

หนังสือเรียน ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
เล่ม ๒

ของกระทรวงศึกษาธิการ



ลํา
495.91
ก 322 ๙
๘. ๑๗



๖.๕๐





หนังสือเรียนภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เล่ม ๒

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

พิมพ์ครั้งที่สอง 1,800,000 เล่ม

พ.ศ. 2523

ปกกระดาษราคาเล่มละ ๖.๕๐ บาท

(ห้ามขายเกินกว่าราคาที่กำหนดไว้ดังนี้)

จัดพิมพ์โดยองค์การค้าของครุสภา

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ครุสภากาดพร้าว

52 ถนนลาดพร้าว บางกะปิ กรุงเทพมหานคร

มีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ

๑๗๕๙

๑๙๕๙

๑๙๕๙

ก.๑

คำนำ

ด้วยกระบวนการศึกษาธิการ ได้พิจารณาเห็นควร ให้มีการจัดทำสื่อการเรียนวิชาภาษาไทย ระดับประถมศึกษา ขั้น เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 อีกทั้งเพื่อให้เหมาะสมกับกาลสมัยและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการร่างแผนการสอน และสื่อการเรียนวิชาภาษาไทย ขั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ขั้น ดังนี้รายนามด่อไปนี้

- | | |
|-----------------------------|------------------------------|
| ๑. นางรัชนี ศรีไพรวรรษ | ประธานคณะกรรมการ |
| ๒. นายสุเจตน์ อิงค์สุวนิชช์ | ๓. นายบุญเสริม ฤทธาภิรนย์ |
| ๔. นางเตือนใจ แก้วโภภัส | ๕. นายสมาน บุญล้าน |
| ๖. นางสาวเข็มทอง คันธพนิต | ๗. นางนวลจันทร์ นิเทศวรวิทย์ |
| ๘. นางสาวนิตยา อรุณสุโราจน์ | ๙. นางรพีพันธุ์ นากรวทัต |
| ๑๐. นางสาวจินتنا ใบกาญจน์ | ๑๑. นายสมพงษ์ พลสะสูรบุร์ |
| ๑๒. นางสาวพุฒิศรี อินประไทร | |
| ๑๓. นางสุชาดา วัชรุติ | เลขานุการคณะกรรมการ |
| ๑๔. นางสาววันเพ็ญ ทรงจันดา | ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ |

คณะกรรมการดังกล่าวมีคณะกรรมการที่ปรึกษาประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิดังรายนามด่อไปนี้

- | | |
|-----------------------------|-------------------------|
| ๑. นายสมาน แสงนลิ | ๒. นางสูรยาภา นากธรรม |
| ๓. นางสาวพัฒนา ภานุบุตร | ๔. นางสาววรรณี สุนกรเวช |
| ๕. นางจิรวรรณ จิ่งเจริญ | ๖. นางกิติยาดา บุญชื่อ |
| ๗. นางวัลลลี ปราสาททองโอลสต | ๘. นายสวัสดิ์ จงกล |

คณะกรรมการได้จัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย ขั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ เล่ม ๒ ขั้น เพื่อให้นักเรียนใช้ประกอบการเรียน การสอนในกลุ่มทักษะ ภาษาไทย ได้เรียนรู้เนื้อหาเพื่อให้อ่านด้วยความสนุกเพลิดเพลิน และได้จัดทำภาพประกอบให้เหมาะสมกับข้อความด้วย

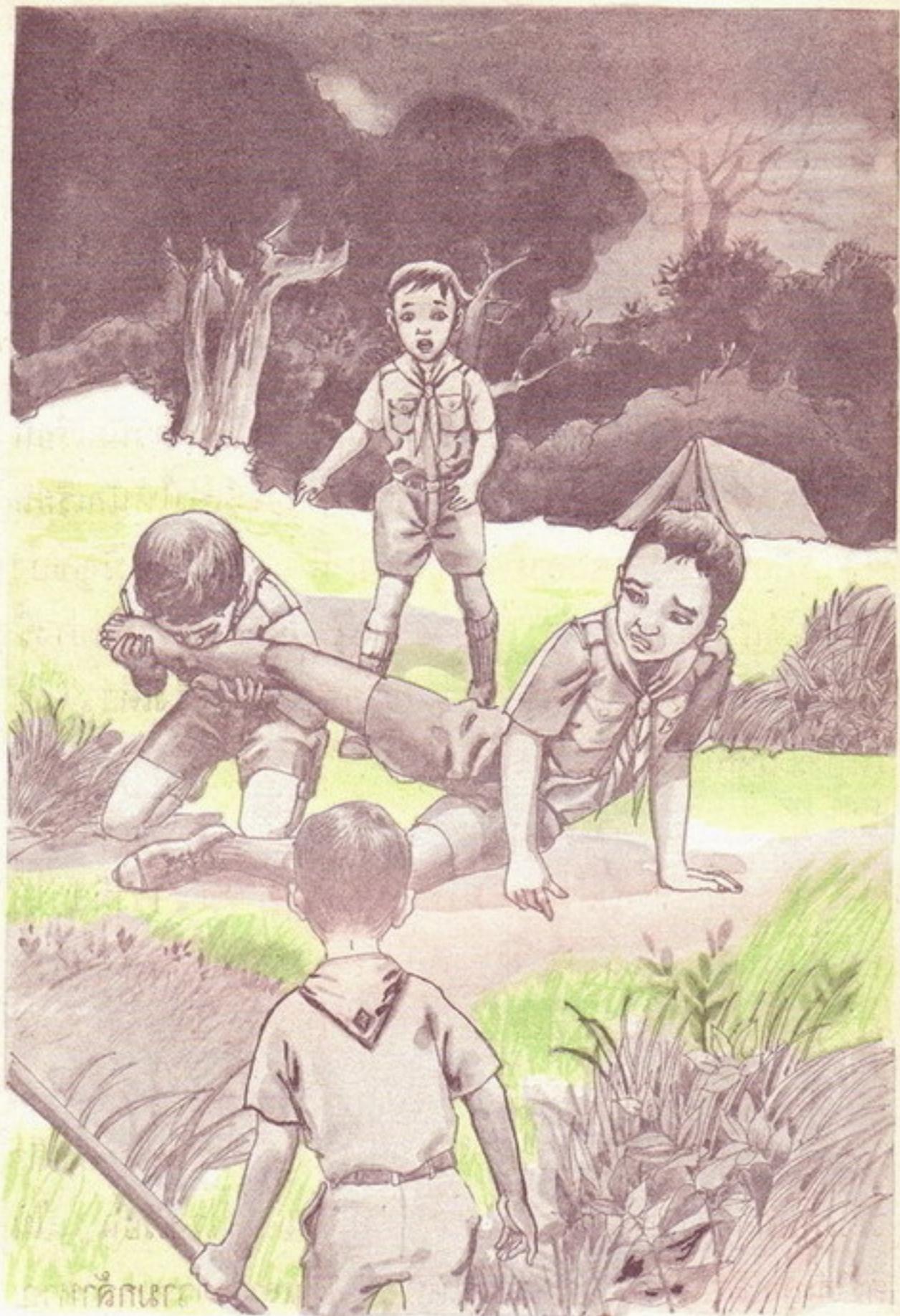
กรณีวิชาการหวังว่าหนังสือเรียนภาษาไทยเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียน การสอนได้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณทุกท่านที่ได้มีส่วนช่วยเหลือในการจัดทำไว้ ณ โอกาสนี้

กรณีวิชาการ

สารบัญ เล่ม 2

หน้า

บทที่ 11 พ่อแม่ของวีระ	1
บทที่ 12 ต้องช่วยกัน	9
บทที่ 13 ศรีชนญ์ไซ เจ้าปัญญา	17
บทที่ 14 รับเสด็จฯ	25
บทที่ 15 หางานทำ	33
บทที่ 16 เมฆลา กับ รามสูร	42
บทที่ 17 เที่ยวชายทะเล	50
บทที่ 18 ผู้กล้าหาญ	58
บทที่ 19 เก็บหอนรอมริน	66
บทที่ 20 พลายชุมพลปราบจระเข้	74



การลับเล็บ

เรื่องของวีระ

เช้าวันจันทร์ พ่อเสียงระฆังดังขึ้นเป็นสัญญาณเวลาเข้าเรียน นักเรียนทุกคนรีบไปเข้าแคว้นน้ำเสาร์ง เมื่อเชิญชงชาติขึ้นสูยอดเสาแล้ว ครูใหญ่อกมายืนหน้าแคว้นนักเรียนแล้วพูดดัง ๆ ว่า “วันนี้ ครูมีเรื่องสำคัญจะเล่าให้นักเรียนฟัง เมื่อวันเสาร์และอาทิตย์ที่ผ่านมา ลูกเสือสามัญของเรามาไปเดินทางไกล และพักรแรมคืนหนึ่งคืน การไปอย่างนี้นักเรียนก็รู้ดีว่า มิใช่ไปหาความสนุกสำราญอย่างเดียว แต่ได้ประโยชน์หลายประการ เราไปเพื่อฝึกฝนตนเองให้รู้จักแก้ปัญหาเมื่อพบความลำบากยากเข้ม เพราะในชีวิตของเราเราอาจจะพบความลำบากเข้าสักวันหนึ่ง เราอาจจะได้ไม่ท้อแท้สามารถเผชิญหน้ากับความทุกข์ยากได้ทุกโอกาส จะนั้นเราต้องฝึกฝนอยู่เสมอ เพื่อให้เกิดความชำนาญและมีขวัญดี เมื่อมีอันตรายหรือมีภัยมา

ส่วนลูกเสือสำรวจไม่ได้ไปเดินทางไกล เพราะยังเล็ก จึงปฏิบัติภาระของลูกเสือ และค้างคืนอยู่ที่โรงเรียน ในครั้งนี้ลูกเสือสำรวจของเรานั้น ได้แสดงความกล้าหาญ

เสียสละสมกับคำปฏิญาณของลูกเสือที่ว่า จะยึดมั่นในกฎของ
ลูกเสือสำรอง และบำเพ็ญประโยชน์ต่อผู้อื่นทุกวัน คือ
ขณะที่มีการซัมมุนรอบกองไฟนั้น บังเอิญลูกเสือคนหนึ่ง
ถูกลักตัวหนึ่งกัดที่ข้อเท้า แล้วร้องบอกเพื่อน ๆ ว่าถูกกูกัด^{กู}
ลูกเสือผู้ก่อสาหัสคนนั้นได้ใช้การปฐมพยาบาลผู้ถูกกูกัดตาม^{กู}
สูตรปัญญา และวิธีการที่เขาได้เรียนรู้ทันที คือใช้ปากดูด^{ดูด}
เลือดซึ่งมีพิษลงออกทิ้ง เพราะเขามั่นใจว่าปากของเขานะ ada^{ada}
ไม่มีบาดแผล โชคดีที่สัตว์นั้นไม่ใช่งู จึงไม่มีอันตรายอะไร^{ไร}
ครูจึงขอประกาศ ให้นักเรียนทุกคนทราบทั่ว กันว่า ผู้ที่
กระทำการดีครั้งนี้คือเด็กชายวีระ ครูได้สืบประวัติเด็กชาย
วีระดูแล้ว ครูประจำชั้นรายงานว่าเป็นคนดี ชอบช่วยเหลือ^{เหลือ}
ผู้อื่น ขยันหมั่นเพียร เรียนดีตลอดมา ขอให้นักเรียนทั้งหลาย
พึงเอาอย่างการกระทำการดี เพื่อความจริงนั้น ผลงาน
การกระทำการดีจะไม่สูญเปล่า ย่อมจะเป็นผลดีแก่ตนเอง
และผู้อื่นอย่างแน่นอน และคนที่ทำความดีย่อมเป็นที่นิยม^{นิยม}
ยกย่องของคนทั่วไป ครูขออวยพรให้เด็กชายวีระมีความสุข
ความเจริญ ประสบความดี และบำเพ็ญตนให้เป็น^{เป็น}
ประโยชน์ยิ่ง ๆ ขึ้น เทอญ”

ครูและนักเรียนทุกคนปรบมือแสดงความชื่นชมต่อวีระ



วีระอุกมาคำนับแสดงความขอบคุณ ครูคนหนึ่งพูดกับวีระว่า “เป็นบุญของพ่อแม่ของ فهوที่มีลูกดี” วีระตอบว่า “ผมไม่มีพ่อแม่หรอกครับ ผมมีแต่ลุง” ครูหัวเราะแล้วพูดว่า “ فهوต้องมีพ่อแม่ชิจัง ลองถามลุงของเอดูซี” วีระนึกในใจว่า เย็นนี้เข้าจะสอบถามลุงถึงเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตัวของเขาดู

ปิติได้ยินครูใหญ่พูดชมเชยวีระ และได้เห็นทุกคนแสดงความชื่นชมยินดี เขารู้สึกดีใจและภูมิใจที่เข้าได้เป็นเพื่อนใกล้ชิดสนิทสนมคนหนึ่งของวีระ ปิติตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่า เข้าจะเอาอย่างวีระ จะพยายามเปลี่ยนแปลงนิสัยเดิมที่ไม่ดี เช่น นิสัยเกียจคร้าน นอนตื๊นสาย ขาดกล้า และชอบ

เลี่ยงงาน เขาจะบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น สมกับเครื่องแบบลูกเสือที่เขาแต่งด้วย

ตอนเย็นเมื่อวีระไปถึงบ้าน เขารับลุงนั่ง桑ซะломอยู่ที่นอกชาน เขายังลงให้วลุง แล้วเล่าเรื่องครูใหญ่ชุมเชย การกระทำของเขากลุ่มพัง ลุงนั่งพังด้วยความยินดี พ่อวีระเล่าจบลุงก็พูดว่า “มิเสียแรงที่ลุงรักและเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนมาตั้งแต่เล็ก ถ้าพ่อแม่ของเจ้ายังอยู่ เขายังดีใจและช่วยส่งเสริมให้เจ้าเป็นคนดียิ่งขึ้น แต่นี่น่าเสียดายที่เขามีโอกาสได้เห็นความจริงของเจ้า”

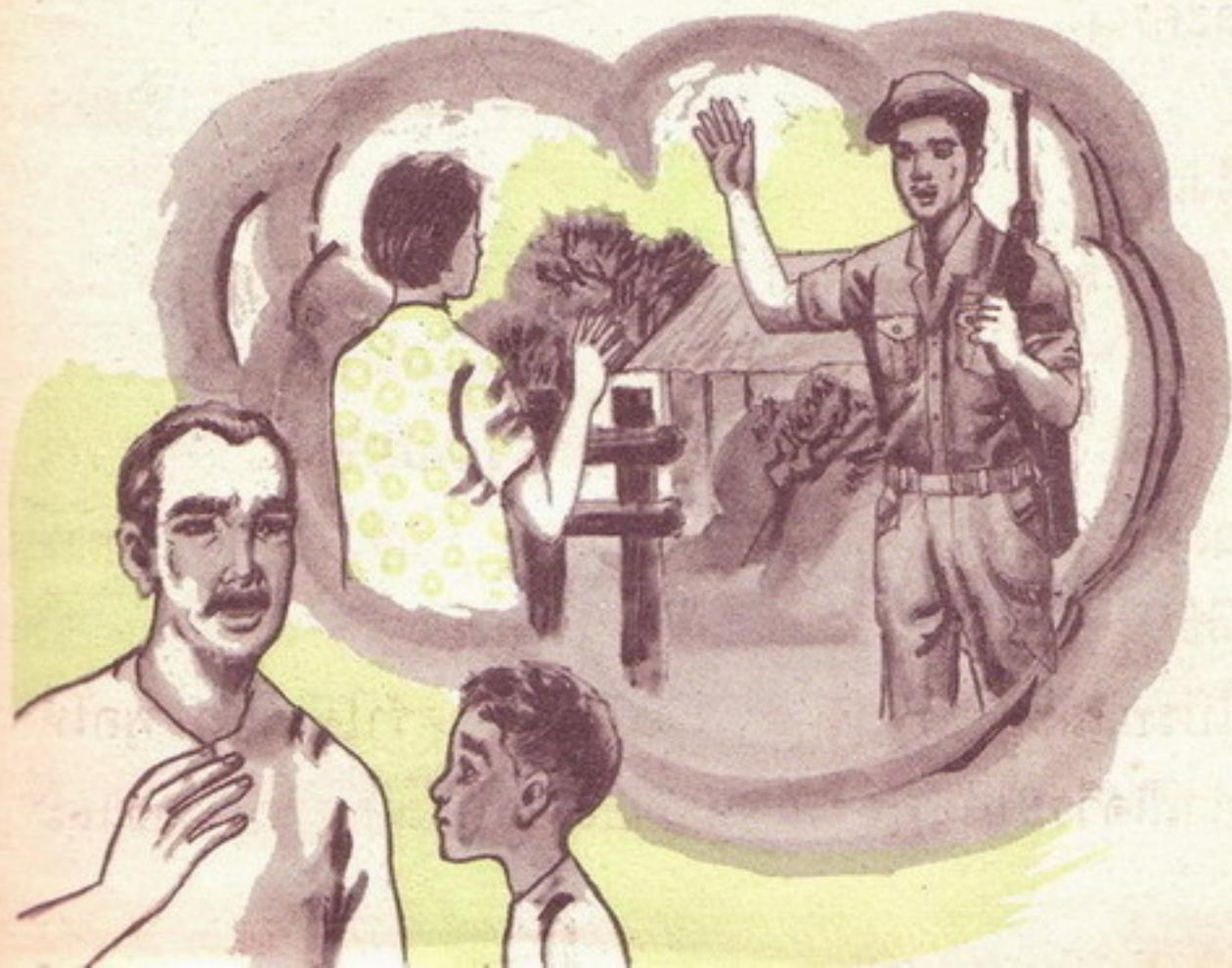
วีระจึงถามลุงว่า “ลุงครับ พ่อแม่ของผมไปไหนเสียล่ะครับ”

“ความจริงเจ่าน่าจะตามลุงตั้งนานแล้วนะวีระ เหตุใดจึงเพิ่งจะมาถ้ามานะ”

“ลุงรักผมและผมรักลุง จนทำให้มีลืมนึกถึงพ่อแม่ครับ”

ลุงยิ่มแล้วเล่าเรื่องของเขาว่า สรุปเป็นใจความว่า พ่อของวีระเป็นน้องชายคนเล็กของลุง ถูกเกณฑ์ไปเป็นทหาร มีข้าศึกศัตรูบุกเข้ามาทางชายแดนของประเทศไทย พ่อของเขายังคงรบและถูกข้าศึกฆ่าตาย แม่ของเขายังคงมาก พ่อให้กำเนิดวีระได้สิบห้าวัน แม่ของวีระก็ถึงแก่กรรม ลุงและ

ป้าสะไภ้ของเขามีเมืองบุตร จึงไปรับเขากลับบ้านมาอยู่ที่นี่ และรักใคร่เลี้ยงดูเขาเหมือนบุตรของตนจริง ๆ วีระได้ฟังแล้ว รู้สึกสำนึกรักในบุญคุณของลุงกับป้าเป็นอันมาก เขารู้สึกว่าต้องการให้ป้าเป็นคนมีความกตัญญูกตเวทีต่อลุง และป้าจะเป็นคนดีอยู่ในโอกาส และจะอุปการะเลี้ยงดูลุงและป้าเมื่อท่านแก่ชราลง เขายังคงเป็นชาวสวนเหมือนลุงและจะดำเนินงานตระหนักของลุงให้มีชื่อเสียงรุ่งเรืองต่อไป เขายังให้สัญญากับลุงว่า “เป็นบุญของผมที่มีลุงกับป้า มิฉะนั้นผมอาจจะตาย หรือเป็นเด็กเลว ๆ ไปแล้ว ผมขอสัญญาว่าจะเป็นคนดีตามที่ลุงต้องการ”



“ลุงกับป้าก็รักเจ้าเหมือนลูก ตั้งใจจะมอบสมบัติทุกสิ่งทุกอย่างให้เป็นกรรมสิทธิ์แก่เจ้า ลุงเชื่อว่าเจ้าเป็นคนดีคงไม่ลังผลาญทรัพย์สมบัติแน่นอน ลุงขอให้เจ้าตั้งหน้าตั้งตาแสวงหาคุณความดีใส่ตัว ลุงนี้นับวันแต่จะแก่ชราลงไปก็คงจะได้อาศัยพึ่งพาเจ้านั้นแหล่ะ หลานเออຍ”
วีระได้ฟังก์รูสึกภูมิใจ และมีความสุขอย่างยิ่ง

แบบฝึก

1. ทบทวนคำความกล้าด้วย ร ล ว

ฝึกอ่าน

กรุง	เกลี้ยด	กว้าง
ขรุขระ	ขลาด	ขวาง
คร้าน	โคลน	แคว้น
ปรับปรุง	เปลี่ยน	ปลอม
พร้อม	ผลอย	ผลอง
ตรง	ตรัส	เตรียม
โผล่	แผล	เหลือ

2. ฝึกอ่านคำที่มี ญ สะกด อ่านเหมือน น สะกด (แม่นกัน)

กตัญญู	กล้าหาญ	เชี่ยวชาญ
ชานาญ	เทอนญู	บังเอิญ
ปัญญา	เผชิญ	เผอิญ
ยกเข็ญ	สัญญู	สัญญา

3. ฝึกอ่านคำที่ไม่ประวัติธรรมนี้ย์ (ออกเสียงตัวนำเป็นอะ กิ่งเสียง)

กตัญญู	กตเวที	คณะ	ครดี
ชนะ	ชรา	จญู	เผชิญ
สตี	พญา	พยานบาล	ทหาร
ขัด	ปฏิญาณ	ปฐม	อภิเชก

4. ฝึกอ่านคำที่เป็นอักษรนำ (เปลี่ยนเสียงหนึ่อนตัวนำ แล้วออกเสียงตัวนำ เป็น อะ กิ่งเสียง)

ขยัน	เขมั่น	ไนน	โนนด
ตลง	ต拉丁	ถลอก	แสง

5. ฝึกอ่าน

มีความเพียร	เขียนรายงาน	การกระทำ
ลำบากใจ	ให้โวหาร	ขาดใจความ
ยามชรา	นำเสียดาย	ชายแดนไทย

ให้กำเนิด	เกิดปัญญา	มาเปลี่ยนแปลง
เสียแรงรัก	มักยกเข็ญ	เห็นความดี
มีคัตร	ผู้ชำนาญ	ปฏิญาณตน

<u>กตัญญูเป็นของดี</u>	<u>กตเวทีน่าชื่มเชย</u>
จะละเลยเรื่อง <u>เกียจคร้าน</u>	อันการงาน <u>ตั้งหน้าทำ</u>
จะช่วยนำให้รุ่งเรือง	หมู่ชาวเมืองคง <u>ชื่นชม</u>

เด็กดีจะต้องช่วยดำรงwangศรีตรังกูล
 เรา สำนึก ตนว่าเป็นคนไทยเสมอไม่ว่าจะอยู่ในเมืองหรือ ชนบท
 เข้า เคร้า โศกเสียใจมากที่แม่ของเขารีบแก่กรรม
 ตำรวจ ชำนาญ ในการ สอบสวน เอาความจริงจากคัตร
 ลูกเสือทุกคนจะต้อง ฝึกฝน เกี่ยวกับการ ปฐมพยาบาล
 เข้า ปฏิญาณ ว่าจะละชีพเพื่อชาติ

บทที่ 12

ต้องช่วยกัน

คืนวันศุกร์ วีระกับเพชรมักจะเรียนหนังสืออยู่ด้วยกัน จนดึก เพราะวันเสาร์วีระไม่ต้องไปโรงเรียน คืนนี้เด็กทั้งสองก็ปฏิบัติเหมือนทุกวัน ลุงไปชุะนอนอกบ้าน กลับมาถึง ก็พูดว่า “ลูกคิชช์กับอาจารย์คุณนี้ยังไม่นอนอีกหรือ ดึกแล้วนะ” เพชรหัวเราะ “ยังไม่ง่วงเลยครับ ลุงไปไหนมาครับ” ลุงนั่งลงแล้วตอบว่า “ลุงไปนิมนต์ท่านพระครูที่กุฎิของท่าน พรุ่งนี้กำนั้นจะทำบุญเลี้ยงเพลและมีสวดมนต์ตอนเย็นด้วย



ลุงคุยกับท่านเสียเพลินเพียงกลับมา นี่เจ้าเรียนไปถึงไหนแล้ว
ล่ะ” วีระตอบแทนเพชรว่า “เรียนได้หลายบทแล้วครับ
 เพราะเพชรเข้าตั้งใจและมีปฏิภาณดีจึงจำอะไรได้รวดเร็ว
 ลุงพูดอย่างอารมณ์ดีว่า “ดีแล้วylan เอี้ย การเรียนมี
 ประโยชน์มาก ลุงว่าเจ้าโชคดีนะที่ได้เริ่มเรียนแล้ว แรก ๆ มัน
 อาจจะยากสักหน่อย เพราะต้องเรียนรู้กฎเกณฑ์ให้แม่นยำ
 ก่อน ต่อไปก็อ่านเขียนได้คล่อง ข้อสำคัญเจ้าต้องฝึกฝน
 อุตสาห์ตั้งหน้าเพียรพยายามเข้า รู้อะไรให้จริงสักอย่างก็
 เอาตัวรอดได้” แล้วลุงก็ท่องกลอนให้ฟังว่า

อย่าเกียจคร้านการเรียนเรื่องอุตสาห์
 จะตกภินฐานไดคงไม่แคลน
 อันความรู้รู้กระจ่างแต่อย่างเดียว
 อาจจะซักเชิดชูฟูสกนธ์
 เกิดเป็นชายชาวสยามตามวิสัย
 ต้องอันอายขายหน้าทั้งتاบี
 จะต่าเดี้ยเสียชื่อว่าโฉดชา
 จะขายหน้าญาติวงศ์พงศ์ประยูร

มีวิชาเหมือนมีทรัพย์อยู่นับแสน
 ถึงคับแคนก์พอยังประทั้งตน
 แต่ให้เชี่ยวชาญเสิดคงเกิดผล
 ถึงคนจนพงศ์ไฟร่วงไดดี
 หนังสือไทยก็ไม่รู้ดูบัดสี
 ถึงผู้ดีก็คงต้องถอยตรากูล
 จะซักพายคละกให้สาบสูญ
 จะเพิ่มพูนตินิจนานา

“ผมอยากรู้ว่าได้จัง วีระท่องได้หรือเปล่า ช่วยสอน
 ให้ฉันบ้างนะ” วีระพยักหน้า ลุงลูกขึ้นแล้วพูดว่า “เออ!
 ลุงจะไปอวนน้ำสาวมนต์ให้วพระ วันนี้รู้สึกเปลี่ยนใจขอ
 นอนก่อน” แล้วลุงก็เข้าไปในบ้าน

เพชรพูดว่า “ฉันเป็นคนโชคดีจริง ๆ ที่ได้มารู้จักกับครอบครัวของเธอ ลุงของเธอเป็นคนดีมาก ขอร้องอะไรที่เป็นประโยชน์ ลุงไม่เคยปฏิเสธเลย ปฏิบัติต่อครอบครัวของฉันอย่างบริสุทธิ์ใจ เธอเองก็มีบุญคุณต่อนามาก ฉันนับถือเธอเป็นครูอาจารย์ของฉัน และฉันสัญญาว่า จะชื่อสัตย์ต่อครอบครัวของเธอ” วีระพูดว่า “คุณเรามีอะไรพอกจะช่วยได้ก็ช่วยกันไป ครอบครัวของเธอ ก็ช่วยงานของลุงไดนามาก เราจะเป็นเพื่อนบ้านที่ดีต่อกันตลอดไป”

“พ่องกับแม่ของฉันพูดว่า ตั้งแต่มาอยู่ที่นี่ มีบ้าน มีที่ทำมาหากิน รู้สึกดีใจเหมือนได้ขึ้นสวรรค์ ก่อนนี้พากฉันลำบาก อดมื้อกินมื้อ ต้องเร่ร่อนเรื่อยมา มีแต่คนเข้ารังเกียจเดี่ยวนี้มีความสุขเหมือนอยู่สวรรค์จริง ๆ พากฉันจึงรู้สึกสำนึกรักในบุญคุณของพากเธอมาก”

“ลุงสอนฉันว่า เราต้องช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ เท่าที่เราจะช่วยได้ ถ้าเหลือบ้างกว่าแรงเรา ก็ไม่อาจจะช่วยได้เหมือนกัน และลุงบอกว่าเราควรช่วยเหลือเขา เพื่อให้เขาช่วยตัวเองได้อย่างที่ลุงช่วยครอบครัวของเธอ ก็เป็นการช่วยที่แลกเปลี่ยนกัน เราช่วยซึ่งกันและกัน” วีระพูด

“พ่อเคยพูดอย่างน้อยใจว่า ถ้าคับแค้นมาก ๆ ไม่มีเงิน



เลี้ยงครอบครัว พ่ออาจจะหาเงินในทางไม่ดีก็ได้ นี่ลุงของ
 فهوได้กุศลมากที่ช่วยส่งเคราะห์ให้ครอบครัวของฉันมีความ
สุข พ่อของฉันและฉันจึงไม่เป็นคนช้ำ"

"ลุงก็โชคดีที่ส่งเคราะห์คนดี ถ้าครอบครัวของ فهوเป็น
คนไม่ดีไม่ซื่อสัตย์ อาจทำให้ลุงลำบาก แต่ครอบครัวของ
 فهوกลับทำให้การทำไร่ทำสวนของลุงเจริญรุ่งเรืองเรื่อยมา"

"เมื่อเช้านี้ ฉันคุยกับพิทินจึงรู้ว่า พากฉันมาอยู่กับ فهو
ที่นี่ห้าเดือนเศษแล้ว พ่อบอกว่า ทำงานเพลินจนลืมวัน
ลืมคืนที่เดียว" เพชรพุด

ขณะนั้นเป็นเวลาดึกมากแล้ว มองไปทางไหนก็มีด
สนิท เพราะเป็นคืนเดือนมีด บ้านอื่น ๆ ดับไฟนอนกัน

หมด เมื่อเด็กสองคนหยุดพูด จึงมีแต่ความเงียบสงัด ได้ยินเสียงจิงหรีดและแมลงเล็ก ๆ ร้องอยู่ตามพื้นดินเป็นครั้งคราว นาน ๆ ค้างคาวก็บินผ่านไปมา วีระกับเพชรนั่งทำงานของตนต่อไป เพชรทำงานเสร็จก็นั่งดูรูปภาพในหนังสือ เขานั่งดูภาพอย่างรู้สึกเป็นรูปปั้นหินส่วนชวาทำท่ารำก็มี เขานั่งดูภาพอย่างเพลิดเพลินจนลืมเวลา พอดีวีระนี้ก็ขึ้นได้จึงบอกเพชรว่า “ดีกแล้วนะเพชร เธอยังไม่กลับบ้านหรือ”

“จริงซินะ แหม นั่งดูรูปเพลินไปเลย” เพชรพูดพลาang เก็บสมุด แล้วลุกขึ้นมองไปรอบ ๆ เห็นมีดและเงียบมาก ก็หน้าเสีย เข้าพูดกับวีระเบา ๆ ว่า “ฉันไม่เคยเดินคนเดียว ดีก ๆ อย่างนี้เลยนะ”



วีระพูดว่า “ฉันก็ไม่เคย เขอก็กลัวเหมือนกันหรือเพชร”
พอดีหามาที่ข้างบ้านหอนขึ้นพร้อมกัน เด็กทั้งสอง
ตกใจคัวスマดและหนังสือ หัวตะเกียงวิ่งเข้าในบ้าน ใจ
เต้นตื้กตักด้วยกันทั้งคู่

“คืนนี้ฉันขอค้างกับเธอนะวีระ ฉันกลัว” เพชรพูด
เสียงสั่น

“เชอกลัวอะไร” วีระถามเสียงสั่นเหมือนกัน

“กลัวผีนะซี” เพชรตอบเบา ๆ

“ถ้าอย่างนั้นเราต้องรีบสาวดมณฑ์” วีระพูด

แบบฝึก

1. ทบทวนคำความกล้า รถ

คำที่ รถ ควบคับ ก ข ค ต ป พ ออกเสียงกล้าทั้งตัวหน้าและ
ตัว รถ

ฝึกอ่าน	กราบ	เกลือ	เกลี่ยด	กระโปรง
ขรุขระ	ขลาด	คล่อง	เคลื่อน	
ครั้ง	เครื่อง	เตรียม	ตรัส	
เพราะ	พริก	เพลิน	เพลีย	
แหง	ปรับ	เปลี่ยว	ปลูก	

คำที่มี ร ควบกับ ท ออกรสีของเป็น ๆ

ฝึกอ่าน ทรง ทราบ ทรัพย์ ไทร

คำที่มี ร ควบกับ ส และ จ บางคำไม่ออกเสียง ร

จริง สร้าง เสร็จ สาระ (น้ำ)

2. ฝึกอ่านคำที่มี ฎ ฏ สะกด อ่านเหมือน ด สะกด (ແນ່ກດ)

ฝึกอ่าน กฎ มองกູງ ปราກູງ

3. ฝึกอ่านคำที่มีตัวการันต์

พงศ์	จันทร์	ศุภร์	ເສົາງ
คิช්ชි	อาจาร්‍ය	กษัตรිය	ບຣີສຸທົ່ງ
อุตສ່າຫຼ	อารมณ์	ສັງເຄຣະໜ້າ	ສວຣົກ

4. ฝึกอ่าน

ขาดแคลน	ແດນໄພ	ໃຊ້ຄລ່ອງ
มองครູນ	ດູເພລິນ	ເດີນພລາດ
ขาดຄຽງ	ຈຶ່ງປ່ລື່ຍນ	ເຮີຍກູງ
หมวดทรัพย์	ຮັບทราบ	ກຣາບລາ
อาจารි	ມື້ລູກຄື່ຈි	ຄິດສັງເຄຣະໜ້າ
เพ rage ຈົງນັກ	ຫລັກຮູານດີ	ມື້ມົງກູງ
ສຸດວິສີ	ນໍ່າຂາຍໜ້າ	ອຢ່ານ້ອຍໃຈ
ໄສບຣີສຸທົ່ງ	ຈົງອຸຕສ່າຫຼ	ໜ້າກູງໃໝ່

ไม่ควรนินทา
อดมือกินมือ

อยู่ชัวตาปี
เสียชีื่อบัดสี

ให้มีลากยศ
ทำดีเพิ่มพูน

มองกุฎล้ายชวา
ปฏิภานว่องไว
ช่วยซึ่งกันและกัน

หาความเชี่ยวชาญ
ไปนิมนต์พระด้วย
จนลีมวันลีมคืน

หมายมัจจะหอนตอนดีกสังด
ถ้าอยู่ในที่อับนาน ๆ มัจจะเพลีย
ค้างคาวเป็นสัตว์ที่น่ารังเกียจ เพราะมีกลิ่นเหม็นสาบ
การสวดมนต์ให้วพระจะช่วยให้อารมณ์ดีขึ้น

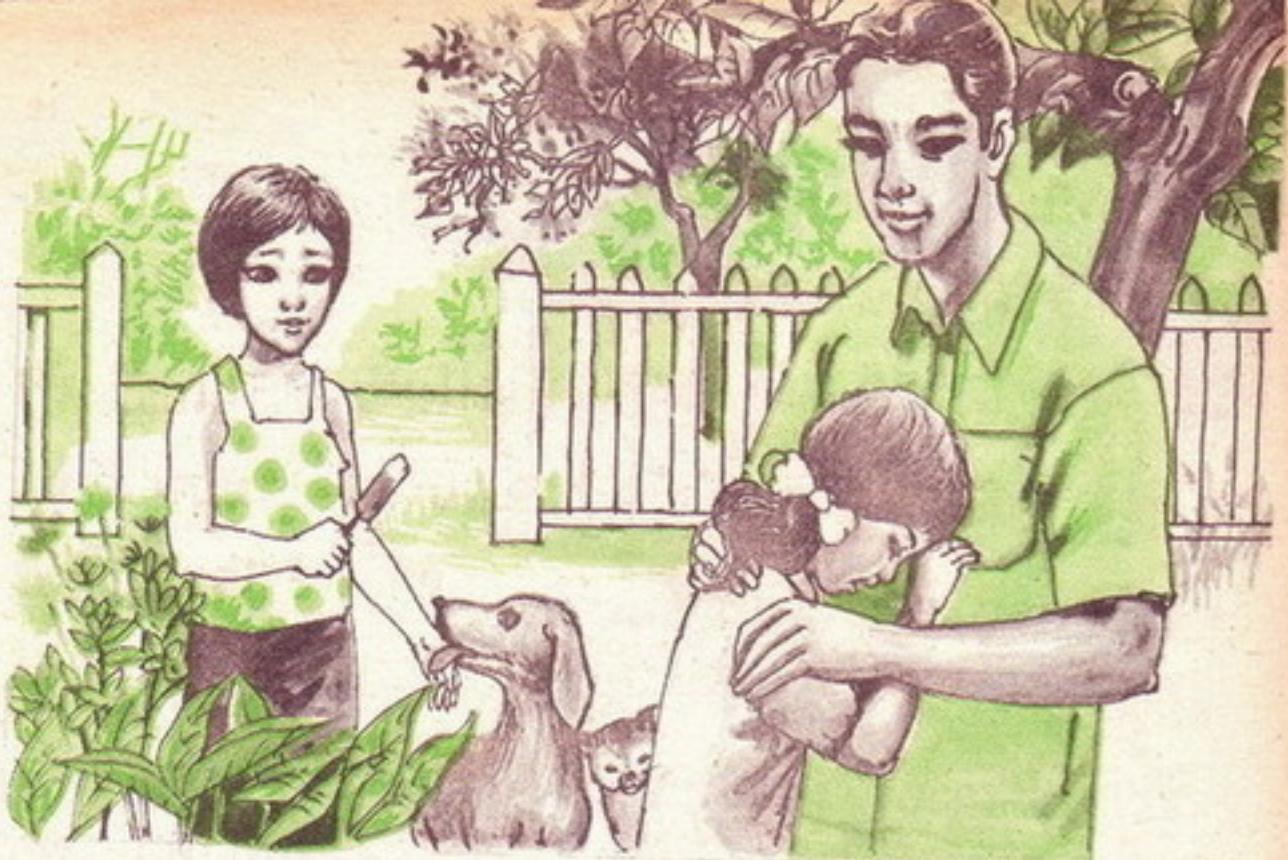
ศรีชนัญไชย เจ้าปัญญา

ตอนเย็นวันเสาร์ ชูใจพาสีเทาไปหามานีและซือไอศกรีมไปฝากมานีแท่งหนึ่ง เข้าเห็นมานีกับเจ้าโตนั่งอยู่บนแท่นที่ก่อด้วยอิฐได้ต้นจำปี เจ้าโตมองเห็นก่อน ก็กระโจนเข้าไปหาชูใจ มันกระดิกหางต้อนรับด้วยความดีใจ และวเล่นกับสีเทา ชูใจเข้าไปหามานี จึงเห็นว่ามานีกำลังร้องให้สะอึกสะอื้นจนตาทั้งสองข้างแดงก่ำ ชูใจตกใจเข้าไปนั่งใกล้ ๆ และถามว่า “มานีเป็นอะไร ทำไมจึงร้องไห้”

มานีเช็ดน้ำตาพลาบอกชูใจว่า “นกแก้วของฉันหลุดออกจากกรง บินหนีไปเสียแล้ว”

“แหม ! น่าเสียดายจริง กำลังพูดเก่งและพูดชัดเจนเสียด้วย หลุดไปเมื่อไรล่ะ”

“เมื่อเช้านี้เอง มีนกแก้วบินผ่านมาผุ่งหนึ่ง เจ้าแก้วของฉันตะเกียกตะกายอยากออกมากจากกรง มันเคยหนีไปอยู่บนต้นชมพู่ครั้งหนึ่งแล้วก็กลับมา คราวนี้พอฉันเปิดกรงจะเอากลัวยน้ำร้าให้มันกิน มันบินหายลับไปเลย” พูดแล้วมานีก็ร้องไห้อี



พอดีพ่อกลับจากทำงาน เห็นมานีร้อง “ให้จึงเดินมาหาชูใจให้ว้าฟ่องมานีแล้วถามว่า “คุณน้าไปไหนมาคะ” พ่อของมานีตอบว่า “ไปตรวจบัญชีดูหลักฐานการเงินที่ธนาคาร จังชูใจมานานแล้วหรือ มานีเขากำลังเสียใจ นกแก้วของเขายินหนี้ไป” และหันมาถามมานีว่า “นี่ ร้องให้ตั้งแต่เช้ายังไม่หยุดอีกหรือลูก” มานีโถมตัวเข้าไปหาพ่อ พ่อประคองมานีไว้ พลางพูดเป็นทำนองปลอบใจ โดยชี้แจงเหตุผลยืนยันให้มานีหายเคร้าโโค

“พ่อสันนิษฐานว่า มั่นคงจะล่าใจบินตามนกแก้วผุ้นนี้ไปแน่ ๆ มั่นคงเหงาอย่างได้เพื่อนมานานแล้ว พอเห็นเพื่อน ๆ เข้าก็คงบินตามไป พ่อคิดว่า เมื่อมันเที่ยวกับเพื่อนพอแล้ว มั่นคงก่กลับมาหาลูก เพราะมั่นรักลูกมาก”

มานีพูดว่า “ลูกก็อธิษฐาน ขอให้คุณพระโปรดช่วยให้มังกลับคืนมาหาลูกด้วย”

ชูใจช่วยปลองบว่า “มานีก็มีเจ้าโตเป็นเพื่อนอยู่อีกตัวหนึ่งและไม่ร้าเจ้าแก้วก็คงกลับมา นั่นเมื่อคราวรีบมาฝ่ากเชอแท่งหนึ่ง กินเสีย มันจะละลายหมดแล้ว” เจ้าโตเข้ามาเลี่ยที่เท้าของมานี ทำท่าประจบอยากกิน “ไอศกรีมด้วย ทำให้มานียื้อมอกมาได้ พ่อพูดว่า “ถ้าเจ้าแก้วไม่กลับมา พ่อรับอาสาหานกแก้วตัวใหม่มาให้ลูก หยุดร้องให้เสียเถิด พ่อจะเล่าเรื่องสนุก ๆ ให้ฟัง จะได้หายกังวล มานีอยากฟังเรื่องอะไร” มานีค่อยมีอารมณ์ดีขึ้น รับ “ไอศกรีมจากชูใจมากิน แล้วบอกพ่อว่า “มานีอยากฟังเรื่องศรีชนัญใชยค่ะ พ่อเคยเล่าติดต่อกันมาหลายตอนแล้ว คราวนี้ขอฟังตอนใหม่ที่ตลกมาก ๆ นะคะ”

“ตกลง พ่อจะเล่าตอนใหม่ให้ลูกและชูใจฟัง” มานีและชูใจยื้อมอย่างดีใจ พ่อเล่าเรื่องศรีชนัญใชยให้ฟังดังนี้

ศรีชนัญใชยเป็นคนเจ้าปัญญา มาตั้งแต่เล็ก เมื่อโตขึ้น ก็เข้าไปถวายตัวต่อพระเจ้าแผ่นดิน ทรงพระนามว่าพระเจ้าทวาระ และได้ต้ำแห่นั่งคนสนิทของพระองค์ เนื่องจากเขามีสติปัญญาเฉียบแหลม บางครั้งก็มีหลักเหลี่ยม

และฉลาดแగ้มโงง เขาจึงมีทั้งคนรักและคนชัง ศรีธนญ์ใชym
มักจะถูกกดลงสติปัญญาอยู่เสมอ เขาจึงระมัดระวังโดย
มิได้ชະล่าใจ เพราะผู้ที่ชอบกดลงปัญญาของเขามีอยู่ ๆ
นั้นคือพระเจ้าแผ่นดินนั้นเอง วันหนึ่งพระเจ้าแผ่นดินทรง
คิดจะกดลงปัญญาศรีธนญ์ใชymอีก จึงรับสั่งให้หานสนิท
อื่น ๆ เข้ามาฝ่า ๆ ยกเว้นศรีธนญ์ใชymคนเดียว แล้วทรง
บอกอุบายที่จะกดลงปัญญาศรีธนญ์ใชymให้ทุกคนรู้ และ
รับสั่งให้ทุกคนไปหาไข่ไก่คนละฟอง แล้วเอาไปซ่อนไว้ที่
หาดทรายริมแม่น้ำโดยไม่ให้ศรีธนญ์ใชymรู้ พอทุกคนจัดแจง
เสร็จและซ้อมจนเข้าใจในกลอุบายนี้แล้ว พระเจ้าแผ่นดินก็
รับสั่งให้บรรดาคนสนิททุกคน รวมทั้งศรีธนญ์ใชymเข้ามา
ฝ่า ๆ พระเจ้าแผ่นดินรับสั่งว่า จะเสด็จไปสรงน้ำที่แม่น้ำ
ทรงบอกให้ทุกคนตามเสด็จไปเล่นน้ำด้วย



ขณะที่ทุกคนกำลังดำเนินการเล่นและหยอดเย้ากันอย่างสนุกสนานนั้น พระเจ้าแผ่นดินก็ทรงมีบัญชาไว้ ให้ทุกคนเป็นไกร่อง กระตาก ! กระตาก ! แล้ววิ่งขึ้นไปบนฝั่ง พร้อมกับชูไก่คนละฟอง ถ้าผู้ใดไม่มีไก่ จะถูกลงพระราชอาชญา เมื่ยนจนหลังลายในฐานะที่ออกไข่ไม่ได้ บรรดาคนสนิทที่พระเจ้าแผ่นดินทรงนัดหมายเอาไว้ ก็พากันวิ่งขึ้นไปบนฝั่ง พร้อมกับชูไก่ที่ตนซ่อนไว้ แล้วร้องกระตาก ! กระตาก ! ฝ่ายคริชนญ์ใช้ไม่รู้ในกลอุบาย แต่เนื่องจากเป็นคนมีสติปัญญา และปฏิภาณไหวพริบเฉียบไว ก็รีบวิ่งขึ้นมาห้องกระโตก ! กระโตก ! บอกว่าตนเป็นไก่ตัวผู้ ออกไข่ไม่ได้ จึงไม่มีไก่ ว่าแล้วก็ไล่กอดปล้ำคนอื่น ๆ ที่เป็นไก่ตัวเมีย พากที่ถูกไล่ก็พากันวิงหนีวุ่นวาย พระเจ้าทวาระและบรรดาคนสนิทเห็นคริชนญ์ใช้สามารถใช้ปฏิภาณไหวพริบเอาตัวรอดได้เช่นนั้น ก็พากันสรรเสริญว่า สติปัญญาของคริชนญ์ใช้นั้นช่างประเสริฐ เป็นเลิศกว่าใครในแผ่นดิน และต่างก็รู้สึกขับขันท่าทางของคริชนญ์ใช้ที่ไล่กวดไก่ตัวเมียยิ่งนัก จึงพากันหัวเราะเฮาสนุกสนานไปด้วย แล้วพระเจ้าทวาระก็ทรงพาคนสนิทเสด็จกลับพระราชวัง

มานีกับชูใจพากันหัวเราะขอบใจ ต่างพากันขอบคุณ



พ่อที่เล่าเรื่องสนุก ๆ ให้ฟัง พ่อเห็นมานีหายเคราโศกแล้ว ก็ขึ้นไปบนบ้าน ปล่อยให้มานีกับชูใจนั่งคุยกันต่อไป

“ปิติได้สัตว์เลี้ยงตัวใหม่แล้ว วีระหagarะแตมาให้เข้า เลี้ยงแทนเจ้าแก่ เวลาปิติไปไหน เขาก็อาการแตเกะ “แหล่” “ไปด้วย” ชูใจพูด

มานีพูดว่า “ปิติเคยบอกว่าเขาอยากเลี้ยงอูฐ” ชูใจหัวเราะ “ໂຮ່ເວີຍ ! ปิติยังไม่เคยเห็นอูฐตัวจริงเลย เคยเห็นแต่ในรูป คิดอยากจะเลี้ยงอูฐเสียแล้ว”

“ฉันเคยเห็นในสวนสัตว์ที่กรุงเทพฯ แล้วล่ะ ลุงบอกว่า มันเป็นสัตว์พาหนะสำหรับเดินทางในทะเลราย ปิติคงคิดว่าเลี้ยงง่าย จึงจะล่าใจว่าจะเลี้ยงมันได้”

ชูใจคุยกับมานีอยู่ครู่หนึ่งก็พาสีเทากลับบ้าน

แบบฝึก

1. ฝึกผันเทีบเสียงอักษรกลางกับอักษรสูง

ตัวอย่าง

อักษรกลาง

กำ	ກໍາ	ກຳ	ກົມ	ກຳ
ອັກຍຸສູງ				
ໜຳ	ໜໍາ	ໜ້າ		
ກັນ - ຂັນ	ແກມ - ແແນ		ອາຍ - ສາຍ	
ແບ່ງ - ແແນ່ງ	ເອີມ - ເໜືອມ		ໄກ່ - ໄໄໝ	
ໂກງ - ໂໂກ	ເຕົ້າ - ເຝົ້າ		ດາຍ - ມາຍ	

2. ฝึกอ่านคำที่ใช้ ฐาน

ອຸ້ນ	ອົ້ນ	ປະເສົຣີ
ສັນນິຈຸານ	ອົງຈຸານ	ຮັງບາລ

3. ฝึกอ่านคำที่ประวิตรชนน์ (คำที่ประสมด้วย สาระ - ะ)

ກະດີກ	ກະໂດດ	ກະຕິກ
ກະແຕ	ລະລາຍ	ພາຫະະ
ພະຣາຊວັງ	ພະອອງຄົ	ພະນາມ
ປະຄອງ	ທະເລທຣາຍ	ຈູນະ
ຕະເກີຍກຕະກາຍ	ສະອຶກສະວິນ	ກະຖຸນກະທັງ

4. คำที่นี้ไปบาลน้อบ (๑) เวลาอ่านให้อ่านเต็มคำ

เฝ่า ๆ อ่าน เฝ่าทูลละอองธุลีพระบาท
กรุงเทพ ๆ อ่าน กรุงเทพมหานคร

5. ฝึกอ่าน

ทะเบียนราย	ลงทะเบียนนำ	ทำเย้าหมาย
บอกความลับ	จับอูฐไว้	ให้ชุมพู่
ดูขบขัน	ยืนยันได้	ไหวพริบดี
สั่งให้ชัดเจน		ยกเว้นบางอย่าง
ต้องอ้างเหตุผล		เลื่อนกลมมากมาย
ตั้งใจอธิษฐาน		ธนาคารออมสิน
กินกลัวยั่นน้ำร้า		พาไปหาที่ซ่อน
ก่อนนัดหมายกันไว้		อยู่ในพระราชวัง

คนนั้นลาดแแก้มโคงคือคนที่ใช้ความฉลาดเอาเปรียบผู้อื่น

เขากล่องทำงานในตำแหน่งใหม่

เขากล่องทำงานในตำแหน่งใหม่
เขากล่องทำงานในตำแหน่งใหม่

ขอให้ทุกท่านโปรดยืนเคารพชังชาติ

เขากล่องทำงานในตำแหน่งใหม่

เขากล่องทำงานในตำแหน่งใหม่

ให้รับพระราชทาน

อาชญาแห่นอน

บทที่ 14

รับเสด็จ

ข่าวใหญ่ที่ทุกคนในอำเภอตื่นเต้นที่สุด ก็คือสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชเจ้าฟ้ามหาชีราลงกรณ์สยามมกุฎราชกุمار จะเสด็จมาทรงเปิดโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชซึ่งสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ทุกคนหน้าตาภัยมัยแม้มแจ่มใส ต่างเฝ้าคอยวันสำคัญที่จะได้เข้าเฝ้าฯ สมเด็จพระยุพราชไม่ว่าจะไปที่ไหน คราวๆ ก็พุดกันถึงแต่เรื่องนี้ด้วยความชื่นชมยินดี

ที่โรงเรียน ครูสอนให้นักเรียนทำงชาติด้วยกระดาษ เป็นผืนเล็กๆ และสอนวิธีเข้าเฝ้าฯ ตลอดจนกิริยามารยาทที่ต้องสำรวม ไม่แสดงกิริยาหยาบคายในที่ชุมนุมชน

ครูไพลินสอนให้มานี ชูใจ และดวงแก้วรำถวายพระนักเรียนชั้นอื่นฟ้อนรำ และแสดงการละเล่นหลายอย่างถวายสมเด็จพระยุพราชทอดพระเนตร ทางราชการเตรียมจัดงานอย่างมโหฬาร เจ้าหน้าที่จัดบริเวณงานให้สะอาด ประดับด้วยธงไตรรงค์และแพรสีต่างๆ เข้าสร้างพลับพลาที่ประทับ จัดประดับด้วยดอกไม้และแพรสีอย่างงดงาม ตรง



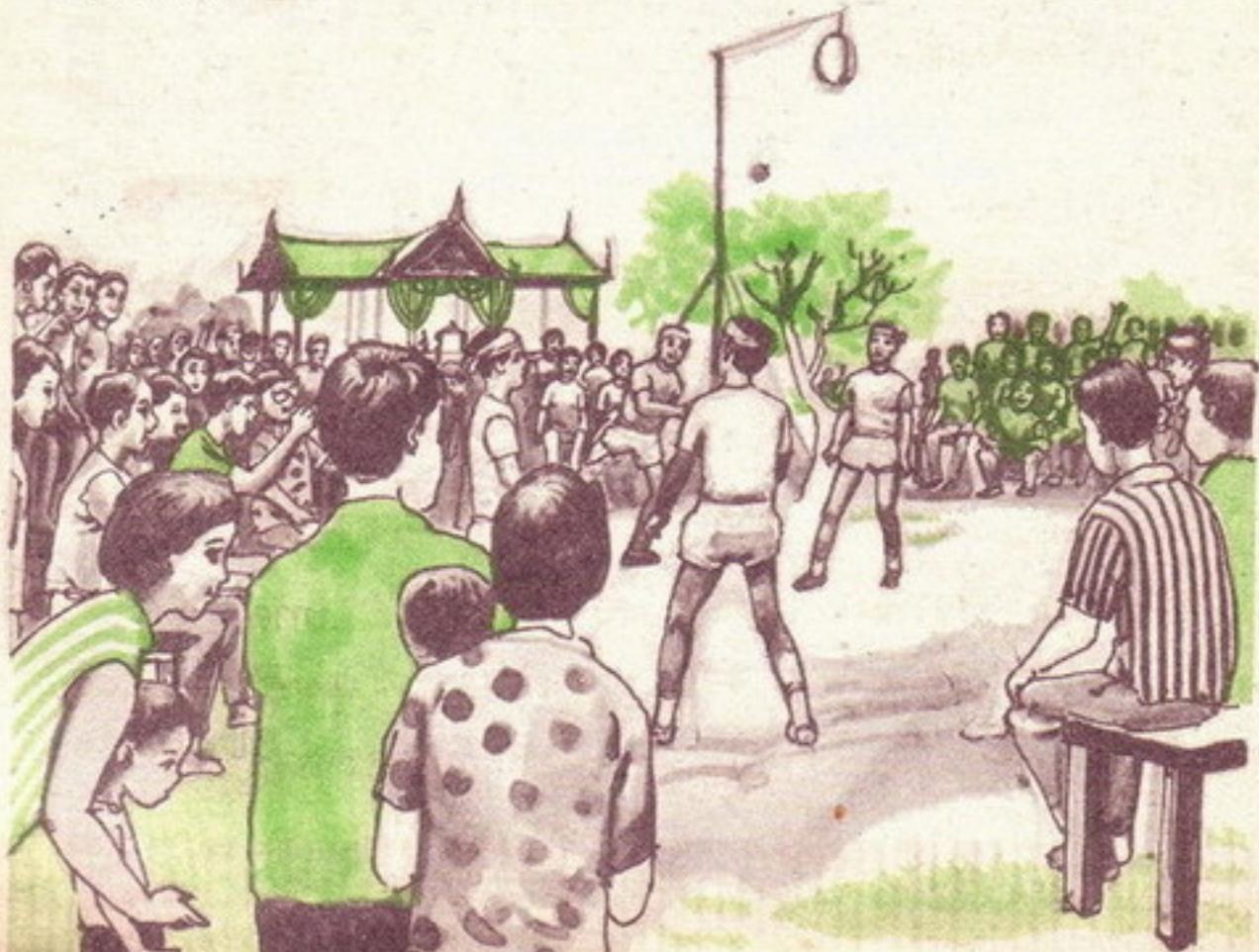
หน้าที่ประทับเป็นланกว้างสำหรับการแสดงต่าง ๆ และให้ราชภารเข้าเฝ้า ๆ

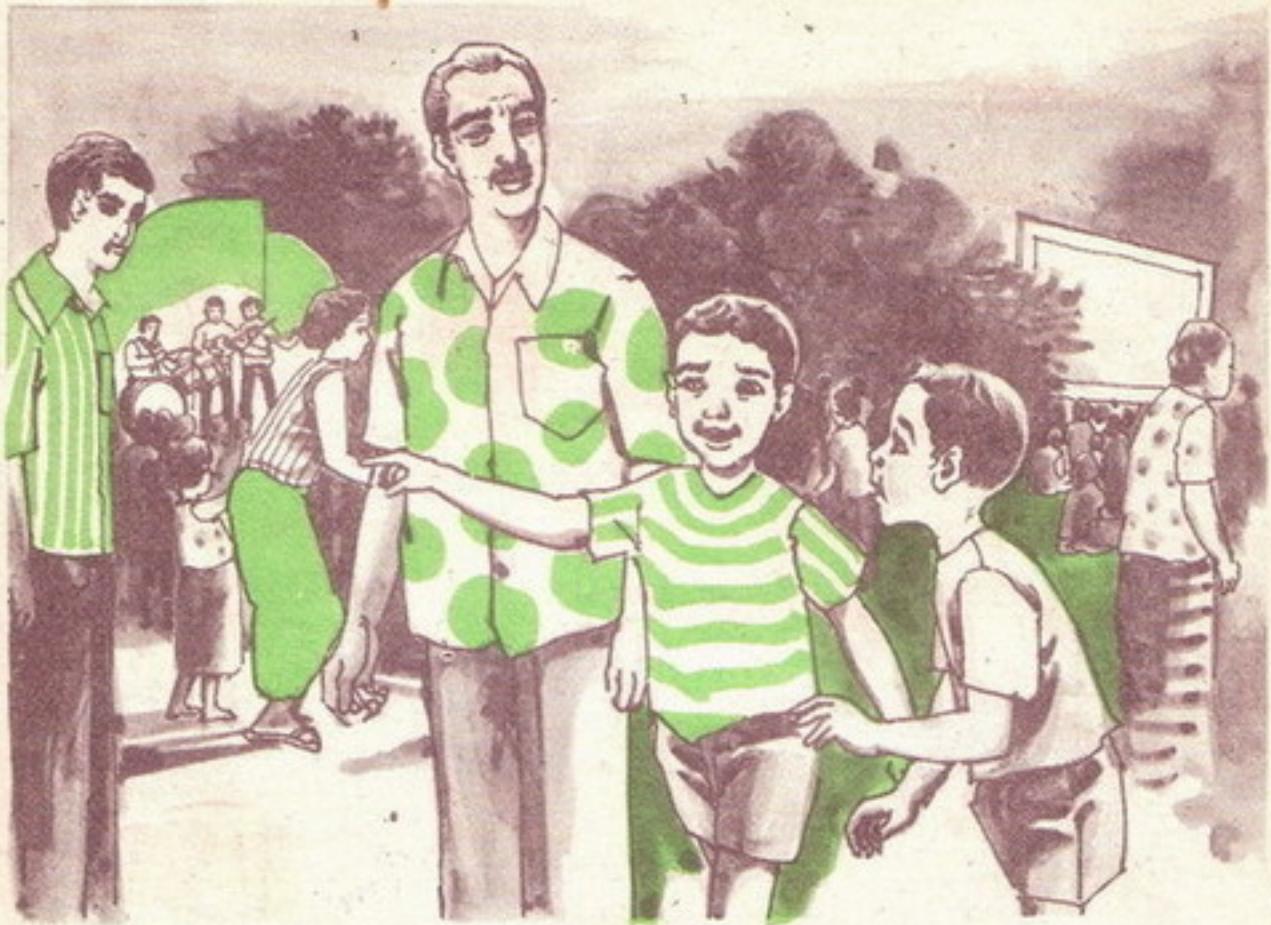
พอถึงวันสำคัญ บรรดาราชภารทั้งเด็กเล็กหนุ่มสาว และคนแก่เฒ่ามาเฝ้า ๆ รอรับเสด็จอย่างคับคั่งตั้งแต่เช้าจนแน่นบริเวณลาน มีราชภารในห้องที่อื่นมาร่วมด้วย ทุกคนถือธงชาตินาดเล็กทำด้วยกระดาษ ต่างปลิมปิติที่จะได้ชมพระบารมี เจ้าหน้าที่จัดเตรียมน้ำดื่มและยาไว้บริการอย่างครบถ้วน พ้อได้เวลาทุกคนก็ได้ยินเสียงเครื่องยนต์ของเฮลิคอปเตอร์ ดังกระหึ่มใกล้เข้ามา "ไม่ช้าเฮลิคอปเตอร์ก็ลงจอดที่สนามหญ้าข้างโรงพยาบาล พ้อใบพัดของเฮลิคอปเตอร์ หมุนช้าลง สมเด็จพระบูพราชนเสด็จลงจากเฮลิคอปเตอร์ ประธานในพิธีและข้าราชการพา กันถวายการต้อนรับบรรดา

ราชภูมิมาฝ่า ๆ รับเสด็จ ต่างโบกงชชาติและเปล่งเสียง
ไชโยด้วยความปลื้มปิติและจรักภักดีจนเสียงดังกึกก้องไป
ทั่วบริเวณ สมเด็จพระยุพราชทรงยิ่มให้ราชภูมิที่มีน้ำใจ
จรักภักดีมาฝ่า ๆ รับเสด็จอย่างคับคั่ง แล้วเสด็จขึ้นสู่
พลับพลาที่ประทับ ประธานกราบถวายบังคมทูลรายงาน
เรื่องการก่อสร้างโรงพยาบาล และสมเด็จพระยุพราชทรงทำ
พิธีเปิดแพรคลุมป้าย พระสงฆ์สวดมนต์เพื่อความสวัสดิ
เสียงฆ้อง กลอง และแตรวงประโคนขึ้นพร้อมกัน นักฆ่าว
หนังสือพิมพ์หลายคนถ่ายรูปการทำพิธีไว้ เพื่อเผยแพร่ภาพ
และแตลงข่าวให้ประชาชนทั่วไปทราบ

เมื่อสมเด็จพระยุพราชทรงทำพิธีเสร็จแล้วก็ประทับ
ทอดพระเนตรการแสดงต่าง ๆ แล้วเสด็จลงจากพลับพลา
ที่ประทับไปทรงเยี่ยมและทรงปฏิสัมสารกับราชภูมิโดยทั่ว
ถึง ทำให้ราชภูมิปลื้มปิติที่ได้ชมพระบารมีอย่างใกล้ชิด คน
แก่บางคนหมอบกราบลงกับพื้นดิน ทุกคนซาบซึ้งใจและ
จรักภักดีต่อพระองค์เป็นอย่างยิ่ง พ่อได้เวลาสมเด็จพระ
ยุพราชก็เสด็จกลับ ทรงโบกพระหัตถ์ให้แก่ราชภูมิ พาก
ราชภูมิต่างโบกงชชาติและเปล่งเสียงไชโย จนເຮັດວຽກ
ที่นั่งลับตาไป จากนั้นประธานในพิธีก็กล่าวคำปรัวครัยต่อ

ราชภร แล้วแตลงเรื่องการให้บริการของโรงพยาบาลให้ประชาชนทราบ และเปิดงานฉลองโรงพยาบาล มีการเล่นแข่งขันเพื่อความสนุกสนานหลายอย่าง เช่น ตะกร้อ ชักเย่อ วิ่งผลัด พวกคนดูพากันนั่งดูบนอัฒจันทร์ที่สร้างขึ้นชั่วคราว ตากกลางคืนมีไฟยนตร์ ฉาย ซึ่งเข้าโழณาฯ นักมวยมีชื่อเสียงทั้งนั้นที่มาชกครั้งนี้และมีการประกวดร้องเพลงชิงรางวัลของประชาชน มีนักร้องมาร้องเพลงประกวดหลายคน บันเวนที่มีการแสดงที่สวยงามหลายอย่าง ประชาชนที่มาเที่ยวงานก็เลือกชมได้ตามอัชณาสัย เพชรมาเที่ยวงานกับลุงและวีระ งานเลิกก็พากันเดินกลับบ้าน





“สมเด็จพระบูพราธทรงมีท่าทางส่ง่งามและองอาจ
สมกับที่ทรงเป็นทหาร เมื่อยังทรงพระเยาว์ ลุงเคยเฝ้าฯ
ครั้งหนึ่ง ในหลวงและสมเด็จพระราชินีทรงอุบรมสั่งสอน
พระราชโอรส และพระราชธิดาทุกพระองค์ให้ทรงรักใคร่
ห่วงใยประชาชนและไม่ถือพระองค์” ลุงพูด

“ราชภูรทุกคนก็จะรักภักดีต่อท่านนะครับลุง ผมเห็น
คนแก่หลายคนร้องให้เพราะตื้นตันใจ บางคนกอดขาท่าน
เสียแน่น ท่านก็ยิ้มและไม่ว่าอะไร” วีระพูด

เพชรพูดเสริมว่า “พ่อของผมพูดว่าที่เรามีโรงพยาบาล
ก็เพราะพระบารมีของท่าน”

ลุงพยักหน้าสนับสนุน แล้วกล่าวถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวว่า “พระเจ้าอยู่หัวทรงทำให้บ้านเมืองพัฒนาขึ้นมาก ราชภูมิยากจนก์พระราชทานที่ให้ทำมาหากิน ฝนแล้งที่ไหนพระองค์ก็ทรงส่งเจ้าหน้าที่ไปทำฟันเทียมให้ ราชภูมิเดือดร้อนที่ไหนก็เสด็จฯ ไปเยี่ยม ทรงอุทิศพระองค์เพื่อบ้านเมืองและความสุขของราชภูมิจริงๆ จะหาพระเจ้าแผ่นดินที่ประเสริฐเช่นนี้ได้ที่ไหนอีกในโลกนี้”

เพชรได้ฟังแล้ว ก็รู้สึกตื้นตันใจด้วยความปลื้มปึ้ง ถึงเขายากรจน ไม่ได้เรียนหนังสือ แต่เขาก็ยังโชคดี ที่มีคนเมตตาปรานีให้ความช่วยเหลือ ทำให้เขามีความสุขมาก และทุกวันนี้เขามีความสุขยิ่งขึ้น เมื่อรู้แล้วแก่ใจว่าเขามีพระเจ้าแผ่นดินที่ประเสริฐยิ่ง

แบบฝึก

- ฝึกผันเที่ยบเสียงอักษรสูงกับอักษรต่ำ

ตัวอย่าง

อักษรสูง	ข	ขា	ข້າ
อักษรต่ำ	ຄ	ຄា	ຄ້າ
สร้าง - ร้าง	ສງ	- ວງ	

ของ	-	ม้อง	ถ้วน	-	ม้วน
แสง	-	แพร	ถ่าย	-	พาย
ถอน	-	พ่อน	ขม	-	คม
หวย	-	มวย	เตา	-	เฒ่า
ฉีง	-	ชิง	หนา	-	นา

2. ฝึกอ่านคำที่มีตัว ณ และ ณ (ดูคำอ่านในประมวลคำ)

เฒ่า	อัณจันทร์	พัฒนา	อัชมาสัย
------	-----------	-------	----------

3. ฝึกอ่านและจำเป็นคำ

แสง	พัฒนา	อัชมาสัย
สมเด็จ	พระหัตถ์	ปฏิสันถาร
มหามงคล	บำรุง	พระราชทาน
ยุพราช	พระเนตร	อัณจันทร์
ชักเย่อ	ไตรรงค์	ເສີມຄອປເຕວ່ງ
ปราศรัย	อุทิศ	ประชาน

4. ฝึกอ่านคำที่มีตัวกับรั้นต์

เยาว์	อัณจันทร์	เครื่องยนต์
ไตรรงค์	พระหัตถ์	ເສີມຄອປເຕວ່ງ

5. ฝึกอ่าน

แก่เฒ่า	เยาว์วัย	ไตรรงค์
---------	----------	---------

แต่วง	องอาจ	ยุพราช
ที่ประทับ	ในพลับพลา	พัฒนาชีน
ตื้นตันใจ	ใช้ผ้าแพร	เผยแพร่ข่าว
เฝ้าบริการ	ช่วยงานตะกร้อ	ขอพระราชทาน
งานมหพาร	ประชานແลง	อย่าแกล้งประโคม
ควยซมฟ้อนรำ	กล่าวคำปราศรัย	ใบพัดเริ่มหมุน

นักเรียนที่ดีต้องไม่พูดหยาบคาย

ประชาชนมีความปลื้มใจที่ได้ชมพระบารมีของสมเด็จพระยุพราช

เจ้าหน้าที่ต้อนรับแสดงอัชฌาสัยอันดีต่อประชาชน

เข้าจดงานอย่างมหพารจนหมดเงินไปมากมาย

ใบพัดของเชลิคอปเตอร์ใหญ่กว่าใบพัดของเครื่องบิน

นักร้องมาชุมนุมกันที่เวทีประกวดกันอย่างคับคั่ง

บทที่ 15

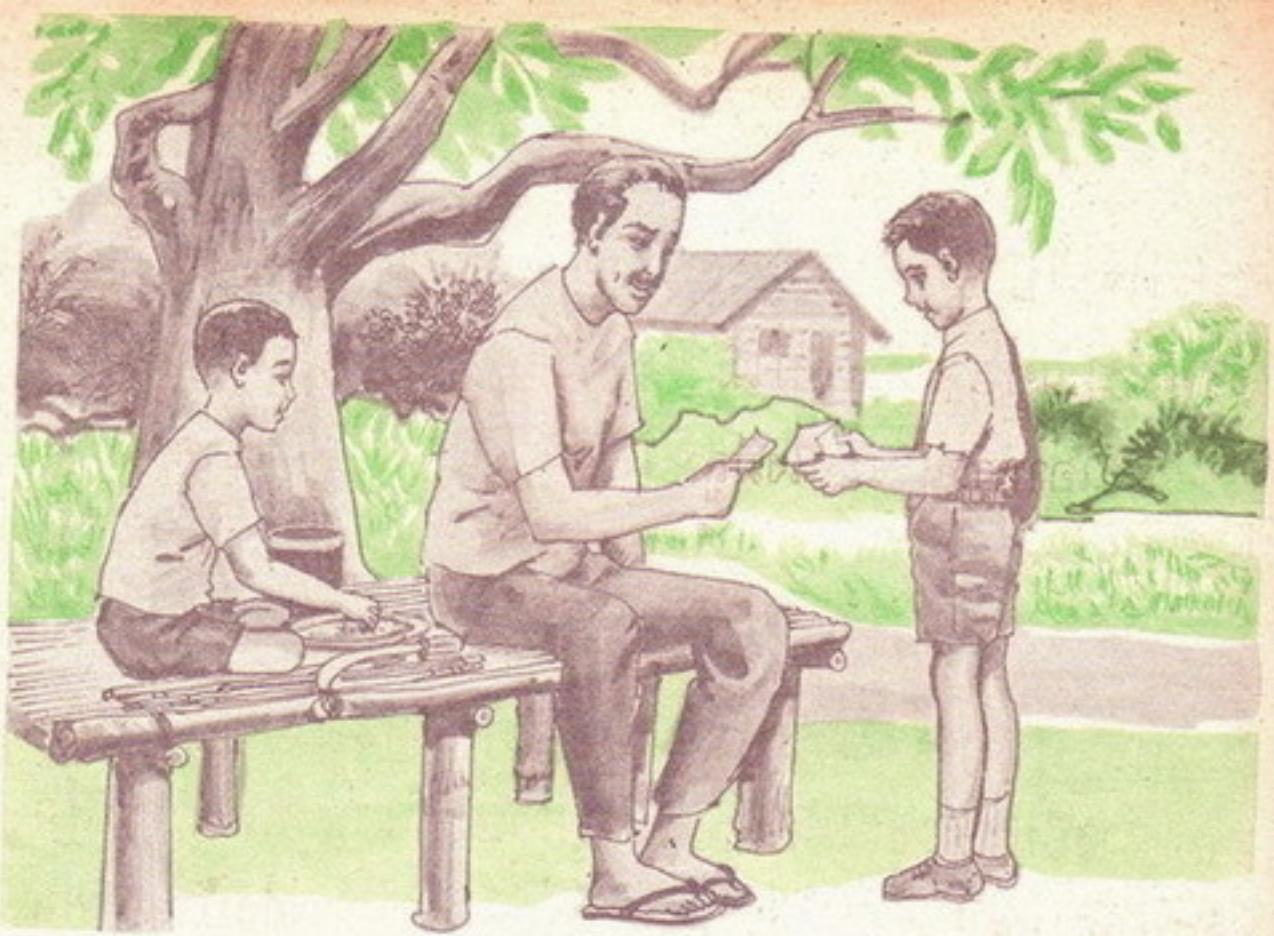
งานทำ

วันหนึ่ง พ่อวีระเลิกเรียนกลับมาถึงบ้าน เข้าให้วัลุ้งแล้ว คัวกกระดาษแผ่นหนึ่งจากกระเปาเสื้อส่งให้ลุง พลางบอกว่า ครูใหญ่ส่งจดหมายมาเชิญชวนผู้ปกครองนักเรียนและชาวบ้านร่วมทำบุญทอดกฐินที่วัดตามศรัทธา ลุงอ่านแล้ว ก็หยิบธนบัตรฉบับละสิบบาทส่งให้วีระไปร่วมทำบุญ เพชรนั่งอยู่ที่นั่นด้วย ท่าทางเขานิ่มมาก ลุงจึงส่งจดหมายของครูใหญ่ให้เพชรอ่าน เพชรก้มลงอ่านแล้วถามวีระว่า

“ร.ร. และ พ.ศ. นี่คืออะไรวีระ”

วีระตอบว่า “ร.ร. เป็นตัวย่อของคำว่า โรงเรียน พ.ศ. ก็คือตัวย่อของพุทธศักราช เขามีอยากพูดหรือเขียนยา ๆ เขาก็ใช้ตัวย่อ”

เพชรอ่านจดหมายเข้าใจแล้ว ก็ส่งคืนให้ลุงแล้วนั่งคัดเมล็ดฝ้ายเพื่อทำพันธุ์ต่อไปเงียบ ๆ ลุงก็นั่งจักตกต่อไป เช่นกัน ส่วนวีระเอา>yามใส่เครื่องเรียนไปเก็บและเปลี่ยนเสื้อผ้าบนบ้าน



เพชรอยากร่วมทำบุญทอดกฐินด้วย แต่เขายังไม่มีเงิน
ระยะนี้พ่อกับแม่ต้องใช้เงินมาก เพราะน้องคนเล็กเป็นไข้
เลือดออก ต้องไปให้แพทย์รักษา และเสียค่ายาไปมาก เพชร
จึงไม่อยาก grub กวนพ่อแม่ เขายากจะมีไม่เท้ากายสิทธิ์เหมือน
สุดสาคร จะได้มีอำนาจทำอะไรได้อย่างใจปรารถนา แต่เพชร
คิดว่าเป็นไปไม่ได้ จึงเปลี่ยนใจคิดวิธีที่จะหาเงิน ในที่สุด
ก็นึกออกว่า เขายังไประับจ้างล้างถ้วยชามที่ร้านขายก๋วยเตี๋ยว
สักสองสามวัน คงจะได้เงินบ้าง กลางวันช่วยลุงและพ่อ
ทำงาน ตอนหัวค่ำจึงไปรับจ้างล้างชาม

เมื่อเขากัดเมล็ดพันธุ์ฝ่ายเสร็จ และเก็บใส่กระปองปิด
ฝ่าไว้เรียบร้อยก็กลับบ้าน อาบน้ำกินข้าวแล้วคัวสมุดหนังสือ

ทำทีว่าจะไปเรียนกับวีระเซ่นเคย พ่อลับตาคน เพชรก็เอาเครื่องเรียนซ่อนไว้ที่พุ่มไม้ แล้ววิ่งอย่างเร็วเข้าไปในตลาด

ร้านอาหารแห่งหนึ่งมีลูกค้ามาอุดหนุนมาก เขาก็ต้องการคนล้างถ้วยชามหล้ายคน จึงรับเพชรไว้ทำงาน เพชรเริ่มทำงานตั้งแต่หนึ่งทุ่มจนถึงสามทุ่ม เจ้าของร้านคิดเหมาค่าจ้างให้แปดบาท แล้วชมว่าเพชรล้างชามสะอาดดี วันหลังให้มาร้างอีก เพชรได้เงินแล้วรีบกลับบ้าน ขาดลับเขารู้สึกกลัวมาก แต่สูญใจ รีบวิ่งอย่างไม่คิดชีวิตจนถึงบ้าน พ่อกับแม่คิดว่าเพชรไปเรียนหนังสือกับวีระอย่างเคย ก็มิได้ซักถาม เพราะเขากลับมาเวลาໄล่เลี้ยกันทุกคืน รุ่งขึ้นเพชร



รีบกระวีกระวัดนำเงินแปดบาทฝากรีระไปสมทบทำบุญ
ทอดกฐิน เขากือเงินพนมมีอขี้นเหนือศีรษะ ในใจคิดอธิษฐาน
ถึงแต่สิ่งที่ดีงาม วีระนึกว่าพ่อ กับแม่ของเพชรให้เขานำเงิน
มาร่วมทำบุญ วีระกล่าวคำสาหอนุโมทนาด้วย แล้วรีบไป
โรงเรียน

เพชรรู้สึกอิมเอิบใจ เขารажานอย่างมีความสุข และ
นึกในใจว่า จะช่วยพ่อ กับแม่ หาเงินสักห้าหมื่น ตกเย็นเพชร
ก็ไปรับจ้างที่ร้านอาหารอีก เพชรแอบมารับจ้างอยู่สามคืน
วีระก์สงสัย เพราะไม่เห็นเพชรมาเรียนหนังสือหลายวัน จึง
ไปตามหาเพชรที่บ้าน พอพ่อ กับแม่ของเพชรรู้ว่าเพชรหาย
ไป ไม่ได้ไปเรียนหนังสือ ก็ตกลใจ วีระรีบวิงกลับไปบอกลุง
ทุกคนพากันตกลใจ แต่ไม่รู้ว่าจะไปตามหาเพชรที่ไหน จึง
ได้แต่นั่งปรึกษา กัน ลุงว่ารอไปอีกหน่อย ถ้าเพชรไม่กลับ
มาก็จะไปแจ้งความที่สถานีตำรวจน พอสามทุ่มเชยเพชร ก์
กระหีดกระหอบมาถึงบ้าน เขากือถุงกระดาษมาด้วยถุงหนึ่ง
พอเห็นพ่อแม่ ลุงและวีระนั่งอยู่ ก็ตกลใจ จึงเข้ามาสารภาพ
ผิดและเล่าให้ฟังว่า เข้าไปรับจ้างล้างชาม เพื่อหาเงินมา
ทำบุญ และให้แม่ซื้อยารักษา น้อง ทุกคนพากันตื้นตันใจ
แม่ กอดเพชรไว้แล้วพูดว่า

“เจ้าหัวงดีต่อพ่อแม่และน้อง แต่ทำอย่างนี้ไม่ดี ที่หลังจะทำอะไรต้องบอกพ่อแม่ หรือลุง หรือวีระเสียก่อน นี่เจ้ากลับมาบ้านกลางค่ำกลางคืนอย่างนี้ เป็นอะไรไป พ่อแม่จะเสียใจมาก เจ้าอย่าชະล่าใจว่าไม่มีอันตราย”

“เจ้าขัดสนเรื่องเงิน ทำไมไม่บอกลุง ลุงเคย ใจไม่ใส่ระกำกับพวกเจ้าหรือเปล่า ที่หลังอย่าปิดบังลุง ใครเจ็บไข้ได้ป่วย ขอให้บอกให้ลุงรู้ด้วย” ลุงพูด

เพชรกราบขอโทษลุงกับพ่อแม่ของเข้า และขอโทษ วีระ เข้าสัญญาไว้ ต่อไปถ้าจะทำอะไร จะบอกให้ทุกคน ทราบ ลุงพูดว่า

“ไม่มีใครเอาโทษทัณฑ์อะไรกับเจ้าดอก แต่ทุกคนเป็น ห่วงเจ้า กลัวจะเป็นอันตรายไป”

เพชรยิ้มแล้วเล่าว่า คนมากินอาหารจำนวนไม่เท่ากัน บางวันมากบางวันน้อย เจ้าของร้านก็ให้ค่าแรงแก่เขาตาม สัดส่วน วันนี้เจ้าของร้านแบ่งอาหารให้เขางุ้งหนึ่ง เพชร ชูถุงอาหารให้ลุงและบอกว่า ปลาทอดกรอบราดพริก

เพชรหยิบชันบัตรและเศษสตางค์ทั้งหมดที่หาได้จะให้ แม่ เขาคลื่นบัตรใบละสิบบาทออกดูแล้วพูดว่า



“ผมเพิ่งได้จับธนบัตรใบละสิบบาทคราวนี้เอง” เขากล่าว
ชี้ที่ธนบัตรแล้วถามว่า

“รูปในธนบัตรนี้ เป็นรูปในหลวงใช่ไหม” วีระตอบ
ว่า “ใช่”

เพชรถามต่อไปว่า “แล้วก็ที่การปักบินอยู่ที่มุบນ
ข้างซ้าย นี่นกอะไร”

วีระก็ไม่รู้จัก ลุงจึงบอกว่า นกชนิดนี้เรียกว่า ครุฑ
แล้วถามเพชรว่า เพชรรู้จักสัตว์ที่นั่งอ้าปาก เห็นพันเป็น
ແเวยหรือไม่ เพชรหัวใจตอบว่า

“รู้จักรับ เขาเรียกว่า สิงห์ ผู้เดยเห็นรูปปั้นตามบันไดโบสถ์”

ทุกคนรู้สึกสบายใจ ลุงสอนทางกับพ่อและแม่ของเพชร
อยู่ครู่หนึ่ง จึงพาวีระกลับบ้าน ก่อนกลับ ลุงกำชับเพชรให้
ไปเรียนหนังสืออย่างเดียว เพราะถ้าไม่เรียนนาน ๆ จะลืม
หนังสือ เพชรก็รับคำ

แบบฝึก

1. ฝึกผันเที่ยบเสียงอักษรสูงกับอักษรต่ำ
ตัวอย่าง

อักษรสูง	ขा	ข่า	ข้า
อักษรต่ำ	قا	ค่า	ค้า
สนใจ	- ชน	เพื่อ	- เพื่อ
ขาว	- ครัว	หา	- มา
ไข่	- ไข่	ถ่อ	- ย่อ
เหมา	- เมา	ไข้มี	- ไคร
หัว	- รัว	หลัง	- รัง

2. ฝึกอ่านค่าที่สะกดด้วย ท ออกรสีของหนึ่งใน ๔ สะกด (แม่กกด)

ພາສ ແພທຍ ບກ

บท	proto	สนิท
ครั้งๆ	พยาบາท	มารยาท

3. ฝึกอ่านคำที่ใช้ ท ภ ณ

สาร	ครั้งๆ	พุทธศักราช
กายสิทธิ์	ครุฑ	ทันฑ์
โกรธ	อาวุธ	ปฏิเสธ

4. ฝึกอ่านคำที่มีตัวการันต์

ทันฑ์	ສตางค์	แพทย์	สิงห์
โบสต์	พันธุ์	กายสิทธิ์	การันต์

5. ฝึกอ่านอักษรย่อ

ร.ร.	อ่านว่า	โรง - เรียน
พ.ศ.	"	พุด - ทะ - สัก - กะ - หารด
ด.ช.	"	เด็ก - ชาย
ด.ญ.	"	เด็ก - หญิง

6. ฝึกอ่าน

นั่งเงา	เบาแรง	แกลังทุ่ม
พุ่มไม้	ข่มใจ	โนบสต์
โถงทันฑ์	พันธุ์ดิ	มีค่าแรง
แจ้งความไว้	ได้อุดหนุน	ทำบุญกฐิน
กินกวยเตี๋ยว	เคี้ยวดังกรอบ	ชอบซักถาม

ตามสัծส่วน	ควรสาข	อนุโมทนา
ครรภาระแรง	แบ่งสตางค์	นั่งสนทนนา

ใบสัตหัสสั่งนี้สร้างเมื่อพุทธศักราช 2520

เข้าทำที่เป็นส่งธนบัตรให้แม่ค้าขายผัก
นั้นมีความอิมเอิบใจที่ได้ทำบุญทอดกฐิน

ในวันรุ่งขึ้นเขาก็มาสารภาพว่าเข้าทำไปเพราฯ เข้าขัดสน
เงินทอง

ทุกคนครรภาระต่อความสามารถ
เมื่อเห็นครการทำบุญเราก็อนุโมทนาด้วย

บทที่ 16

เมฆลากับรามสูร

มนีกลับจากโรงเรียน มาถึงบ้าน ให้แม่แล้วถามว่า
“แม่ค่ะ เสียงฟาร้องคือเสียงยักษ์ข้างขวานใช่ไหมค่ะ”
แม่กำลังคั่นกะทิ “ได้ยินมนีถามก็ยิ่มและพูดว่า
“ครอบครองลูกจิ๊ะ”

มนีนั่งลงข้างแม่ “ดวงแก้วค่ะ เข้าบอกว่ายักษ์รามสูร”
“มันเป็นนิทานเล่าให้สอดคล้องกับธรรมชาติเท่านั้น
เออง” แม่ตอบ

“มนีชอบฟังค่ะแม่ เมื่อวันก่อนพ่อ ก็เล่าเรื่องศรีชันญู
ใช้ให้ลูกฟัง แม่เล่าเรื่องรามสูรให้มนีฟังหน่อยซิค่ะ”

“ลูกเอากระเบ้าหนังสือไปเก็บ แล้วเปลี่ยนเสื้อผ้าเสีย
ก่อนนะจิ๊ะ” แม่บอก มนีรีบทำตาม แล้วมนีนั่งฟังแม่เล่า
เรื่อง แม้ว่ามนีควรนั่งทำงานไปด้วย พังไปด้วย ก็จะได
ประโยชน์ แล้วแม่ให้มานีหันเนื้อหมู และหันถั่วฝักย่างไว
ผัด มนีก็เต็มใจทำ แม่ทำอาหารพลาang เล่าเรื่องให้มนีฟัง
ดังนี้



ฟ้าแลบ ฟ้าร่อง และฟ้าผ่าเป็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ แต่คนโบราณมักจะเล่ากันเป็นนิทานว่า ยักษ์ชื่อรามสูร ไล่จับนางฟ้าชื่อเมฆลา นางเมฆลามีแก้วมนีดงหนึ่ง มีประกายพรายแพรวงดงามมาก นางมักจะถือแก้วมนีมาโยนเล่นตามกลีบเมฆ ฝ่ายรามสูรเป็นยักษ์ที่ใจโหดเหี้ยม มีขวานเป็นอาวุธ ชอบเห่าเที่ยวไปมาในกลีบเมฆ พอเห็นแสงแก้วมนีของนางเมฆลาเข้า ก็ชอบใจดังคำกลอนว่า

รวดเร็วดังหนึ่งลมพัด
เยี่ยมออกจากกลีบเมฆา
ซึ่งนางเมฆลาโยนเล่น
ยิ่งพิศยิ่งคิดต้องใจ

เฉวียนฉวัดไปในเวลา
อสุราเห็นแก้วแวงไว
ยิงเห็นยิงชอบอัชฌาสัย
จะใครได้ดวงจินดา

รามสูรจึงขอแก้วมณีจากนางเมฆลา นางเมฆลาไม่ยอมให้ รามสูรโกรธจึงไล่แบ่ง นางเมฆลาหลบหลีกได้ว่องไวมาก แล้วชูแก้วมณีล่อหลอกรามสูร ทำให้รามสูรโกรธ จึงขว้าง ขวนหมายจะช่านางเมฆลาเสีย แต่นางเมฆลาว่องไวหลบ หลีกได้ทันดังคำกลอนต่อไปนี้

เมื่อนั้น

เลี้ยวล่อรามสูรอสุร
ทำทีประหนึ่งจะให้แก้ว
ครั้นรามสูรไล่เลี้ยงมา
นางแกลังเลี้ยวลัดจนวัดเนียน
มือหนึ่งชูแก้วมณี

นวลงนางเมฆلامารศรี

กรโยนมนีจินดา

กลอกแสงพระรายแพรวนหัตถा

กัลยารำล่ออสุรี

เวียนไปตามจักรราศี

ทำทีเยาะเยี้ยอสุรา



บัดนั้น

ครั้นแสงแก้วแวงวับจับตา
เหม่ เหม่ นางเมฆลานารี
กวัดแก่วงขวนเพชรดังเบลวไฟ
มิได้ต้องกายกัลยา
ໂລດໄລ໌ພັດວັນກະຫັ້ນຫີດ

ຈຶ່ງຮາມສຽງຍັກຊາ
ອສຸරາກຣິວໂກຣຄືອໄພ
ກູຈະລັງຊີວເສີຍໃຫ້ໄດ້
ກົງວັງໄປດ້ວຍກຳລັງຖທີ
ຍັກຊາເດືອດຄາລທະຍານຈິຕ
ຕາມຕິດຄວ້າໄຂວ່ເຢາວມາລົງ

แสงแก้วมณีของนางเมฆลາ ກົດືອຝ້າແບບໜຶ່ງເປັນປະກາຍ
ແປບປາບ ຮຳມສຽງວັງຂວານ ເສີຍຂວານແຫວກອາກາສັດ້ງ
ກຶກກົອງ ກົດືອຝ້າຮ່ອງ ຮຳມສຽງຈັບເມຂລາໄມ້ໄດ້ສັກທີ ຕ້ອງໄລ່
ຈັບກັນອູ້ຈົນບັດນີ້ ຈຶ່ງເຫັນຝ້າແບບ ແລະໄດ້ຍິນເສີຍຝ້າຮ່ອງ
ອູ້ຕລອດມາເຫັນກັນ

“ເຮື່ອງນີ້ເປັນນິຖານ ມານີພັງສນຸກ ຖ ນະຈີະ ອຢ່າຄິດໄປ
ໜວນນາງເມຂລາໜີຣຳມສຽງເຫຼົ່າລະ” ແມ່ພູດພລາງຫວ່າເຮົາ “ສາເຫດ
ທີ່ເກີດຝ້າແບບ ຝ້າຮ່ອງ ລູກຄົງໄດ້ເຮັນຈາກຄຸນຄຽງແລ້ວ ໃຊ້ໄໝ
ຈີຈະ”

“ຄະແມ່ ຄຸນຄຽງສອນວ່າ ເປັນແສງແລະເສີຍທີ່ເກີດຈາກ
ກາຣເຄລື່ອນທີ່ຂອງໄຟຝ້າໃນອາກາມ ແຕ່ໄມ້ສນຸກເໜີອນເມຂລາ
ກັບຣຳມສຽງທີ່ແມ່ເລ່າເລຍຄະ” ມານີຕອບ

“ນິຖານກົດືອງສນຸກຈີຈະ ແຕ່ເຮົາຈະສນຸກອູ້ຕລອດເວລາ



ไม่ได้ เราต้องรู้ความจริง เพราะความจริงเป็นประโยชน์ต่อเรา” แม่พูดพลางปรุงอาหารไปพลาง

“แต่นิทานกีสอนเราได้เหมือนกันใช้ใหม่จะแม่ วันก่อนย่าของชูใจเล่าเรื่องโส้นน้อยเรือนงามให้ลูกกับชูใจฟัง ย่าบอกว่าจะทำดีกับใครต้องดูเสียก่อน เพราะบางทีอาจเป็นภัยแก่เราได้ เมื่อเจ้าหญิงโส้นน้อยกับนางคุล่า เจ้าหญิงโส้นน้อยเมตตาปรานีต่อนางคุล่า แต่ผลลัพธ์ก็คือ เจ้าหญิงต้องลำบากเสียหลายครั้ง”

“ถูกแล้วลูก นิทานมีเรื่องสอนและเตือนไม่ให้เราชะล่าใจ” แม่ตอบรับพลางใช้ทัพพีคนแรกในหม้อ

“ย่าของชูใจเล่านิทานให้ชูใจฟังบ่อย ๆ นานีนีอาภัพนะจะแม่ ไม่มีย่ามาอยู่ด้วยเหมือนชูใจ” นานีทำหน้าเครว่า

แม่หัวเราะ “หยุดเทอนนี้ ให้พ่อพามานีไปชวนย่ามาอยู่ด้วยซีจัง”

มานีได้ฟังก์หน้าบานรีบรับคำแม่ พอดีแม่ยกหม้อแกงลงจากเตา มานีเห็นแกงมากเกือบเต็มหม้อจึงถามว่า

“แม่ทำอาหารใส่บาร์ด้วยใช่ไหมคะ”

“จัง..... ระยะนี้มีพระและเนรมารบินหาตผ่านหน้าบ้านเราหลายรูป”

“วันหลัง แม่ทำก๋วยเตี๋ยวใส่บาร์บังซีคะ มานีจะได้กินก๋วยเตี๋ยวด้วย”

แม่รู้สึกขันคำพูดของมานีจึงหัวเราะ

แบบฝึก

- ฝึกผันเที่ยบเสียงอักษรสูง กลาง และต่ำ

ตัวอักษร

อักษรกลาง	ก	ງ	ກ	ງ	ກ
-----------	---	---	---	---	---

อักษรสูง	ສ	ສ'	ສ	ສ'
----------	---	----	---	----

อักษรต่ำ	ค	ค'	ค	ค'
----------	---	----	---	----

จ	ว	-	ສ	ว	-	ທ	ว	-	ປ	ว	-	ຝ	ວ
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ປ	າ	-	ຜ	າ	-	ຝ	າ	-	ແ	ໜ	-	ແ	ໜ
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ต้อง - ห้อง - น้อง	ก่อ - ถ่อ - ล่อ
ไถ - ไง - ไฟ	กริ้ว - หิ้ว - นิ้ว
กัน - ขัน - คัน	กาย - ขาย - ชาย

2. ฝึกอ่านคำที่มีตัวสะกดในแม่น้ำ (บ สะกด) และแม่น้ำ (ว สะกด)

กาย	พระ	แพร่	แวง
เปลว	เยี้ย	ฝ่าย	หมาย
จ่าย	ดาว	ตาย	อาย
แล้ว	โปรด	สร้อย	เขี้ยว

3. ฝึกอ่านคำที่ใช้ พ

ทัพพี	อาภัพ	ภาพ	เคารพ
พลวัน	พิศ	พิช	ผลลัพธ์

4. ฝึกอ่านคำที่ใช้ ภ ต สะกด อ่านเหมือน ด สะกด (แม่นกัด)

หัตถा	ปราภูภารណ์
-------	------------

5. ฝึกอ่านคำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายกัน

ชีวี	-	ชีวิต		
แก่	-	เฒ่า	-	ชรา
ให้	-	อุทิศ	-	บริจาคม
เมื่อ	-	กร	-	หัตถ์
ภู	-	ข้า	-	ฉัน
			-	ผม

นวลนาง - นารี - มารศรี - กัลยา - เยาวมาลย์
แวงวับ - แวงไว - พรายแพรว

๖. ฝึกอ่าน

ทัพพี	มณี	ชีวี	มีกลีบ
รีบเหา	เพาะถัว	กลัวยักษ์	ผึ่กมีด
คิดลัด	ผัดหน้า	ฟ้าผ่า	นางฟ้า
นารี	พัลวัล	กัลยา	มารศรี
ทัพพีตักข้าว			สีขาวแวงวับ
ผลลัพธ์ถูกต้อง			สอนคล้องกันดี
มีใจให้เดี้ยม			เตรียมบินหาBAT
ฟ้าแลบบาดตา			ฟ้าผ่าน่ากัลว

ฉันกลัวเสียง ฟ้าร้อง และ ฟ้าแลบมาก

อย่า เยาเยี้ย เมื่อเพื่อนทำผิดพลาด

ห้องชายของฉันจะบวช เนร

คำว่า นวลนาง เยาวมาลย์ กัลยา นารี และ มารศรี หมาย
ถึงผู้หญิง

ลมพัดใบไม้ กวัดแก้วง ไปมา

โลกเราหมุนอยู่ใน จักรราศี

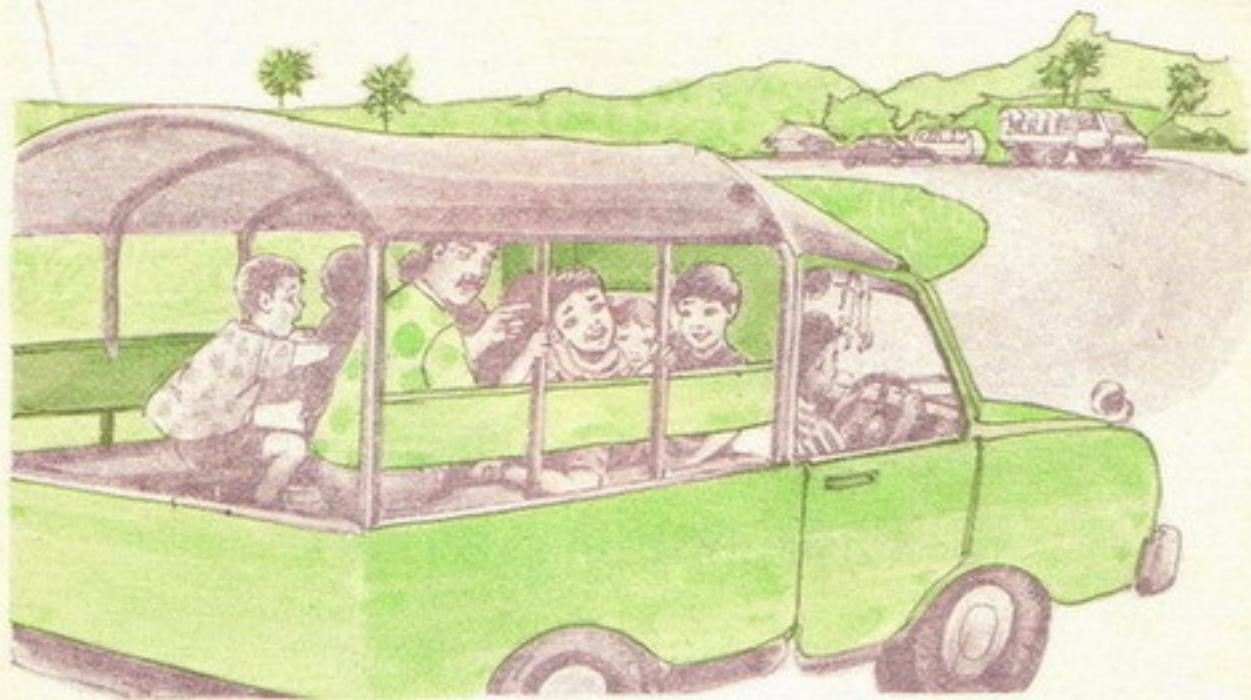
เข้าเป็นคนอาภัพที่ไม่มีใครช่วยเหลือสนับสนุน

โจรผ่าคนอย่าง โหดเหี้ยม

บทที่ 17

เที่ยวชายทะเล

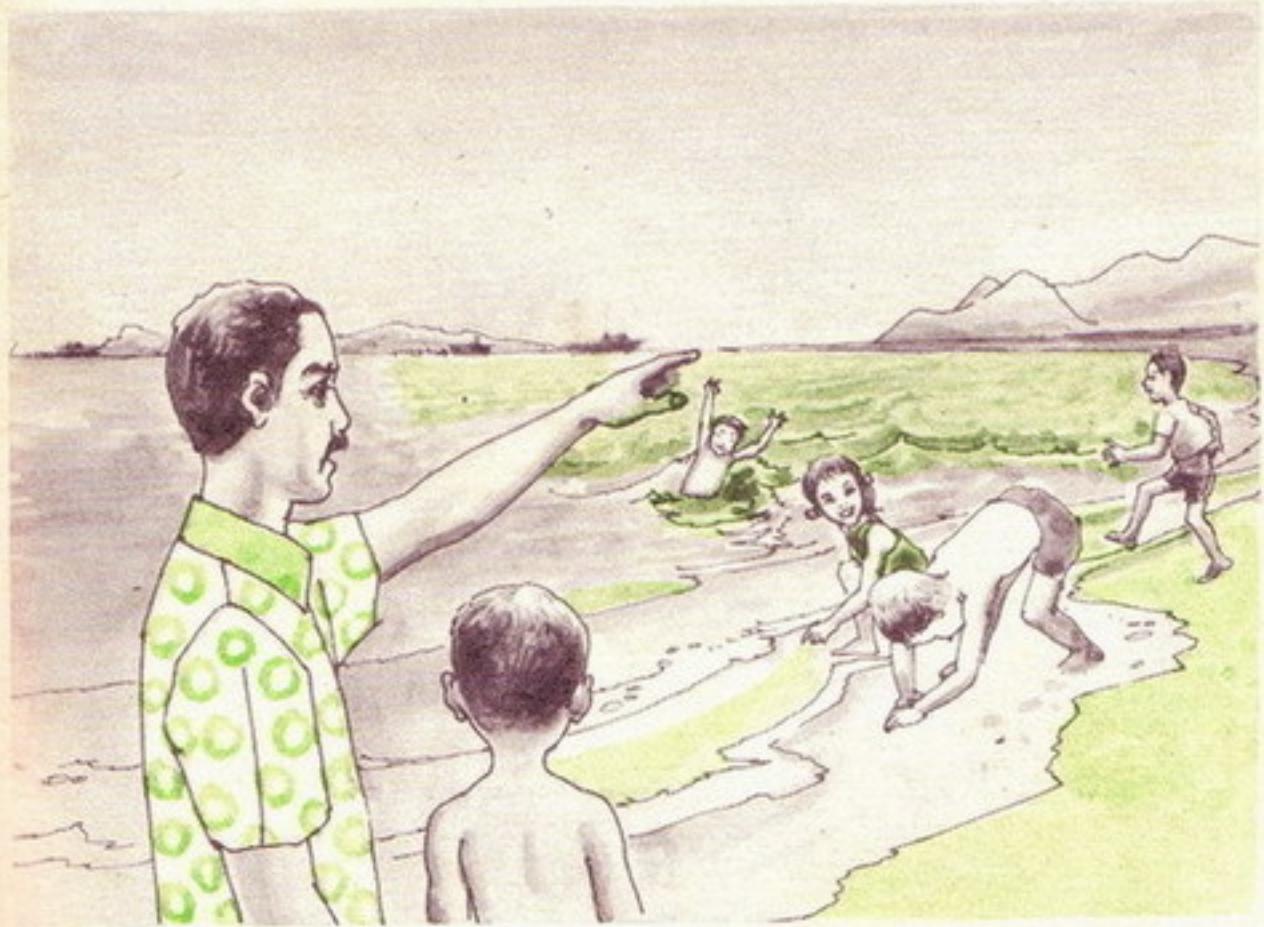
ผลิตผลจากไร่กำไรมาก
ลุงจึงอยากริบ้ำเหน็จกันทั่วหน้า
จึงจัดสรรแบ่งกำไรในอัตรา
ต่างยินดีปรีดาภัณฑ์
เงินยังเหลือลุงว่าพาหานเที่ยว
ดูทะเลน้ำเขียวเล่นสักหน
คุณนาคดีมีรถยนต์
ทุกแห่งหนไปได้สบายกระไร
วีระว่าอยากราเพื่อนไปด้วย
ลุงก็ช่วยรับรองดูแลให้
เพชร มานะ มานี และชูใจ
ปิติ ก็ได้ไปเที่ยวด้วยกัน
ป้าหาของฝากน้องให้พร้อมสรรพ
รถมารับเช้าวันเสาร์ไม่แปรผัน
ออกแล่นฉิวลิ่วสูที่หมายพลัน

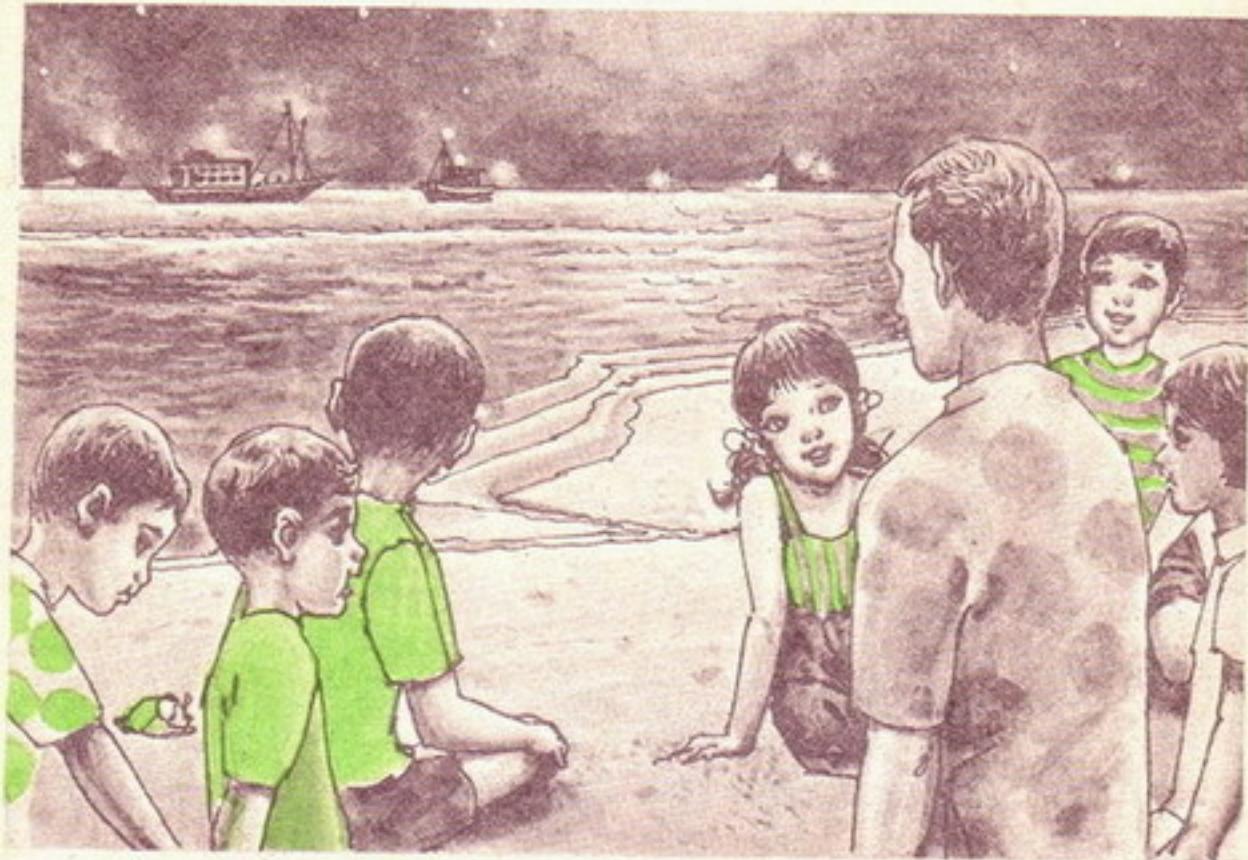


ต่างสุขสันต์ลุงหลวงสำราญใจ
ลุงชี้ให้หลานดูแนวภูเขา
กันเขตเรากับพม่าเป็นทิวใหญ่
ยาเป็นพีดสูงเด่นแลเห็นไกล
เกือบสุดใต้ของประเทศไทย
ถึงปะจับคีรีขันธ์ตะวันป่าย
พบน้องชายป้าสะไภ้ใจดีแสน
ให้พักบ้านหลังใหญ่ไม่ขาดแคลน
อยู่สบายเหมือนแม้นอยู่บ้านตน
เป็นหมู่บ้านเรียงรายริมชายหาด
ดูจะอาดเรียบร้อยทุกแห่งหน

เขาเลี้ยงชีพด้วยประมงกันทุกคน
 ไม่มีใครขัดสน เพราะหมื่นเพียร
 เด็กตื่นเต้นเห็นทะเลซ่างกว้างใหญ่
 อ่าวโคงไกลเห็นเรือเกลื่อนเมื่องอาภเขียน
 นกนางนวลโผผินบินวนเวียน
 บ้างหันเหียนเป็นหมู่อยู่แสนไกล
 ลุงพาหลานเดินเลียบเลาะริมหาด
 คลื่นซัดสาดกระเซ็นฟองละอองใส
 เก็บเปลือกหอยสีสวยฝากคราบริสุทธิ์
 บ้างวิ่งไล่ปูมล้มทับกัน
 เด็ก เด็ก ว่า่น้ำทะเลรสเค็มเหลือ
 ยังกับเกลือเจือปนในน้ำนั้น
 ลุงจึงเล่านิทานเด็กคำบรรพ์
 เทวดาสาปสรรค์เค็มระคน
 มีภูเขาหลายลูกคนถูกล่าสาป
 เพราะใจบาปหยาบคายร้ายสับสน
 แบ่งดินแดนเป็นทวีปทั่วสากล
 ทั้งผู้คนผิวพรรณต่างกันไป
 แล้วลุงพาหลานลงอาบน้ำเล่น

ที่ว่าynamไม่เป็นเล่นไกล์ไกล
 บ้างคำผุดคำว่ายสบายนิจ
 เป็นครูใหญ่จึงกลับบ้านกินข้าวปลา
 ได้ลืมลงของทะเล กุ้ง ปู หอย
 แสนอร่อยรสเลิศเป็นหนักหนา
 กินเสร็จช่วยเก็บ gadสะ adaตา
 แล้วลงนั่งสนทนาที่หาดราย
 แสงจันทร์ผ่องส่องพื้นทะเลว่าง
 ดูเว็บว่างห่างไกลจนใจหาย





เรือหาปลาแลลิบอยู่เรียงราย
 มองคล้ายดวงประทีปประดับทะเล
 ลุงเล่าว่าเรือหาปลาเวลากลับ
 มากมายเหมือนกองหัพใช้แสร้งเส
 ปลาติดไป แหะ อวน เอามาเท
 เป็นสินค้าส่งเร่ขายทั่วไทย
 วันรุ่งขึ้นถึงเวลาจะลาจาก
 เจ้าของบ้านมีของฝากถุงใหญ่ใหญ่
 ทั้งปลาหมึก กุ้งแห้ง แบ่งให้ไป
 ลุงขอบใจชวนหลานกล่าวคำลา

แล้วขึ้นรถกลับถึงบ้านเวลาป่าย
 ลุงส่งหลานทุกรายแสనหารรชา
 ทั้ง พ่อ แม่ ย่า ยาย ต่างปรีดา
 "ได้กุ้งปลาเป็นของฝากมากทุกคน
 เด็ก เด็ก ต่างเล่าเรื่องไปเที่ยวเตร่
 ชายทะเลแส้นสุขทุกแห่งหน
 ต่างขอบคุณน้ำใจลุงเหลือล้น
 ขอให้ผลผลิตดีทุกปีเลย"

แบบฝึก

1. ฝึกอ่านคำที่สะกดด้วย พ ป (ตัวสะกดในແນ່ກບໄຟຕະອິນໍາ)

ชีพ	หັພ	ສຣພ	ທຣັພຍ	ກາພ	ບາປ
ສາປ	ປຣະທີປ	ຮູປ	ສຣູປ	ທວີປ	ຮູປ

2. ฝึกอ่านคำที่มีตัว ຈ ຫັນ

ຫຣາຊາ	ຈັດສຣາ	ສຣພ
ຈຶກດຳບຣົພ	ຜິວພຣຣນ	ສາປສຣ

3. ฝึกอ่านคำที่ใช້ໃໝ່ຕີຣີ (“ ”)

ໂປະ	ໂຕີະ	ປຶປ	ຈີະ	ຕຸກຕາ
ກຣະຕັກ	ກຣະໂຕິກ	ຮ້ອງເຈີຍກ	ນໍ້ມັນກິດ	

4. ฝึกอ่าน

ຜິວພຣຣນ	ຈັດສຣາ	ແປຣັນ
ຂາດແຄລນ	ດິນແດນ	ແສຮ້ງເສ
ສຸຂືສັນຕົ່ງ	ສອດຄລ້ອງ	ແປລົບປລາບ
ພຣາວແພຣວ	ໂຫດເຫີຍມ	ໜັດສນ
ແວວໄວ	ໄລ່ເລື່ຍ	ອົມເອີບ
ເຕີບໂຕ	ຢືນຢັນ	ຫັດເຈນ
ນັດໝາຍ	ເພີ່ມພູນ	ເພລິດເພລິນ

เชื้อถือ	ยึดมั่น	สอบถาม
บาดแผล	ยาแก้ไข้	เปลี่ยนแปลง
เกียจคร้าน	ฝึกฝน	ชื่นชม
เกี่ยวข้อง	แม่นยำ	กวดขัน
ร่าเริง	พักแรม	กว้างขวาง
ฟุ่มเฟือย	ໄต่ถาม	ไกล่เกลี้ย
น้ำกระเซ็น		เป็นละอง
เจ้าของบ้าน		ผ่านพรหมแดน
ขาดแคลนเงิน		เดินเที่ยวเตร'

ชาว ประมง น้ำ เค็ม ใช้ อวน จับปลาใน ปี๊ะ
 ลมพัดนำทະเลเป็น คลื่น ให้ญี่ชัดช้ายฝั่งดังน่ากลัว
 ลูกเสือได้รับเครื่องญากล้าหาญเป็น บำเหน็จ ความชอบ
 ทະเลกว้างให้ญี่ดู เรืองวัง น่ากลัว
 มนุษย์สมัยดึกดำบรรพ์ใช้หินทำอาวุธ

บทที่ 18

ผู้กล้าหาญ

เจ้าของร้านอาหารพอใจการทำงานของเพชร จึงมาตามให้ไปทำงานอีก และจะเพิ่มค่าจ้างให้เป็นครั้งละสิบบาท ลุงรู้จักมักคุ้นกับเจ้าของร้านดี และเห็นว่าเพชรอ่านหนังสือได้บ้างแล้ว สมควรจะไปทำงานหาเงินช่วยพ่อแม่บ้าง จึงอนุญาตให้ไปทำงานเฉพาะคืนวันจันทร์ วันพุธและวันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 18.00 น. ถึง 21.00 น.

เพชรดีใจที่จะได้ไปหาเงินช่วยพ่อแม่อีกแรงหนึ่ง และเห็นว่าเวลาสามทุ่มยังไม่ดึกนัก คงจะมีคนเดินผ่านไปมา พอกจะเป็นเพื่อนร่วมเดินทางกลับบ้านได้ เพชรคิดว่าคงจะช่วยพ่อแม่หาเงินได้เฉลี่ยสัปดาห์ละสามสิบบาท ถ้าเขารายงานหนังสือได้มากแล้ว จะขออนุญาตลงไปทั้งห้าคืน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ และจะเรียนหนังสือเฉพาะวันเสาร์และวันอาทิตย์ก็พอ

คืนหนึ่ง มีแขกมาอุดหนุนที่ร้านมากกว่าปกติ เจ้าของร้านจึงขอให้เพชรทำงานต่ออีกสักหนึ่งชั่วโมง จะให้ค่าแรง



เพิ่มอีกห้าบาท เพชรดีใจมากที่จะได้เงินถึงสิบห้าบาท เขากำหนดต่อจันเวลาประมาณ 22 น.เชษ จึงกลับบ้าน พอกเดินพ้นตลาด เห็นบ้านเรือนส่วนใหญ่ปิดไฟนอนกันเงียบ เพชรจึงเดินตัดไปทางด้านหลังที่ทำการไปรษณีย์ พอจะข้ามสะพาน เขามองเห็นชายสองคนยืนชุมอยู่ใต้ชั้มไม้ริมถนน ไฟฟ้าตามถนนมีแสงสว่าง ๆ ทำให้มองเห็นหน้าชายสองคนนั้นไม่ถนัด เพชรจายคิดว่าขโมยมาดักกลั้นเงิน จึงแอบดูอยู่ที่พุ่มไม้ข้างริม ชายสองคนยืนชุมชิบกันอยู่อย่างมีพิรุธ เพชรบังใจว่าทั้งสองคนต้องเป็นคนร้ายแน่ เขายืนนิ่งไม่กล้ากระดูกกระดิก เพชรรีบกลัดกระดุมกระเบ้าเสื้อที่ใส่เงินและกุมไว้แน่น ใจกีกาวาข้อให้มีตำรวจหรือผู้คนเดินผ่านมาแต่ไม่มีใครเดินผ่านมาสักคนเดียว ทันใดนั้นเสียงระฆังที่

สถานีตำรวจนอกเวลา 23.00 น. ชายสองคนลอดรั้วเข้าไปในที่ทำการไปรษณีย์ คนหนึ่งหัวปีบเข้าไปด้วย เพชรมองเห็นคล้าย ๆ ปีบนำมันก้าด สักครู่หนึ่งเข้าได้ยินเสียงคนร้องอย่างเจ็บปวด เพชรไม่รอช้า รีบวิ่งไปที่สถานีตำรวจนายจึงรีบรุดไปยังที่เกิดเหตุพร้อมกับเพชร

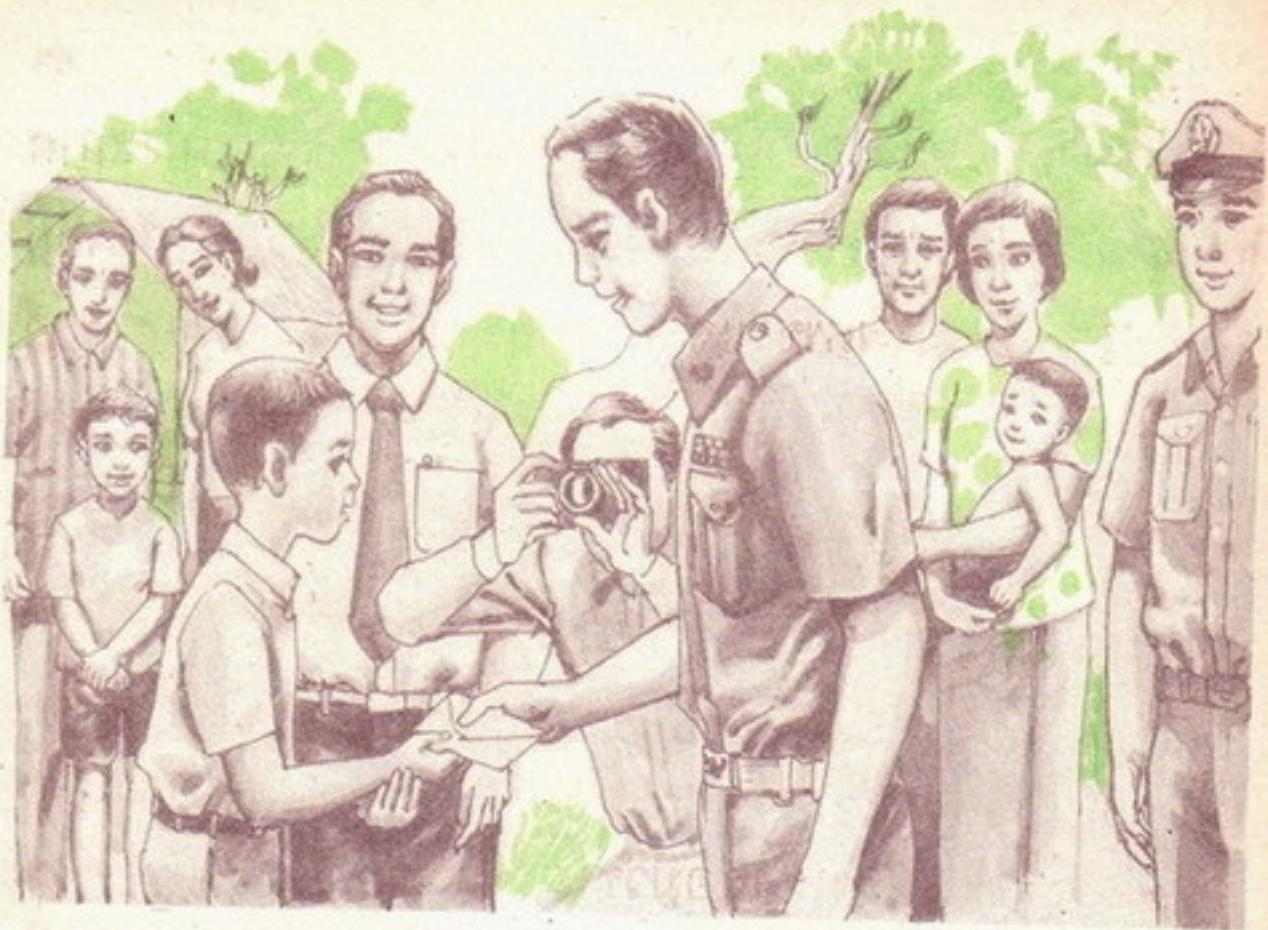
ตำรวจนะเพชรเสียเวลาหลายนาทีกว่าจะไปถึงที่ทำการไปรษณีย์ เข้าไปอย่างเงียบ ๆ พบรุณงานที่เฝ้ายามถูกทำร้ายและถูกมัด มีสภาพน่าเวทนามาก และเห็นชายสองคนกำลังช่วยกันเหنمันก้าดตามพื้นกระดาน ตำรวจนะ



ทั้งสามนาย เข้าจับกุมได้ทันที ชายสองคนไม่มีโอกาสใช้อาวุธต่อสู้หรือขัดขืน เพราะประมาณทางและจะล่าใจว่าไม่มีใครเห็น

เพชรช่วยสำรวจแก้มัดคนงานซึ่งบาดเจ็บมากจนลับและนอนนิ่งราวกับศพ ตำรวจนายหนึ่งรับนำคนเจ็บไปส่งโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชอย่างรีบด่วน ส่วนตำรวจอีกสองนายนำคนร้ายไปสอบสวนที่สถานีตำรวจน้ำให้เพชรไปด้วยเพื่อบันทึกคำให้การ และจดชื่อตัวบลที่อยู่ไว้

คนร้ายทั้งสองคนตกเป็นผู้ต้องหาในข้อหาวางเพลิงสถานที่ราชการ ถือว่ามีความผิดขั้นร้ายแรง ทั้งสองคนพยายามแก้ตัว แต่ไม่รอดพ้นข้อหาเพราะมีพยานหลักฐานชัดแจ้ง ตำรวจนายสัยว่าเขารออาจจะมีแผนการทำลายความมั่นคงของชาติในโอกาสต่อไปก็ได้ ก่อนที่คนร้ายทั้งสองจะเข้าห้องขัง เขายังเพชรอย่างพยาบาท และสาปเช่นเพชรต่าง ๆ นานา ตามนิสัยพลา แต่เพชรไม่รู้สึกวิตก เขากลับภูมิใจที่มีโอกาสขัดขวางการกระทำของคนร้ายใจบ้า ตำรวจนายกย่องชมเชยเขามาก เพราะการกระทำของเขานับเป็นการช่วยป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่บ้านเมือง และตำรวจนายหนึ่งก็พาเข้าไปส่งถึงบ้าน



พ่อแม่ของเพชรพร้อมด้วยลุงและวีระ ยังนั่งค่อยอยู่อย่างเป็นห่วง ต่างกavanaให้เพชรกลับถึงบ้านอย่างปลอดภัย พอดำรงและเพชรไปถึง ทุกคนตกใจคิดว่า มีเรื่องร้ายเกิดขึ้นแก่เพชร สำรวจเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ฟังและชมเชยเพชรว่า เป็นคนกล้าหาญทำประโยชน์ให้แก่ทางราชการ โดยเป็นหูเป็นตาให้เจ้าน้ำที่ ทุกคนดีใจและภูมิใจในตัวเพชรมาก

รุ่งขึ้นนายอำเภอ และสารวัตรใหญ่หัวหน้าสถานีตำรวจ พร้อมกับนักข่าวหนังสือพิมพ์มาหาเพชร เพื่อมอบเงินรางวัลจำนวนสองพันบาทพร้อมทั้งให้อวาทว่า ให้รักษาความดี

ไว้ตตลอดไป และทางอำเภอจะรายงานให้ทางราชการประกาศ
คุณงามความดีของเพชรต่อไปด้วย นักข่าวหนังสือพิมพ์ถือ
กล้องเข้ามาถ่ายภาพเพชรและครอบครัวของเขามา เพื่อลงข่าว
ในหนังสือพิมพ์ให้รู้ทั่วโลก

นายอำเภอทราบว่าลุงเป็นผู้อุปการะครอบครัวของเพชร
กับอกให้พ่อแม่ตั้งใจทำงานอยู่กับลุงและเลี้ยงลูกทุกคนให้
เป็นคนดีอย่างเพชร เมื่อทราบว่าเพชรและน้อง ๆ ไม่ได้เรียน
หนังสือ จึงแนะนำให้ไปเข้าโรงเรียนโดยเร็ว เพชรและ
น้อง ๆ จะได้เรียนหนังสือมีวิชาความรู้ เพื่อไปประกอบ
อาชีพต่อไปในอนาคต หากขาดเหลือสิ่งใดก็จะหาทางช่วยเหลือ
ทั้งสองผัวเมียก้มลงกราบ ดีใจจนน้ำตาไหล ทุกคนพ洛ยก
ดีใจและปลื้มใจไปกับเพชรด้วย

แบบฝึก

1. ฝึกอ่านคำที่ใช้ “

ปืน เจี้ยง เปะ โต๊ะ น้ำมันก้าด

2. ฝึกอ่านคำที่มีตัว ท ธ พ ป สะกด

ประมาท เวนนา พยาบาท

ແພຍ	ອາວຸນ	ພິຣູນ
ສກາພ	ທັພ	ສຽບ
ກາພ	ຫຼັບ	ຮູບ
ທວີປ	ປະທຶບ	ສັປດາໜ

3. ຜົກອ່ານຄໍາທີ່ໃຊ້ຂັ້ນຍົບບ່ອ

ນ.	ອ່ານວ່າ	ນາພິກາ
ດ.ໝ.	"	ເດືອກຊາຍ
ດ.ໝ.	"	ເດືອກຫຼຸງ
ຮ.ຮ.	"	ໂຮງເຮັດ
ພ.ມ.	"	ພຸຖນະຄໍກາຮາຊ
ມ.	"	ເມຕຣ
ກມ.	"	ກີໂລເມຕຣ
ກກ.	"	ກີໂລກຣຳມ

4. ຜົກອ່ານ

ມີພິຣູນ	ຫຍຸດແກໍ່ຕ້ວ	ແສງສລັວ
ກລັວຄນຮ້າຍ	ຫລາຍນາທີ	ມີກຣະດຸມ
ຫຸ້ມປະຕູ	ຫຸ້ມດູເຂາ	ເບົ້າຂັດຂວາງ
ວາງແພນການ	ອ່ານບັນທຶກ	ນີ້ກ່ອນເຊຍ

ไม่เคยประมาท	ใช้น้ำมันก้าด	บังอาจวางแผน
เป็นหูเป็นตา	ไปมาหาสู่	รู้จักมักคุ้น
คุณงามความดี	มั่งมีศรีสุข	กระดูกกระดิก

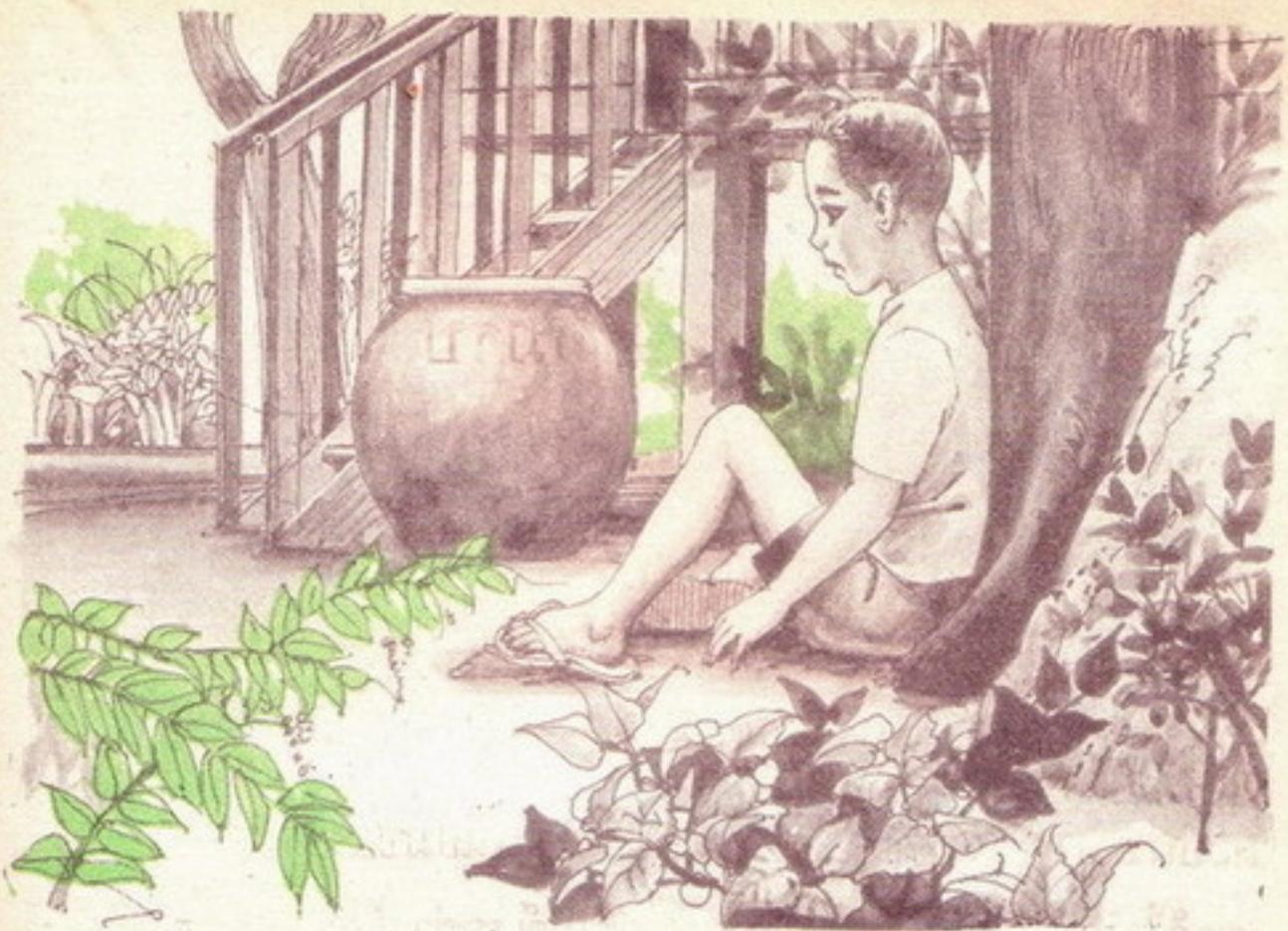
แม่ให้ฉันฝ่าบ้าน เป็นหูเป็นตา แทนแม่
 พ่อ รู้จักมักคุ้น กับคนในหมู่บ้านดี
 ผู้ที่มีคุณงามความดีสมควรที่จะได้รับการชมเชย
 พระจันทร์ส่องแสง สลัว ๆ เพราะเมฆบัง
สารวัตร ให้ญี่เป็นหัวหน้าสถานีตัวรับประจำอาเภอ
 เราไม่ทำร้ายตอบใคร เพราะเราไม่พยาบาท

เก็บหอมรอมริบ

ชื่อเสียงของเพชร เรื่องช่วยทางราชการจับผู้ร้ายได้เลื่องลือไปไกล ครรูเรื่องก็ชื่นชมยินดีและอยากรู้จักเพชร จึงมาที่ร้านขายอาหารทุกวันจันทร์ วันพุธและวันศุกร์ ทำให้อาหารขายดียิ่งขึ้น เจ้าของร้านจึงเพิ่มค่าแรงให้เพชรอีกเป็นครั้งละยี่สิบบาท ถึงแม้ว่าคร ฯ จะพากันนิยมชนชوبเพชร แต่เขาก็ไม่ลืมตัว เคยทำงานขันขันแข็งอย่างไร ก็ทำอยู่อย่างนั้นตลอดมา

นายอำเภอแจ้งให้ลุงทราบว่า ทางโรงเรียนจะรับเพชรเข้าเรียนปีหน้า แต่จะทดสอบพื้นฐานความรู้ของเพชรดูก่อนว่าครเรียนอยู่ชั้นใด เพราะได้ทราบว่า เพชรอ่านเขียนและทำเลขได้มากแล้ว เพชรดีใจมาก เขาร่างวันเร่งคืนให้ถึงปีหน้าเร็ว ๆ

มานะ ปิติ มานี และซูจิ ตลอดจนเพื่อน ๆ ทุกคนดีใจมากที่เพชรได้รับเกียรติจากทางราชการเป็นบำเหน็จความดีของเข้า และยิ่งไปกว่านั้น เพชรจะได้เรียนหนังสือที่โรงเรียนเดียวกับพากเขาด้วย



ตั้งแต่ปีติรู้ข่าวเกี่ยวกับเพชร ทุกเย็นเลิกเรียนแล้ว เขามักจะไปนั่งได้ต้นพิกุลข้างจอมปลวกในสวนหลังบ้าน ตาเหมือนล้ออย ฝ่าคิดแต่เรื่องของเพชร เขารำดับเรื่องราวนับตั้งแต่ลุงของวีระรับเพชรเข้ามาเป็นสมาชิกของครอบครัว วีระช่วยสอนหนังสือให้ เพชรขวนขวยหางานทำจนกระทั้งได้รับการยกย่องว่า เป็นเยาวชนตัวอย่างที่ช่วยเหลือตำรวจจับผู้ร้ายได้ และในที่สุดเขาก็จะได้เข้าโรงเรียน คร ฯ พากันนิยมชมชอบเพชร แม้แต่ผู้ใหญ่ก็ชอบอ้างเพชรเป็นตัวอย่างของเยาวชนที่ดี

เรื่องของเพชรมีอิทธิพลหนึ่งใจของเขามาก ทำให้เขาคิดถึงตัวเองว่า ตัวเองก็โถมากแล้ว แต่ยามักจะดำเนิน

ติดเตียนเสมอว่า เป็นคนเกียจคร้าน นอนตื่นสาย การงานถ้าไม่เตือนก็ไม่ทำ ชอบแต่สนุกสนานเข้าและตลาดคนของไม่เป็นเรื่อง ไม่รู้จักช่วยตัวเอง บางครั้งก็เป็นคนพาล ผิดกับคนอื่นที่อยู่ในวัยเดียวกัน พ่อแม่เคยเตือนให้เข้าประพฤติตนเป็นคนดี และให้ขยันเอาการงานงาน จะได้เป็นศรีแก้ววงศ์วน

ปิติยังคิดพิจารณา ก็ยังเห็นว่า ตนมีข้อบกพร่องอยู่หลายประการ เรียนหนังสือก็ไม่เก่ง และเข้าเกียจทำการบ้าน จึงมักถูกครูดุและถูกทำโทษเสมอ ยังไม่มีใครชมเชยว่าเข้าทำอะไรดีเลยสักครั้งเดียว เข้าตัดสินใจແນວແນ่ว่า จะปรับปรุงตัวเอง ให้เป็นคนดีตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป เมื่อคิดได้เช่นนั้น เขารู้สึกปลดปล่อยใจจึงกลับบ้าน เมื่อมาถึงบ้าน เห็นยายกำลัง gad หยา ไย่ตามเพดานและข้างฝา ปิติรีบช่วย gad พื้นอย่างขณะเขมั่น จนยายรู้สึกประหลาดใจ

ตอนสายวันเสาร์ ขณะที่ปิติกำลังล้างคอกหมูอย่างขึ้น มีขมันเพื่อชำระสิ่งโถโครกออกให้สะอาด เข้าได้ยินเสียงกระดิ่งรถจักรยานดังกริ่ง ๆ จึงเงยหน้าดูที่ประตูรั้วหน้าบ้าน เข้าแบบจะไม่เชื่อสายตาตัวเอง ที่เห็นวีระจูงจักรยานสีแดงใหม่เอี่ยม มีป้ายทะเบียนรถเรียบร้อย เพชรเดินตามมาด้วย จึงรีบวิงไปดู

“โอ้ออ ! วีระไบได้รถจักรยานมาจากไหน สวยจัง”
ปิติร้องถาม วีระหัวเราะชอบใจ

“ฉันเก็บเงินค่าขนมและเงินที่ลุงให้ รวบรวมไว้ซื้อรถ
ได้” วีระตอบ ปิติเข้าไปลูบคลำรถจักรยานและดีดกระดิ่ง
เล่นอย่างพอดใจ

“ฉันได้ยินเชอพูดตั้งแต่ปีกปลายว่า อยากได้จักรยานสัก
คัน เชอก็ทำสำเร็จตามที่ได้มุ่งหวังไว้ เชอเป็นคนมีความ
พยายามและตั้งใจจริง ฉันจะเอาอย่างเชอ” ปิติพูด

พอจิ้ยักษือกระดิ่งใส่พริกเดินลงบันไดมา วีระกับเพชร
ก์ทำความเคารพ พอยารู้เรื่องว่าวีระเก็บหอมรอมริบ จน
มีเงินซื้อรถจักรยานได้ก็ชมเซย และบอกให้ปิติเอาอย่าง



“ผมคิดอยู่แล้วว่า จะเลี้ยงป่านิลนาย เอาทำไรไปฝ่าก
ธนาคาร เพื่อให้ได้ดอกเบี้ย พอมีเงินมาก ๆ ผมจะซื้อลูก
ม้าสักตัวหนึ่ง เลี้ยงให้มันโต จะได้ช่วยพ่อทำงานแทน
เจ้าแก่” ปิติพูด ทุกคนพากันหัวเราะ

ยายหันไปชมเพชรว่ากล้าหาญและฉลาดเหมือนพลาย
ชุมพล พวงเด็ก ๆ สองสัญว่าพลายชุมพลเป็นใคร ยายบอก
ว่าให้ยาายเลือกพริกเน่า ๆ ทิ้งและตากให้เสร็จเสียก่อน แล้ว
จะมาเล่าให้ฟัง วีระจึงบอกว่า เขาจะขี่จักรยานไปตามถนน
มาฟังด้วย ปิติกำชับว่าขี่ไปดี ๆ เพราะทางบุรุษต้องระวัง
ตะปูจะต่อยางร้าว ส่วนปิติกับเพชรรับข่มขั้นอาสาช่วยยาาย
เลือกพริกเน่าออกจากกระดัง ยาายสอนให้หยิบที่ข้าวพริก “ไม่
ให้เด็ดข้าวออก และอย่าเอามือที่จับพริกไปขี้ตา เพราะจะ
ทำให้แสบตา ถ้าทำเสร็จแล้วให้ล้างมือออกสนูปให้สะอาด
ด้วย

ระหว่างที่นั่งเลือกพริก ยายพูดว่า “ยาายได้ข่าวว่า คน
งานที่เฝ้าเรียนในคืนที่คุณร้ายจะเผาที่ทำการไปรษณีย์ ออก
มาจากโรงพยาบาล และกล้ายเป็นคนพิการไปเสียแล้ว”

“ที่แรกผมตกตะลึงคิดว่า เขาร้ายแล้วเสียอีก เพราะ
เห็นเลือดอาบไปทั้งตัว ดูน่าหวาดเสีย ต่ำรswagenกว่า

อาการสาหัสมาก เพราะคนร้ายตั้งใจจะสังหารให้ตาย และ
หมอก็ไม่รับรองว่าจะมีชีวิตอยู่หรือไม่” เพชรพูด

“ตอนนั้นเชօไม่กลัวคนร้ายหรือเพชร” ปิติถาม

“กลัวเหมือนกัน แต่ว่าระเบียบอภัยนั้นว่า คุณพระคุ้ม^น
ครองคนทำความดีเสมอ และจะบันดาลให้ทำความดีสำเร็จ
นั้นจึงไม่กลัว” เพชรตอบ

แบบฝึก

1. ฝึกผันอักษรกลาง อักษรสูง อักษรต่ำ

อักษรกลาง ก จ ฎ ฏ บ ປ อ

ผสมกับสระเสียงยาวในแม่ ก. กາ และคำที่สะกดในแม่กง กນ กມ
เกย เกوا จะผันได้ด้วย ’ “ ” +

ฝึกผัน ตัว บู เอี่ยม เดียว แก

อ่าน โปรด แจ้ง กล้อง ดาย

อักษรสูง กົວ ຂ ຂ ຈ ຖ ພ ພ ຕ ພ ສ ຦ ລ

ผสมกับสระเสียงยาวในแม่ ก. กາ และคำที่สะกดในแม่ กງ กນ กມ
เกย เกوا จะผันได้ด้วย ’ “ ”

ฝึกผัน สาย ขัน ข้าว เนลี่ย- เมื่อ ขาว
 ห้อง เสือ แผน เสื่อน ฝ่า หาม
 อักษรตัว กือ ค ศ ษ ง ช ช ณ ญ າ ݂ ܵ ܶ ܷ ܸ ܹ ܻ ܼ ܹ ܻ ܹ
 พ พ ກ ກ ມ ມ ຍ ຍ ລ ລ ວ ວ ພ ພ ສ ສ ກ ກ ຢ ຢ ຕ ຕ ດ ດ ບ ບ
 ขาวในแม่ ก.กา และคำที่สะกดในแม่ กง กນ กມ ເກຍ
 ເກວ ຈະຜັນໄດ້ດ້ວຍ ' "

ฝึกผัน เน่า วน ชำ รอย พร่อง
 ชຸ້ມ ມິ້ນ ລົ່ວ ລື້ມ ມລື່ນ

2. ฝึกอ่านคำที่ใช้ ล ร สะกด อ่านเหมือน น สะกด

plainil	อิทธิพล	บันดาล
รัชกาล	พยาบาล	กัลยา
พิการ	ม荷าร	ล้ำาร
อาการ	ประยูร	เวร
บริการ	สมควร	อาหาร
ผล	กร	จราจร

3. ฝึกอ่านคำ

ธนบัตร	คณานิต	บินทบาน
ธรรมชาติ	อัธยาศัย	ผลิตผล
ปรากฏการณ์	เยาวมาลัย	อนุโมทนา

4. ฝึกอ่าน

ต้านนิ	ตีเตียน	เปลี่ยนวัย
ใช้ส่ายตา	น่าทดสอบ	ขอบขวนขวย
ขายกระดิ่ง	ทึ้งกระดัง	ลงนั่งเหม่อ
เจอตันหว้า	เงยหน้าดู	ตะบูดា
คลำดูแพล	แลตะลึง	จึงลีมตัว
กลัวบกพร่อง	ต้องสำเร็จ	เช็ดเพดาน
พื้นฐานที่ดี	มีแต่หยากไย	ไม่ใช้อิทธิพล

ทุกคนมีข้มัน	ช่วยกันขันแข็ง
ที่แจ้งปลodor ป่อง	จงເອງານເອກາຣ
คิดอ่านเก็บห้อมรอมริบ	รີບເຮັງວັນເຮັງຄືນ
คนอื่นนิยมช่มชอบ	ถິງແມ້ວ່າຈະຕອບໄມ້ໄດ້

รู้ญาณมุ่งหวังจะให้เยาวชนรู้จักหน้าที่ของตน
 นั้นกับเพื่อน ๆ ขอบไปเล่นดีดลูกหินข้างจอมปลาก
 คนที่อยู่ในวงศรีวานเดียวกันเป็นญาติพี่น้องกัน
 ลุงของวีระเป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตร

บทที่ 20

พลายชุมพลปราบราชเขี้

ปิติ เพชร และยายเลือกพริกออกตากเสร็จ พอดีวีระ
มานะ มานี ชูใจ ดวงแก้วและสมคิดก็มาถึง ทุกคนทำความ
เคารพาย มนีบอกอย่างดีใจว่า นกแก้วกลับมาแล้ว มันพา
คุ่ของมันมาด้วย ทุกคนต่างดีใจกับมนี

“มากันเยอะเยะดีจริง เดียวกลางวันนายจะผัดหมี่ให้กิน”
ยายพูดแล้วก็พาเด็ก ๆ ไปนั่งใต้ต้นมะเฟืองที่กำลังอ่อนอุดอกร
สะพรั่ง แผ่นกึ่งก้านสาขาก้อไปให้เงาร์มรื่นเย็นสบาย และ
เป็นจุดศูนย์กลาง สามารถมองเห็นบริเวณบ้านได้ทั่ว

สมคิดพูดว่า “นันเดินออกมานะเจอะวีระ เลยโชคดีจะ
ได้ฟังยายเล่าเรื่องพลายชุมพล และจะได้กินหมี่ผัดอร่อย
ของยายด้วย”

“พวงเพชรนั้นช้อนท้ายจักรยานของวีระมาทั้งหมดนี่หรือ”

ปิติสังสัย

“นั้นช้อนท้ายกันไม่ได้ ผิดกฎหมาย เดียวตำรวจจับ
พวงเราพา กันเดินมา” วีระตอบ



“อย่ามัวพูดกันอยู่เลย ฉันอยากฟังเรื่องปลายชุมพล”

มานีพุด แล้วเข้าไปประจำயายให้รีบเล่าเรื่องปลายชุมพลให้ฟัง ยายจึงเล่าว่า พลายชุมพลเป็นบุตรขุนแผน กับ นางแก้วกิริยา ขุนแผนเป็นทหารของพระเจ้าแผ่นดิน สมัย กรุงศรีอยุธยา ขณะที่ขุนแผนกำลังจะยกทัพไปปราบข้าศึกนั้น นางแก้วกิริยา ก็คลอดพลายชุมพลอดี มีคำกลอนกล่าวไว้ว่า

ประจำบฤกษ์ดิถีกรีราหัพ	ต้องดารับว่าประเสริฐเลิศหลา
กองประครีอุ่มแอบไว้แบบกาย	ให้ชื่อพลายชุมพรณรงค์

นางทองประครีผู้เป็นย่าของพลายชุมพลมาเลี้ยงไว้ และ อยู่กับพี่ชายของพลายชุมพล ชื่อพระไวย พระไวยมีภารยา

สองคนคือนางครีมาลาและนางสร้อยฟ้า ทั้งสองท่านล่า
วิวาทกันเสมอ เพราะอิจฉาริษยา กัน นางสร้อยฟ้าให้เอกสาร
ทำเวทมนตร์คากาให้สามีรักตนแต่ผู้เดียว พระไวยและนาง
ทองประศรีหลงให้ลางสร้อยฟ้ามาก พลายชุมพลสังสาร
นางครีมาลา จะวิงวอนพี่ชายและย่าอย่างไรก็ไม่สำเร็จ เพราะ
อำนาจเจ้าทมนตร์คากาทำให้พี่ชายและย่าเข้าใจผิด พลาย
ชุมพลเห็นว่าตนยังเล็กอยู่ อายุเพียงเจ็ดปี ไม่สามารถช่วย
อะไรได้ พลายชุมพลจึงลอบหนีไปบอกขุนแผนที่กาญจนบุรี
ให้มาช่วย คำกลอนตอนนี้กล่าวว่า

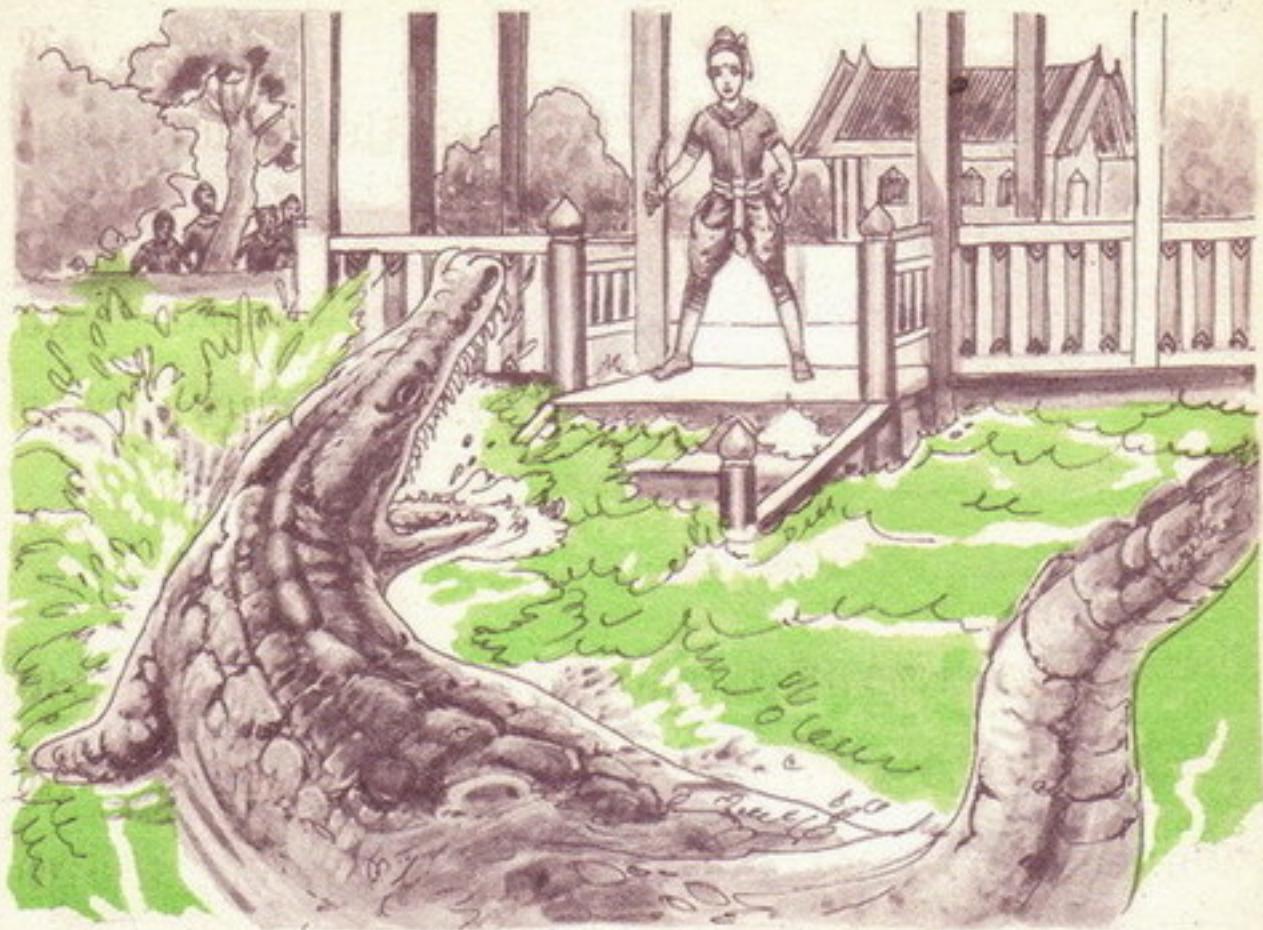
กระหมุดจูกผู้ผ้าประเจียดรัด คาดเข็มขัดผูกเครื่องดูเข้มแข็ง
ถือกรีชน้อยค่อยย่องไม่เหียบแรง แอบแฟงย่องอภกามาอกชาน



แม้ว่าพลายชุมพลยังเล็ก ก็กล้าหาญและอดทน เขาเดินทางไปคนเดียวในป่าดงดิบ เป็นระยะทางไกล และน่ากลัวมากจึงถึงบ้านบิดาและมารดา มีกุมารทองไปเป็นเพื่อน เมื่อบอกบิดามารดาให้หาทางช่วยนางครีมาลาแล้ว พลายชุมพลก็เดินทางไปหาตาและยายที่สูงอยู่ ตาและยายปรึกษาหารือกันแล้วจึงให้พลายชุมพลเรียนหนังสือและเรียนเวทมนตร์ คานาต่าง ๆ จนเก่งกล้าสามารถ พลายชุมพลจึงกลับไปช่วยบิดาทำลายเวทมนตร์ และพิสูจน์ว่านางสร้อยฟ้าเป็นฝ่ายผิด เศรษฐาดโกรธแค้นและพยายามพาพลายชุมพลมาก จึงแเปลงตัวเป็นจระเข้ มาอาละวาดกัดผู้คนแล้วลอยตามน้ำมาเพื่อแก้แค้น เมื่อพบพลายชุมพลก็จะสั่งหารเสีย พระเจ้าแผ่นดินจึงตรัสสั่งให้พลายชุมพลไปดูเหตุการณ์ คำกลอนมีว่า

ชุมพรับโองการคลานถอยหลัง
มาถึงตําหนักแพแลงไป
ฟูฟ่องล่องลอยอยู่หลังน้ำ
เจ้าพลายเพ่งพินิจพิจารณา
เหมือนชาติไก่กับงูดูตีนเห็น
เข้าใจว่าครไม่รู้เที่ยม

รับอภิจากวังหาช้าไม่
เห็นจะระเบิดให้ญี่มหิมา
ทำทีอาการเห็นหาญกล้า
เห็นผิดเพศกุมภาตามธรรมเนียม
เป็นจะระเบิวิชาการจึงหาญเหี้ยม
ทีเลี่ยมมาจะเล่นอยุธยา



พลายชุมพลกลับไปทูลให้พระเจ้าแผ่นดินทรงทราบ
ว่า คนมีเวทมนตร์แปลงเป็นจระเข้มาลงดี เข้าอาสา
จับตัวมาถวาย พระเจ้าแผ่นดินทรงอนุญาต พลายชุมพล
จึงลงไปปราบจระเข้ คำกลอนกล่าวว่า

ครานั้นชุมพลคนกล้า
ผุดเห็นอน้ำมันจะทำอันตราย
จึงเสกด้วยสายสิญจน์เข้าสามเส้น
มีดหนอเห็นบ้มันกับกาย

เห็นกุมภาผุดขึ้นดังใจหมาย
อ้ายแสนร้ายนี้มันรู้ว่ากูมา
งะมักเขมันพันมือไว้คอยท่า
ถือชนกตั้งท่าจะซิงชัย

ในที่สุดพลายชุมพลก็ปราบจระเข้แปลง และจับมาถวายพระเจ้าแผ่นดินได้ เข้าพิสูจน์ให้เห็นว่า เกรขavadแปลงตัวมา พลายชุมพลได้รับบำเหน็จรางวัลเป็นอันมาก และมีชื่อเสียงโด่งดังเลื่องลือไปทั่ว พวากศัตรูได้ยินชื่อ ก็ขยาดเกรงกลัว

“イヤยว่าเพชรกล้าหาญและฉลาดเหมือนพลายชุมพล รู้ว่าสิ่งใดเกินความสามารถของตัวเอง ก็รู้จักบอกให้ผู้ใหญ่ช่วย และรู้จักพิจารณาว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดควรทำ” ยายพูด “ตอนนี้คุณครูก็ชมปิดบอย ๆ ว่าเป็นคนกล้าหาญและฉลาด รู้จักคิด” มาเนีบอก ชูใจพูดเสริมว่า “ปิติเรียนหนังสือดีขึ้น ด้วยค่ะ เข้าได้ cascade แนดีขึ้นกว่าเดิมตั้งเยอะ” ยายหันไปยิ้ม กับปิติ และว่า “เข้าช่วยยายทำงานโดยไม่ต้องเตือนด้วย ถ้า เข้าดีขึ้นเช่นนี้ยายก็ดีใจ ยายภูมิใจในตัวเขานี่รู้จักปรับปรุง ตนเอง ช่วยตัวเองและช่วยผู้อื่นได้ ယ้ายคิดว่าปิติคงดีขึ้น เรื่อย ๆ ใช่ไหมปิติ”

“ครับยาย” ปิติตอบ “ผมจะเป็นคนดี ปีหน้าผมก็จะขึ้นชั้น ป. สี่ แล้ว” ทุกคนพากันยิ้มอย่างมีความสุข

แบบฝึก

1. ฝึกอ่านค่าที่มีตัวสะกด แม่กง กน กນ กก กด กນ เกษ และ เกอว
ลุ่ง รุ่น รุ่ม ฤก รุด ชุบ ลุย
เรื่อง เลื่อน เหลื่อม เลือก เลือด เกือบ เหนื่อย
เสียง เปลี่ยน เสียม เรียก เกลียด เปรียบ เปลี่ยว
โปรด โทร ໂຄມ ໂສດ ໂກຮຽ ໂລກ ໂຮຍ
ເລັງ ເປັນ ເຄີມ ເລັກ ເບົດ ເກົບ ເຮວ

2. ฝึกอ่านอักษรนำ

อักษรสูงนำอักษรตា ง ນ ມ ນູ ຍ ລ ວ
อ่านเสียงเปลี่ยนไปคล้ายตัวนำ และผันเหมือนตัวนำ

ฝึกอ่าน

ເຫງາ ຂຍາຍ ສມັກ ຖນນ ພລິຕ ຝັ່ງ ໃຫຍ່
ຈວັດເຊວຍິນ

อักษรกลางนำอักษรตា ง ນ ມ ນູ ຍ ລ ວ
อ่านเสียงเปลี่ยนไปคล้ายตัวนำ และผันเหมือนตัวนำ

ฝึกอ่าน

ອຢ່າ ອຢູ່ ອຢ່າງ ອຢາກ ອຣ່ອຍ ອຸ່ນ
ຕລາດ ຕລກ ຈມູກ ປຣອທ

3. ฝึกอ่านค่าที่มีตัวการันต์ (ไม่ออกเสียงตัวการันต์)
พิสูจน์ สายสิญจน์ เวทมนตร์ รณรงค์
4. อ่านและจำเป็นค่า (ดูค่าอ่านในประมวลค่าทักษะหนังสือ)
จราจร จระเข้ บริเวณ สายสิญจน์
5. การใช้อักษรบ่อ คำบางค่าเขียนเป็นอักษรบ่อได้ แต่เวลาอ่านให้อ่านเต็มค่า

น.	อ่านว่า	นาพิกา
ป.	"	ประถมศึกษา
ช.ม.	"	ชั่วโมง
ม.ค.	"	มกราคม
ก.พ.	"	กุมภาพันธ์
มี.ค.	"	มีนาคม
เม.ย.	"	เมษายน
พ.ค.	"	พฤษภาคม
มิ.ย.	"	มิถุนายน
ก.ค.	"	กรกฎาคม
ส.ค.	"	สิงหาคม
ก.ย.	"	กันยายน
ต.ค.	"	ตุลาคม
พ.ย.	"	พฤษจิกายน
ธ.ค.	"	ธันวาคม

๖. ฝึกอ่าน

ขอวิงวอน	ตอนรณรงค์	จงเข้มแข็ง
แรงริชยา	ท่องคำถา	สาขาย Neville
ในดงดิบ	หยิบชนัก	ในตำแหน่ง
พิสูจน์ความจริง	สู้รับชิงชัย	
อย่าไปอาละวาด	ถ้าข้ายาดต้องถอย	
นั่งคอยที่ร่มรื่น	คนอื่นจะอิจฉา	
ใช้คำถาเวทมนตร์	ตันให้ญี่มหีมา	
จงรักษาธรรมเนียม	เตรียมเสกด้วยสายสิญจน์	

การปฏิบัติตามกฎจราจการทำให้ปลอดภัย
 เราพิสูจน์ได้หลายครั้งหลายคราวว่าเขาคิดอิจฉาริชยา
 คนใจโหดเหี้ยมชอบทำเละวิวาทและคอยแก้แค้นอยู่เสมอ
 พ่อได้ฤกษ์ดึงขึ้นปีใหม่ขอวยชัยให้สุขและสมหวัง

คำประพันธ์ในหนังสือเรียน

ขั้นประเมินศึกษาปีที่ ๓

1. บทที่ 12 จากคำประพันธ์ ของเก่า
2. บทที่ 16 จากเรื่องรามเกียรติ ของรัชกาลที่ ๑
3. บทที่ 20 จากเรื่องขุนช้างขุนแผน

ประมวลคำใหม่

บทที่ 11 - 20

กฏเกณฑ์ (กค - เกน)	ข้อกำหนด
กฏจราจร (กค - จะ - รา - จอน)	ข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้รถใช้ถนน
กฐิน (กะ - ถิน)	ผ้าที่ถวายพระ
กตเวที (กะ - กะ - เว - ที)	ศรับแทนบุญคุณของผู้อื่น
กตัญญู (กะ - คัน - ยู)	รู้สึกในบุญคุณของผู้อื่น
กร (กอน)	มือ
กรรมสิทธิ์ (กำ - มะ - สิก)	เป็นเจ้าของ
กรอบ	ไม่เห็นยา ประจำ
กระจ่าง	ชักเจน
กระโจน	กระโตก
กระชั้น	ใกล้เข้ามา
กระเชื้น	น้ำกระเทียนเป็นฝอย ๆ
กระดึ้ง	ภาษาชนะ รูปแบบ ของกลม ใช้ฝักหัว
กระดิก	สัน ไหว
กระดูกกระดิก	กระคิกไปกระคิกมา ไหวไปไหวมา
กระดุม	ถูกคุณ เครื่องกลัดเสื้อผ้าไม่ให้แยกออกจากกัน ทำเป็นเม็ด
กระแต	สักว่าสีเท้าคล้ายกระรอก มีพันแทะ
กระทำ	ทำ สร้างขึ้น
กระໄร	อะไร อย่างไร
กระวีกระวاد	คุวน รีบเร่ง
กระหนวด	บิกนีวนให้เป็นปม

กระหิ่ม	เสียงคำราม (พจนานุกรมเป็นกระหิ่ม)
กระหีดกระหอบ	รับร้อนจนเห็นอยู่หอบ
กรีช (กรีก)	มีคสองคณ รูปคค ปลายแผลม
กริว	โกรธ
กรีชา (กรี - ชา)	เคลื่อน ยก เคินเป็นหมู่
กรุงเทพฯ (กรุง - เทบ - มะ - ชา - นะ - กอน)	ชื่อเมืองหลวงของประเทศไทย
กล (กน)	ชั้นเชิง อุบaly วิธี
กลัวข่าวว้า	กลัวยชนิกหนึ่ง
กลอก	เคลื่อนไหวไปมา ไม่คงที่ กลิ้ง
กล้อง	เครื่องมือสำหรับถ่ายรูป
กลางค่ากลางคืน	ส่วนของวันที่มีค คือ ตั้งแต่ค่ำถึงยามรุ่ง
กลืน	ลักษณะที่ซ่อนกันเป็นชั้น ๆ
กด	ไส้คิด ๆ ไป
กัวยเตี้ยบ	ของกินชนิกหนึ่ง ทำคัวยแป้งข้าวเจ้าเป็น เส้น ๆ
กวัดแก้ว	ไก่ไปมา ไม่อยู่ที่
ก่อสร้าง (ก่อ - สร้าง)	สร้าง ปลูก ตั้งขึ้น
กองทัพ (กอง - ทัพ)	กองทหาร
กะทิ	น้ำที่คั้นออกจากเยื่อมะพร้าว
กัลยา (กัน - ละ - ยา)	นางงาม
กายสิทธิ์ (กาย - ยะ - สิก)	มีฤทธิ์
กาย	กัว ร่างกาย
กำ	เข้ม จัด
กำเนิด	เกิด
กำໄร	ผลที่ไก่มากกว่าศันทุน

กຶກກ້ອງ	คั่งมาก
ຖຸນີ (ຖຸນ ພຣີ ຖຸນ - ຕີ)	ທີ່ຢູ່ຂອງພຣະກິກຊີແລະດຸຈີ
ຖຸນ	ຈັບ ດືອ
ຖຸນກາ	ຈະເຊົ້າ
ຖຸ	คำແຫນຫື່ອຜູ້ພຸກ (ເປັນຄໍາໃໝ່ສຸກາພ)
ເກີນຫອນຮອນວິນ	ຮູ້ຈັກປະຫຍັດ
ເກີຍຈົກວຳນ (ເກີຍຄ - ວຳນ)	ໄມ່ຂັ້ນ ໄມ່ໂຈບ່າງນານ
ເກີຍບົດ (ເກີຍຄ)	ຄໍາຕຽບເສວີဉູ
ເກີບວັນຂອງ	ຕີຄີກ່ອກັນ
ແກ້ແກ້ນ	ທໍາຄອບແຫນໃຫ້ຫາຍແກ້ນ
ແກ້ຕັ້ງ	ພຍາຍານພູ້ຄົກໃຫ້ພັນຜົກ
ແກນ	ປັນ
ແກລັ້ງ	ໄມ່ທ່າງຈິງ
ໂກນ	ໄມ່ໂກງ ມດອກລວງ
ຂນໜັນ	ນໍາຫວ່າເຮົາ ຜວນໃຫ້ຫວ່າເຮົາ
ບໍ່ໃຈ	ຫັນໃຈໄດ້
ຂນີ້ຂນັນ (ຂະ - ນີ້ - ຂະ - ນັນ)	ກັນທີ ຮັກເຮົວ
ຂບັນຂັນແໜຶງ (ຂະ - ຂບັນ - ຂັນ - ແໜຶງ)	ເອກາກເອງງານ ໄມ່ເກີຍຈົກວຳນ
ຂບາດ (ຂະ - ຂບາດ)	ກລັວ
ຂບໍ່ (ຂະ - ບໍ່)	ຖຸ
ຂລາດ	ກລັວ ໄມ່ກລັ້າ
ຂວານຂວາຍ	ພຍາຍານ
ຂ້ອຫາ	ກລັວໂທ່າ ພ້ອງ
ຂັດຂວາງ	ໄມ່ສະຄວກ ຕີຄີຫັກ
ຂັດຂຶ້ນ	ໄມ່ທ່າຄານ
ຂັດສັນ	ຢາກຈົນ ຂາກແຄລັນ

ขัน	ขัน
ข้า	สุวนที่ต่อของก้านคอไม้ ใบไม้ ผลไม้ เที่ยวกลับ ตอนกลับ
ขากลับ	ยกจน ขั้กสน
ขาดแกلن	น้อยไป ไม่เต็มที่
ขาดเหลือ	อันอย
ขายหน้า	ไม่ชอบทำ
ขี้เกียจ	แม้ชีงแรง
เข้มแข็ง	ชื่อโรคชนิดหนึ่ง มักเป็นกับเด็ก
ไข้เลือดออก	ผู้ร้าย
คนร้าย	ทางไปและทางมา การคิกค่อ
คนนาคน (กะ - มะ - นา - คุณ)	กรัง หน
กรา	พญาဏกที่เป็นพาหนะของพระนารายณ์
กรุก (กรุก)	ง่าย สะดวก
กล่อง	ออกฤทธิ์
กลอด	ขยายออก
กลี่	อาการเคลื่อนที่ของน้ำ
กลืน	ใช้มือถูบ
กล่ำ	เรื่องจริง
ความจริง	การทำศี
ความดี	บินเย้อป่า่งแรงเพื่อให้น้ำที่มีอยู่ออกมากให้หมด
กั้น	สำนาก ฝีกเคือง
กันแคน	เงินที่ได้จากการทำงาน
ค่าแรง	สัตว์ชนิดหนึ่ง หน้าคล้ายหนู มีปีกเป็น
ค้างคาว	หนังบาง ๆ บินໄດ້
คาด	คำศักดิ์สิทธิ์ที่ช่วยให้สมความต้องการ

คำนับ	ท่าความเคารพโดยก้มศีรษะให้ การกระทำที่ดี
คุณงานความดี	ช้านาจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่นับถือ
คุณพระ	รสองปางหนึ่ง เช่น รสเกลือ
ເຖິ່ນ	สิ่งของที่ใช้ในการเรียน
ເຄື່ອງເບີນ	ເຄື່ອງຈັກ
ເຄື່ອງຍົນຕໍ່ (ເຄື່ອງ - ຍົນ)	ມີໄມ່ພອ
ແກລນ	ສິ່ງທີ່ຫາໄດ້ເກີດເສີຍ ທ່ານ້ວຍທອງເຫຼືອງ
ມື້ອັງ	ອຍາກນອນ
ງ່ວງ	ຍກຫນ້າຂຶ້ນຈາກການກັ້ມຫນ້າ
ເນບ	ນັບດີອ ເຊື່ອດີອ ທີ່ອຄຮງ
ຈົງຮັກກັດ໌	ສັກວົງເລື້ອຍຄລານ ຫ້ວຍາວ ມັນເປັນເກີດ
ຈະເຂົ້າ (ຈະ - ຮະ - ເຂົ້າ)	ຫຼຸງຫະ ອາສີຍອຢູ່ໃນນ້າ
ຈອນປລາກ	ຮັງປລວກ ອູ້ສູງເໜີໂພັນຄົນ
ຈັກ	ຝາອອກເປັນເສັ້ນບາງ ๆ
ຈັກຮາກ໌ (ຈັກ - ກຣະ - ຮາ - ສີ)	ບຣິເວັນຮອບ ๆ ຄວາມອາທິທຽຍທີ່ຄວາມພຣະເຄຣະໜ້າ ໜຸ່ນຮອບ
ຈັດແຈງ	ທ່າໄວ້ເຮັບຮ້ອຍ
ຈັດສරາ	ແປ່ງສ່ວນກັນ
ຈັບກຸນ	ຈັບຄ້ວາໄວ້ໃນໃຫ້ນີ້ໄປ
ຈິນດາ	ແກ້ວທີ່ມີຄ່າ
ຈິ່ງ	ຈິ່ງ (ໃຊ້ສາຫະກຳທີ່ໃຫ້ຂ້ອງຄວາມຄົກຄອກນັ້ນ)
ຈຸກ	ພມທີ່ນຳວັດໄວ້ກຽງກລາງສິ່ງ
ເຈັນໄຂ້ໄດ້ປ່ວບ	ປ່າຍ ໄມ່ສນາຍກາຍ
ເຈອະ	ເຫັນ ພບ
ເຈົ້າຂອງ	ຜູ້ມີສິທີ່

ເຈືອ	ປນ
ແຈ້ງຄວາມ	ນອກໃຫ້
ໃຈຄວາມ	ສ່ວນສໍາຄັນຂອງເຮືອງ
ໃຈໄນ້ໄສສະກຳ	ໄນ້ມີຄວາມເນັດຕາກຽມແລະເຂື້ອເພື່ອ
	ເພື່ອແຜທ່ອໄຄ
ໃຈຫາຍ	ຮູ້ສຶກງຸບທີ່ຫວ້າໃຈ
ຈົວ	ເຮົວ
ເຂົພາະ (ຂະ - ເພາະ)	ເຈົາຈົງ ເທົ່ານັ້ນ
ເຄລື່ບ (ຂະ - ເໜີ່ບ)	ແປ່ງເທົ່າ ຖ ກັນ
ໂຄດ	ໄງ
ໝໍາ (ຊະ - ກາ)	ເກົ່າງສົມຕິຣະ ມີຍອດແຫລນສູງ
ໝນບຖກ (ຊນ - ນະ - ບກ)	ບ້ານນອກ
ໝນັກ (ຊະ - ນັກ)	ເກົ່າງແທງສັກວົນນິຄහົນທີ່ກ່າວຄ້ວຍເຫັນຄຳນັ້ນ
	ຢາວ ປລາຍເປັນຮູບປຸກຄຣ
ໝນເຫບ	ຍກຢ່ອງ
ໝນຟູ່	ກັນໄນ້ຊື່ນິຄහົນທີ່ ພລໃຊ້ຮັບປະທານໄກ
ໝຣາ (ຊະ - ຮາ)	ແກ່ ເໝາ ມີອາຍຸນາກ
ໝະດອນ	ເກົ່າງສານຊື່ນິຄහົນທີ່ ໃໃໝ່ເສື່ອງ
ໝະດໍາ	ກລ້າ ກະນອງ
ໝັກ	ນ້າໄ້
ໝັກເຢ່ອ (ໝັກ - ກະ - ເຢ່ອ)	ກາຣເສັນອປ່າງໜີ່ມີຕອງຝ່າຍ ທ່າງຝ່າຍທ່າງ
	ກີ່ຕິງເຊື່ອກເຂົ້າຫາຝ່າຍຂອງຄົນ
ໝັດເຈນ	ດູກຕ້ອງ
ໝ້ວ	ໄນ້ຕີ ເລວ
ໝາຍແດນ	ວິນເນັດ
ໝໍາຮະ	ສ້າງ

ชิง	แย่งกัน
ชิงชัย	รบกัน
ชีพ (ชีบ)	ชีวิตรักษา命
ชีวี	ชีวิต
ชั่นชัน	ยกย่องค่วยความยินดี
เชิด	ทำให้สูงขึ้น ทำให้ได้รับการยกย่องสรรเสริญ
เชี่ยวชาญ (เชียว-ชาน)	ชำนาญ เก่ง
แข่ง	ผูกเพื่อให้เข้าใจรับผลร้าย
ช่อน	มอบไว้ไม่ให้เห็น
ช้อน	ทำซ้ำให้ชำนาญหรือเข้าใจซึ้น
ชักดาม	ถ่าน
ชัด	ถาก กระแทก
ชานชิ่ง	รู้สึกพอใจเป็นอย่างมาก
ชิงกันและกัน	ค่วยกัน
ชุบชิบ	ผูกกันเบา ๆ ไม่ให้คนอื่นใช้ยินดี
ชุ่น	มอบ
ชุ่ม	พุ่นไม้ มีลักษณะโถง คนสามารถดูผู้ใดกันได้
ฐาน	หลักแหล่ง ที่อยู่
ເຫຼາ (ເຫົາ)	แก่ มีอายุมาก
ເແນຣ (ເແນ)	ผู้ที่บัวชະและถือศีล 10 ข้อ
ດອງດິນ	ป้าทึบที่มีกันไม่สูง ๆ ชั้นอยู่เดิมไปหมด
ດອກເນັບ	เงินที่ธนาคารห้องให้แก่ผู้ฝาก หรือเงินที่ผู้กู้ห้องให้แก่เจ้าของเงิน
ດ້ອຍ	คำลง เสื่อมลง
ດັກ	รองดັບ กัน ช่วง

ดังหนึ่ง	เหมือน
ด้วย	สิ่งที่ทำคัวยฝ่าย เป็นเสน ใช้เย็บผ้าและตักทอง
ดำเนิน	มุคลงไปในน้ำ
คิด	เวลา
ดินแดน	ถีน ทือญู
คืด	อาการที่ใช้นิวกรบทบวัดกุเพื่อให้เกิดเสียง กังหรือให้เสื่อนไป
ดีกดำเนินรรพ์ (กีก - คำ - บัน)	นานมากแล้ว
เดีด	ทำให้ขาดคัวยการใช้เส็บหรือนิ้มือ
เด่น	เห็นไครซัค
เดือดดาล (เกือก - คาน)	โกรธมาก
ตกเย็น	ถึงเวลาเย็น
ตรากูด (กระ - ถุน)	เชือสาย เหล็กอ
ตอก	เส้นไม้ที่จักบาง ๆ ศิลงไป
ต้องใจ	ขอบ ถูกใจ
ตะกร้อ	ของเล่นชนิดหนึ่ง สถานศักยหาย ใช้ทำเส่น พยายามป้ายเป็น
ตะเกียกตะกาย	เครื่องยอดยึดสิ่งอื่นให้แน่น
ตะปู	คงใจแล้วนิ่งอยูเฉย ๆ
ตะลึง	หังใจ
ตั้งหน้าตั้งตา	กลอคเวลา
ตาปี	ผึ้งให้แห้ง ปล่อยทิ้งไว้กางุงแจ้ง
ตาภ	แบบแผน แบบอย่าง
ต่ารับ (คำ - หรับ)	ทือญูของเจ้านาย
ต่าหนัก	พูคดึงสิ่งที่บกพร่อง
ต่าหนนิ	

ต่าແໜ່ງ	หน้าที่ในการทำงาน
ຕິດິນ	ວ່າຜູ້ອື່ນໄມ້ຄືລັບໜັງ
ຕິເຕີບນ	ວ່າຄຸນອື່ນໄມ້ຄື
ຕື່ນ	ຍວຍວະໃຊ້ສ່າຫວັບເກີນ
ຕົ້ນຕັ້ນ	ຄືໃຈ ພອໃຈ
ເຕົວ	ເຖິງວາໄປ
ແຕຣວງ	ວັກນົກຄົງປະເທດເກົ່ອງເປົາ
ໄຕຮຽນກໍ່ (ໄຕຮ - ຮົງ)	ສາມສີ ສີຂອງຮັງໄທຍ ຄີອສິນ້າເງິນ ຂາວ ແກ່
ຄ້ວນ	ເຕີມ ກຽບ
ຄອບ	ຄ່າລົງ ຮົນໄປໜ້າງໜັງ
ຄ້າ	ຕັ້ນໄນ້ໜັນຄົນໜີ່ນີ້ ໃຊ້ຜິກຫຼືອມເລື້ອມເປັນອາຫານ ມີຫລາຍໝັນຄົກ
ຄ່າຢູ່ນ (ຄ່າຍ - ຢູ່ນ)	ທ່າໄ້ເກີກຽບປາພໂຄຍໃຊ້ກຳລັອງ
ຄື່ງແກ່ກ່ຽວນ (ຄື່ງ - ແກ່ - ກົ້ມ)	ຄາຍ
ຄື່ງແນ້ວ່າ	ດ້າຫາກວ່າ
ແຄລົງ (ຄະ - ແແລງ)	ນອກ
ໂຄນ	ວິ່ງເຂົ້າໄປຫາຍ່າງຮວດເຮົວ
ກົດລອງ	ລອງທ່າ
ກົດສອນ	ກຽຈົງວ່າມີຄວາມຮູ້ເພີ່ຍງໄກ
ກວົປ (ກະ - ວົບ)	ແພັນຄິນ
ກ້ອງທໍ່	ກໍາບສຫວີບວິເວນທີ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຢ້າເກອ
ກອດພະເນຕຣ (ກອດ - ພຣະ - ເນກ)	ຖຸ ນອງ
ກະເນີຍນ	ບັນຍືຈົຈຈານວນສິ່ງຄ່າງ ๆ
ກະຍານ	ໄກໃຈ ໂພນເຂົ້າໄປ
ກະເລກຮາບ	ທີ່ກວ້າງໃຫຍ່ມີແກ່ກ່ຽຍ
ກັນຫົ້າ (ກັນ)	ໄທ່ ຄວາມຝຶກ

ทัพ	กองทหาร
ทัพพี (ทับ - พี)	สิงที่ใช้ตักข้าวและแกงเมื่อช้อนแต่ใหญ่กว่า
ทำที	ทำท่า
ทำนอง	คัวอย่าง แบบ
ทำร้าย	ทำให้เจ็บ
ทิว	แคว
ทีหลัง	ครั้งต่อไป
ทุ่ม	การนับเวลาในกอนกลางคืน
เทวดา (เท - วะ - ดา)	ชาวสรรค์ที่เป็นชาย
เทอดู (เทิน)	เดิค
เทอน (เทิน)	ระยะเวลาของการเรียนครั้งหนึ่ง ๆ
เทียน	ปลอม ไม่แท้
แท่ง	อัน (จำนวนนับสิ่งของที่มีรูปคันยาว เช่น กินสอ)
แท่น	ที่ใช้นั่งหรือนอน
ธนบัตร (ทน - นะ - บัตร หรือ ทะ - นะ - บัค)	เงินที่เป็นกระดาษ
ธนาคาร (ทะ - นา - คาน)	ที่สำหรับฝากเงินและยืมเงิน
ธรรมเนียม (ท่า - เนียม)	แบบอย่างที่ท้ากันอยู่เป็นประจำ
น.	ย่อมาจากคำว่า “นาพิกา”
นางนางนวล (นาง - นาง - นวน)	นางชนิคหนึ่ง กินปลา ชอบอยู่ตามชายทะเล
นวลนาง (นวน - นาง)	หญิงงาม
น้อบใจ	เสียใจที่ผู้อื่นไม่เห็นความสำคัญของคน
นักข่าว	คนหาข่าว

นักนาย	คนที่มีอาชีพซากศ่าย
นักร้อง	คนที่มีอาชีพร้องเพลง
นัดหมาย	กำหนดเวลา กะเวลาอกันไว้
นางฟ้า	ชาวสวรรค์ที่เป็นหญิง
นาที	ช่วงการนับเวลาในช่วงระยะเวลา เช่น ใน 1 ชั่วโมง จะมี 60 นาที
นานา	ต่าง ๆ มีหลายอย่าง
นารี	ผู้หญิง
น้ำมันก้าด	น้ำมันชนิดหนึ่งที่คิกไไฟ
นินทา	ไม่ว่าคือหน้า
นิมนต์ (น - มน)	เชิญ (เป็นคำที่ใช้กับพระภิกขุสามเณร)
นิยนชนขอบ	ช่อง
เพ่า	เสียและมีกตัญญูเหมือน
เนื่อง	ท่อกัน
แน่น	กระซับ ไม่นลุก
แนน	คิกกัน เปียกให้ชิกกัน
แน่น	แน่นอน
แน่น	ถอนหาย
ในที่สุด	ขาดไป ไม่เต็มที่ น้อยไป
บกพร่อง	ช่วยเหลือ
บริการ (บอ - ริ - การ)	จริงใจ ไม่มีสิ่งอื่นเจือปน
บริสุทธิ์ (บอ - ริ - สุค)	ให้ว่า ใช้กับเข้านาย
บังคับ	เก็บขึ้นอย่างไม่รู้คำ
บังเอิญ (บัง - เอิน)	สั่ง
บัญชา (บัน - ชา)	สมุครหรือกระดาษที่จกรายชื่อหรือจำนวน
บัญชี (บัน - ชี)	เก็บเงิน
บัดนั้น	

บัดนี้	ขณะนี้
บัดสี่	ขายหน้า ทำไม้คิ
บันดาล (บัน - คาน)	เกิกซึ้น
บันทึก	จกไว้อวยป่ายอ ๆ
นาดแพด	แพดที่ถูกของมีค่า
บารนี่ (บ่า - ระ - มี)	ความคิดที่ควรทำ ความคิดที่ได้ทำมา
บ่าเพลย์	ปฏิบัติ ทำงานสำเร็จ
บ่าเหน็จ (บ่า - เหน็ค)	รางวัล ค่าเหนื่อย
บินกานาต (บิน - กะ - นาค)	รับของไปบาก
บุก	วิ่งเข้าไป
บุตร (บุค)	ลูก
โนสต์ (โนบค)	สถานที่ที่ใช้ทำพิธีทางศาสนา
ใบพัด	สิ่งที่ใช้พัดให้ลมหรือน้ำหมุน
ป.	ปีมาจากประณีตศึกษา
ปฏิญาณ (ปะ - ศิ - ยาน)	การให้คำสัญญาที่มั่นคง
ปฏิภาณ (ปะ - ศิ - พาน)	การคิดไกร้วคเร็วและเนียบแผลง
ปฏิสันถาร (ปะ - ศิ - สัน - ถาน)	ทักษายกัน
ปฐนพญาบาล (ปะ - ถะ - พะ - ยา - บาน)	การรักษาขั้นค้น
ประกวด	แข่งกันเพื่อหาผู้ชนะ
ประกอบ	ทำ รวมเข้าด้วยกัน
ประกาย	แสงที่กระจายออกมานะ
ประการ (ประ - กาน)	ชนิด อย่าง
ประกอง	พยุง จับเอาไว้ไม่ให้หล่น
ประโคน	ทำเพลงคนครึ่นพร้อมกัน
ประจำ	บังเอิญ พอดี

ประดับ	ตกแต่ง
ประทั้ง	ทำให้คงอยู่
ประทับ	อยู่
ประทีป (ประ - ทีบ)	กะเกียง โคนไฟ
ประทาน (ประ - ทาน)	หัวหน้า
ประมง	การจับปลา
ประมาก (ประ - มาก)	ເພດວິໄຮຣະຄະວັງ ລິມສົກ
ประบูร (ประ - บูร)	ເຂື້ອສາຍ ກະຖຸຕ ບູາຕີ
ประวัติ (ประ - วัต)	เรื่องราว
ประเสริฐ (ประ - เสริ)	គິທຶດ
ประหนึ่ง	เหมือน เช่น กัง
ปราກฎการณ์ (ปรา - กາ - ກະ - ການ)	ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ
ปราศรัย (ปรา - สัย)	พູກອ່າງສຸກາພ
ปรีดา	ຍິນຕີ
ปรึกษาหารือ	ພິຈາລະນາຄວາມຄົກວ່າມກັນ
ปรุง	ຜົມໃຫ້ພອດຕີ
ปล้น	ໃຊ້ອາງຸຫນັບຄັນເອາສິ່ງຂອງຜູ້ອື່ນ
ปลดໂປ່ງ	ຈ່າວເປົ່າ ໂລິງ
ปลายด (ปลา - นິນ)	ປຳລັ້າຈົກສິນຄົນ
ปลาหมึก	ສັກວະຫະເລື່ອນຄົນ
ปลื້ນ	ຍິນຕີ
ປັກໃຈ	ຕັ້ງໃຈຈິງ ๆ
ປັ້ນຢູ່ (ປັນ - ຢາ)	ຄວາມຈຸດຕາທີ່ເກີດຈາກການເວີຍແລະຄົກ
ປັກ	ສຸວນທີ່ສັກວະໃຫ້ມີນ
ປົດ	ຄວາມຍິນຕີ

ปืบ	ภาษาชนะรูปสีเหลืองใช้ใส่น้ำมัน เรียกว่า ปืบกีได
ปุลม	บุคัวเล็ก ๆ ชนิดหนึ่ง อาศัยอยู่ตามชาย ทะเล
เป็นหยดเป็นตา	คุ้ลลแทน
เปล่ง	ออกเสียง
ปลาไฟ	ปลายแสงไฟที่กำลังลุก
เปลี่ยนแปลง	ทำให้ค่างไปจากเดิม
แปรผัน	เปลี่ยนไป ไม่เหมือนเดิม
แปลบแปลบ	แสงที่เกิดขึ้นชั่วครู่เคียว
โปรด	ขอบ รัก ใช้ สำหรับแสดงความถูกภาพ
โปะ	เครื่องคักปลาในทะเล
ผลลัพธ์ (พน - ลับ)	สิ่งที่ได้รับ จำนวนเลขที่เกิดจากการบวก ลบ คูณ หาร
ผลิตผล (พะ - หลิค - กะ - พน)	ผลที่ได้จากการเกษตรหรือการประดิษฐ์ สุกได
ผ่อง	อาหารชนิดหนึ่งทำคัวยเส้นหนื๊ ชาวยที่มีหอยิงอยู่กินคัวยกัน
ผัดหมี่	ผ้าที่ลงคาดอาคอมต่อว่าใช้ป้องอันตรายได้ หันไปหรือหันมา
ผ้า	สีของผ้าหนัง
ผ้าประเจี้ยด	โผลเข้มมา สูงเข้มมา
ผิน	ผู้ที่ถูกกล่าวหาว่าทำผิด
ผิวพรรณ (ผิว - พัน)	พบกัน
ผุด	เครื่ยมไว้ให้เหลือ
ผู้ต้องหา	เครียมงานที่จะทำไว้ก่อน
เผชิญ (พะ - เชิน)	
เพื่อ	
แผนการ	

ผึก	ส่วนที่หุ้มเมล็ดของพืช
ฝ่าย	พิชชานิกหนึ่ง ลูกมีปุยใช้ทำเส้นทอผ้าໄค์
ฝอกฝ่น	หักท้าให้คล่อง
ฝ่าฯ	ป่าจากคำ “ເຟ້າຖຸລະອອງຊື່ພຣະບາທ” “ເຟ້າຮັບເສັ່ນ” หมายถึง ຄອຍ ພນ ແອນ ຜ່ອນ
~ແປງ	ເຂື້ອສາຍ
ພົກສີ (ພງ)	ຜູ້ເຫັນທິການ
ພບານ (ພະ - ຍານ)	គິດແກ້ແກ້ນ ພຍາຍາມແກ້ແກ້ນ
ພບານາກ (ພະ - ຍາ - ນາກ)	ເຂົກແກ້ນກ່ອວແກ້ນ
ພຣນແດນ	ຫຼືອຄໍາແໜ່ງຂອງພຣະກິກຊູ
ພຣະຄຽງ	ກີ່ອຸ່ນຂອງພຣະເຈົ້າແຜ່ນຄິນ
ພຣະທິ່ນ້ຳ	ຫຼືອ
ພຣະນານ	ກີ່ອຸ່ນຂອງພຣະເຈົ້າແຜ່ນຄິນ
ພຣະຣາຊວັງ (ພຣະ - ຮາຄ - ຊະ - ວັງ)	ນີ້ອ
ພຣະຫັດສີ (ພຣະ - ຫັດ)	ແສງສວ່າງສຸກໃສ
ພຣາບແພຣວ	ທັນທຶນໄກ ເວົວ
ພລັນ	ທີ່ພັກຊ່ວຍຮາວຂອງພຣະເຈົ້າແຜ່ນຄິນ
ພລັນພລາ	ປີ ກວ່າຢ່ອງຄໍາວ່າ “ພຸທະຄໍາຮາຊ”
ພ.ຕ.	ເຈີ້ມ ທ່າໄກຫີ້ນ
ພັດນາ (ພັກ - ທະ - ນາ)	ເຂື້ອສາຍ
ພັນຫຼຸ້ງ (ພັນ)	គິດກັນຢູ່ ເກີ່ວກັນ
ພັດວັນ (ພັນ - ລະ - ວັນ)	ຫ້າ ຮ້າຍ ເກຣ
ພາດ (ພານ)	ໃຫ້ໄນ້ໄກ້ ເສີບໄປ
ພິກາຮ (ພິ - ການ)	ຕັນໄນ້ຜົນົກໜີ້ນ ມີກອກເລັກ ຖ ສີ່ກາກສິ່ນຫອນ
ພິກຸດ (ພິ - ກຸນ)	ພິຈາລະນາ ຄຣວັງຄູ
ພິນິຈ (ພິ - ນິກ)	

พิรุธ (พิ-รุธ)	ไม่ปกติ มีทางน่าสงสัย
พิศ (พิศ)	กู
พิสูจน์ (พิ-สุค)	ชี้แจง ทำให้เห็น
พึง	ควร
พืด	บัวบิกคอกัน
พัฒนา	สิงที่มีอยู่เดิม
พุทธศักราช (พุค - กะ - สัก - กะ - หาราค)	ปีที่เริ่มนับคึ่งพระพุทธเจ้าเด็กปรินพagan (ถาย)
พุ่นไน	กันไม่เต็ย ๆ มีกิ่งแฝดลุมอกมา
เพ่ง	จังคู
เพดาน	สิงที่กันอยู่ข้างบน
เพด (เพน)	เวลาที่พระฉันอาหารกลางวัน คือเวลา ๑๖ นาฬิกาถึงเที่ยง
เพลิง	ไฟ
เพลิดเพลิน	สนุกจนติ่มคัว
เพลีย	ไม่มีแรง เมื่อย
เพศ (เพศ)	ลักษณะที่ให้รู้ว่าหนูงหรือชาย
เพิ่มพูน	เก็บให้มากขึ้น
เพียบ (เพียบ)	ขยัน ความพยายาม
เพื่อนบ้าน	คนที่อยู่บ้านใกล้เคียง
แพทบี้ (แพค)	หมอรักษาโรค
แพร	ผ้าใหม ผ้าเนื้อสิ่น นุ่ม เป็นมัน
แพร	กระ้ายออกไป
ไฟร์	คนเลว คำเรียกผลเมืองสาบัญในสมัยโบราณ
ฟอก	ถังให้ตะօค ทำให้ขาว

ฟ่อง	ลอยสูง
ฟ้อนร่า	ร่า
ฟ้าผ่า	อาการที่สายฟ้าคลึงมาทำลายสิ่งค้าง ๆ เสียงคั้งครึน ๆ ที่เกิดในห้องพ้าขณะฝันอก แสงแวนวับบนห้องฟ้ามักเกิดในเวลาฝันอก ไม่คอกสำ ศีร์ชัน
ฟาร์อง	ภาพที่เคลื่อนไหวบนจอ เรียกว่าหนังกี'คิ คิคิในใจจะให้มีชัน
ฟ้าແລນ	เครื่องตามศิรษะ มี yok แหลมดูง สำหรับพระเจ้าแผ่นดินใช้
ฟู	เพชรผลอย แก้วหินมีค่า
ກາພຍນຕົ່ງ (ພາບ - ພະ - ຍັນ)	ໄຫຢູ່ ໂຄ
ກວານາ (ພາ - ວະ - ນາ)	ອີງໄຫຢູ່ ກວ້າງໄຫຢູ່
ນັກຖຸ (ນັງ - ຖຸກ)	ດັນໄນ້ຊັນຄົນື່ງ ພລມືລັກະນະເປັນກິບ ๆ ຮສເປັ້ນວັບ້າງ ມວານບ້າງ
ນະ (ນະ - ນີ)	ທນທານ
ນໍ້ານາ (ນະ - ສີ - ນາ)	ເຮືອໃຈ
ນໂຫຫາຣ (ນະ - ໂຫ - ສານ)	ນາງ ນາງງານ
ນະເພືອງ	ມີຄຳສ່າຫວັບໃຊ້ຂັບໄລຟິ
ນັ້ນຄອງ	ຫຼູງທີ່ອູ່ກິນກັບໜາຍ
ນັ້ນໃຈ	ຂະນັນ ເວລານັ້ນ
ນາຮຕີ (ນາ - ຮະ - ສີ)	ເໜືອນ ແມ້ວ່າ
ນີ້ດ້ານອ	ກັນເຂອອກ ໄມ່ເກີຍວ້ອງກ້າຍ
ເນື່ຍ	ສິ່ງກໍາຫນຄຽານະຂອງຄົນ
ເນື່ອນໜັນ	ກໍາໄໝສັ້ນ
ແນ້ນ	ເຄີນເບາງ ໂຄຍືໃຫ້ປາຍເຫຼາ
ບກເວັນ	
ບຄ (ຍຄ)	
ບ່ອ	
ບ່ອງ	

บักก์ (ยัก)	สิงเตมมคในนิกานนิယาย รูป่างໃหญโถ
ยากเข็ญ (ยา- เข็น)	ชอบกินมนุษย์และสัตว์ แปลงคัวให้
บีดมัน	สาบาก ไม่ง่าย ไม่สะดวก
ขันขัน	ตั้งใจไว้แน่นอน
บุพราช (บุบ - พะ - ราค)	บอกว่าเป็นเช่นนั้นจริง ๆ
ເບອະແບະ	ผู้ที่จะเป็นกษัตริย์องค์ต่อไป
ເຂົາ	มากหมาย
ເຫວົ່ວ (ເຢາ)	ล้อ พูดเล่น
ເຫວາໜານ (ເຢາ- ວະ - ຜານ)	หนุ่น สาว อายุยังน้อย
ເຫວາມາລີ້ (ເຢາ - ວະ - ມານ)	เด็ก
ເຫວະເບັບ	หนิงสาวสวย
ຮມຮຽງກົໍ (ຮນ - ນະ - ຮົງ)	พูดให้เข้าใจ พูดให้กรา
ຮ່ວມຮ່ວນ	การรับกัน
ຮວນ	ຮ່ວນເຍືນ
ຮສ (ຮຄ)	ຮວນໄວ້ຄ້ວຍກัน
ຮ.ຮ.	ความรู้สึกที่เกิดจากลื้น เช่น ເປົ້າຍ ພວກ
ຮະຄນ	ເກີນ
ຮ້ວ	ຄ້ວຍອອງຄ້າວ່າ ໂຮງເວີຍນ
ຮາດ	ປຳ
ຮາຍ	ຮອຍແຕກເປັນຮູ້ ທຶນໄ້ແລະອາກະຝານເຂົ້າ
ຮາຍງານ	ອອກໄກ
ຮິໝາ (ຮີກ - ຢະ - ໄໝາ)	ເຫັນເຈດໃຫຍ່ໄປກ່າວ
ຮິນຮຸດ	ເຮີຍກັນໄປ
	ນອກເຮືອງທີ່ໄດ້ຮູ້ໄດ້ເຫັນມາ
	ໃນອ່ອຍາກໃຫ້ຄົນເີ່ນໄກຕີ
	ເຮົວ ຮັບໄປ

รุ่งขัน	เช้าวันศตอไป
รุ่งเรือง	สว่างไสว งามฤกต์ เจริญ
รู้จักมัคคุณ	สนใจสอน
รู้แน่แก่ใจ	รู้อย่างแจ่มแจ้ง
เร่งวันเร่งคืน	รีบ อยากให้เกิดขึ้นเร็ว ๆ
ล่อ	ชวนให้อยากได้
ล่อง	ลงมาตามแม่น้ำ
ลอด	มุกฝานสิงหนึ่งสิงไคเพื่อเข้าไปปะ้างใน
ลอง	แอบ หลบหนีไป
ละลาย	เหลว กล้ายเป็นของเหลว
ละรอง	ผุ่น ผง
ลดด	เคินคัคทางกรงไป เพื่อให้ถึงเรือเข้า
ลับ	มองไม่เห็น
ลับตา	พันสายกาไป
ลังພลาญ (ลัง - ปลาบ)	ทำลายทรัพย์สมบัติให้หมดไป
ลาก (ลاب)	สิงของกีไคมาโดยไม่คิดว่าจะได้
ลาย	เป็นรอยหัวไป
ล่าดับ	เรียงศตอ ๆ กันไป
ล่านาอก	ไม่สะควร ยาก
ลิบ	มาก เช่น ไกลลิบ สูงลิบ
ลิ้ม	ชิม
ลิ่ว	ไปหรือมาโดยเร็ว
ลีนด้ว	ไม่นีกถึงฐานะของคนเอง
ลีนวันลีนกืน	ลีนเวลา
ลูกคำ	คนที่มาซื้อของ
เลาะ	เคินไปตามวินทาง

ເລີສ (ເລີກ)	ດິນາກ
ເລື່ບ	ຫລບ ມີ
ເລື່ບນ	ເຕີນໄປຄາມວິນທາງ
ເລື່ບນ	ແອບເຂົ້າມາ
ເລື່ອງລື່ອ	ຮູ້ກັນກ້ວໄປ
ແລກ	ເອາສິ່ງຂອງອຢາງໜຶ່ງໃຫ້ເຂາເພື່ອຈະໄກສິ່ງທີ່ ກ້ອງການ
ໄລ່ເລື່ບ	ເກືອບເທົ່າກັນ
ໂລດ	ກຣະໂຄດ
ວັນ (ວ)	ເຊື້ອສາຍ ກຣະກຸລ
ວັນວານ (ວ - ວານ)	ຄູກຫລານໃນກຣະກຸລ
ວນ	ໜຸນໄປຮອນ ຖ.
ວັບ	ອາຍ
ວິວວອນ	ຂອໃຫ້ໝາຍ ຂອຮ້ອງ
ວິຕກ	ເປັນທຸກ໌ ໄນສນາຍໃຈ
ວິສັບ	ລັກໝະນະທີ່ເປັນອຸ່ງ
ວິວາກ (ວິ - ວາກ)	ທະເລາກັນ
ເວກມນຕົ້ງ (ເວກ - ມນ)	ກໍາສັກກີ່ສີກົງທີ່ທ່ອງແລ້ວເຊື່ອວ່າຈະທ່າໃຫ້ໄກ ສິ່ງທີ່ກ້ອງການ
ເວກນາ (ເວກ - ທະ - ນາ)	ສັງສາງ
ເວກີ	ທີ່ສ້າහຽບໃຫ້ແສກ
ເວນ (ເວນ)	ກາຮອຸ່ງເຜົ້າສັກນີ້ທີ່ເປັນຄຣາວ ບ.
ເວຫາ	ທ້ອງຝ້າ
ກພ	ຮ່າງຄນທີ່ຄາຍແລ້ວ
ກວ້າກຫາ	ຄວາມເຊື່ອຕົ້ອ ຄວາມເລື່ອນໄຕ
ກວີ	ຄວາມຄີ ຄວາມເຈິ້ງ

ศัตว์	ข้าศึกฝ่ายครองกันข้ามที่ต้องคอดซึ้งกัน
ศิษย์	นักเรียนผู้ท้าความค่าสั่งสอน
ศูนย์	จุดกลางที่รวม
เครื่อสอก	เสียใจอย่างมาก
เงี้ยวหาง	ว่างเปล่าทำให้รู้สึกเงี่ยบเหงา
แวงวัน	แสงสุกใส
แวงไว	แสงสว่างสุกใส
สกนธ. (สะ - กน)	ร่างกาย
สกอล (สะ - กน)	หัวแฟ่นคิน
ส่งเสริม (ส่ง - เสิม)	ช่วยให้เข้มข้น
สังเคราะห์ (สง - เคราะ)	ช่วยเหลือ
สังัด (สะ - หงัด)	เงิน ไม่มีเสียงอะไรเลย
สตามก (สะ - ตาม)	เงินใช้ซื้อสิ่งของ
สนทนา (สน - ทะ - นา)	พูดคุย
สภาพ (สะ - พาบ)	ลักษณะที่เป็นอยู่
สมควร	เหมาะสม ถูกต้อง
สมกับ	รวมเข้าค้ายกัน
สมเด็จ (สม - เด็จ)	เป็นคำยศย่อง ใช้นานาชื่อพระเจ้าแฟ่นคิน หรือผู้มียกศักดิ์
สม稚ก (สะ - มา - 稚ก)	ผู้ท้อญในกลุ่มเดียวกัน
สยาม (สะ - หยาม)	ประเทศไทย
สรรพ (สัป)	ทุกสิ่ง ทั้งหมด
สอน (สะ - สอน)	ไม่รู้สึกคัว
สอน (สะ - หลัว)	แสงมัว ๆ
สาดมนต์ (สาด - มน)	ห้องมนต์ ห้องคำสาดที่สิงห์
สอนคล้อง	เหมาะสมกัน คล้ายกัน

สอนดาม	ถาน
สะพรั้ง	เต็มไปหมด
สะอึกสะอื้น	เสียงร้องให้ทึ่กังเป็นระยะ
สังหาร (สั่ง - หาน)	ทำให้ตาย ฆ่า
สัดส่วน	ขนาดพอเหมาะ
สันนิษฐาน (สัน - นิค - ถาน)	คิดว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้
สาขา	กิ่งไม้
สาด	น้ำซักไปโดยแรง
สาดุ	ถูกต้อง คิดแล้ว
สาบ (สาบสูญ)	หายไป
สาปสรวง (สาบ - สัน)	บอกให้ได้รับความทุกข์ท่อง ๆ
สามี	ชายที่อยู่กินกับหญิง
สายตา	ระยะที่ความองเห็น
สายลิขุจัน (สาย - สิน)	เส้นค้ายา ๆ ที่พระถือเวลาสาวกมาร์ท หรือใช้วงรอบบริเวณที่ทำบุญ
สารภาพ (สา - ระ - พาบ)	ยอมรับผิด
สารวัตร (สา - ระ - วัค)	ชื่อตำแหน่ง เช่น สารวัตรใหญ่ประจำ สถานีการตรวจ
สาหัส (สา - หัก)	ร้ายแรง
สำนึก	รู้ตัว
สำรวจ	ระมัดระวัง
สำเร็จ (สำ - เหวี่ยค)	เสร็จกิจที่ค้องการ
สิงห์ (สิง)	สัตว์ในนิยาย มีนิสัยครุ่ย
สุขสันต์ (สุก - สัน)	มีความสุข
สูญ (สูน)	หายไป
เลก	สาวกมาร์ทให้ศักดิ์สิทธิ์

ເສີບຊົວ	ຫົ່ວເສີຍໃນກີ
ເສີບແຮງ	ນ້ອຍໃຈທີ່ທ່າແລ້ວໄນ້ໄດ້ຜົດຄາມທີ່ກ້ອງກາ
ແສບ	ອາກາຣເຈັບອຢ່າງນາຄແພດທີ່ຖຸກນ້ຳເກີດລືອຮາກ
ແສ່ງເສ (ແສ້ງ - ເສ)	ແກລັ້ງທ່າ
ແສວງ (ສະ - ແວງ)	ກັ້ນທ່າ
ໂສໂກຣກ	ສກປຽກ ເປືອນ
ໜນອນ	ກັ້ນຕັ້ງລົງຈົນຂາແລະແຂນຕົກພື້ນ
ໜນ້ຳ	ທ່າເສນອ ພ ທ່າປ່ອຍ ພ
ໜມູນ	ເວີນໄປຮອນ
ໜບອກ	ສັ້ວເສັ່ນ
ໜ້າກໄໝ	ໄຍແມ່ງນຸມທີ່ຄີຄອງຢູ່ຄາມທີ່ກ່າວ ພ
ໜ້ານຄາຍ	ໄຟເຮັດວຽກ ໄນ ໄຟກວາພ
ໜ້າມ່າ (ຫັນ - ສາ)	ຮົ່ນເຮິງ ອິນກີ
ໜວັງ	ກັ້ງໃຈໄວ້ວ່າຈະໄດ້
ໜວດເສີບວ	ນ້າກລັ້ວ
ໜ້ອງໜັງ	ສັດານທີ່ໃຊ້ຂັ້ງຜູ້ທ່າຜົດຄາມກູ່ໝາຍ
ໜອນ	ສຸນຂ້ອງເສີຍຍາວໂຫຍຫວນ
ໜັດຕາ (ໜັກ - ຕາ)	ມີອ
ໜັກຕໍ່າ	ຮະຍະແຮກຂອງເວລາກຄາງກິນ
ໜ່າດຸພດ (ໜັກ - ພນ)	ສິ່ງທີ່ນ້າມາໄຫ້ພິຈາລະນາກັບສິນໃຈ
ໜ່ັນ	ເສີບໄວ້ໃນທີ່ເລີພະ
ໜ່ອ	ເຜົດໄນ້ກັ້ງໃຈຄູ
ໜ່າ	ຮວມທັງໝາກ
ໜ່ັບຍິນ	ເປັນນຸມ
ໜ່ັດອນບ່າກວ່າແຮງ	ໄຟສາມາຮດທີ່ຈະທ່າໄດ້
ໜ່າຍ	ເກີດອິນໄປໃນອາກາສ

ແທ	ເກີ່ອງຈັບປາລັດນິກຫົ່ງເປັນກາຊ່າຍຜົນໄຫວ່ງ
ແຫກ	ທ່າໄໝເປັນຫ້ອງວ່າງ
ໂຫດເຫັນ	ໃນມີຄວາມເນົມຕາກຽນາ
ໃຫ້ການ	ບອກຄາມທີ່ຮູ້ຫຼືເຫັນມາ
ໄຫວພຣິບ	ຮູ້ອ່າງຮວກເວົວ
ອັງອາຈ (ອັງ - ອາຄ)	ກລັ້າ ໄນກລັ້າ
ອະທິ່ນຫຼານ (ອະ - ທິຄ - ຫານ)	ທັງໃຈເພື່ອໃຫ້ໄກສິ່ງໄຄສິ່ງໜຶ່ງ
ອດນັ້ນອົກນັ້ນນີ້ອ່ານ	ໃນໄກກິນທຸກນີ້ອ່ານ
ອນາຄຕ (ອະ - ນາ - ຄຕ)	ເວລາທີ່ຍັງມາໃນເຖິງ
ອນຸໂນກනາ (ອະ - ນຸ - ໂນ - ກະ - ນາ)	ຢືນຄີຄ້ວຍກັບຜູ້ອື່ນ
ອວນ	ເກີ່ອງຈັບປາລັດນິກຫົ່ງຄລ້າຍແທ
ອວຍພຣ (ອວຍ - ພອນ)	ຂອໃຫ້ຜູ້ອື່ນມີຄວາມສຸຂ່າຫຼືໄໄສ່ສິ່ງທີ່ຕ້ອງການ
ອສຸຮາ (ອະ - ສຸ - ຮາ)	ຍັກໝໍ
ອັ້ນອາສັບ (ອັກ - ຜ້າ - ສັບ)	ນິສັຍ
ອັດຈັນທົ່ງ (ອັກ - ກະ - ຈັນ)	ທີ່ສ່າຫວັນໃຫ້ກັນນັ້ນເປັນຮູ່ປະກົງວົງກລນ
ອັດຕາ (ອັກ - ຕາ)	ກໍາຫນັກ
ອັນອາຍ	ໄນ່ກລັ້າສູ່ຫັ້ນ້າ
ອັ້ນ	ພູກເຄີ່ງ
ອາຈາຣົ່ງ (ອາ - ຈານ)	ກຽ ຜູ້ແນະນຳວິຊາຄວາມຮູ້
ອາຫຼຸາ (ອາຄ - ຍາ)	ໄທ່ພະ ຄວາມຜິຄ
ອາກັ້ນ (ອາ - ພັບ)	ໃນໄກຍ້າງໜວງ ໄນມີໂສກ
ອາຮນັ້ນ (ອາ - ຮນ)	ຄວາມຮູ້ສືກ
ອາລະວາດ	ກ່ອກວຸນ ທ່າໄໝຜູ້ອື່ນເຄືອກຮ້ອນ
ອ່າວ	ສ່ວນຂອງທະເລທີ່ເວົ້າເຂົ້າໄປໃນແພັນຄິນ
ອາວຸຫ (ອາ - ຖຸກ)	ສິ່ງທີ່ໃຊ້ໃນການຕ່ອສູ່
ອ່ານາຈ (ອັນ - ນາຄ)	ຄວາມຕາມກາດທີ່ປັບຜູ້ອື່ນໄກ

ອົຈ່າ (ອີກ - ຈາ)	ໄມ່ພອໃຈທີ່ເຫັນຄນອືນມີຄວາມສຸຂະພາບ
ອົກທີພລ (ອີກ - ຖີ - ພນ)	ຢ້ານາຈທີ່ເໜີນອຸ່ປ້ອນ
ອິນເອັນ	ປິສິນໄຈ ຍິນຕີ
ອຸດຫນຸນ	ໜ້າຍເໜີລືອ
ອຸດສໍາໜ້າ (ອຸກ - ສໍາ)	ໜ້ານ ອົກທານ ພຍາຍານ
ອຸທິຄ (ອຸ - ທິຄ)	ໄ້
ອຸນາຍ	ວິຮີໂລກລວງ
ອຸປ່ກຮະ (ອຸບ - ປະ - ກາ - ຮະ)	ໜ້າຍເໜີລືອຕົງເຄຣະໜ້າ
ອຸຫຼຸ (ອຸກ)	ສັກວິພາຫະໃຊ້ເຄີນທາງໃນທະເລກຮາຍ ຄອຍາວ ມີໂທນາກທີ່ທີ່ລັ້ງ
ເອການເອງຈານ	ໜ້ານທ່າງຈານ ຕັ້ງໃຈທ່າງຈານ
ເອື່ນ	ໄໝຟ
ໂອງການ	ຄໍາສັ່ງຂອງພຣະເຈົ້າແຜນຄືນ
ໂອວາກ (ໂອ - ວາກ)	ຄໍາສັ່ງສອນ ຄໍາແນະນຳ ຄໍາເກືອນ
ໄອຄກຽນ (ໄອ - ສະ - ກຽນ)	ຂອງຫວານທີ່ແຊີ້ງຄົວໄດ້ໃຊ້ກວາມເຢັນ
ເອລີຄອປ່ເຕອຮ້ (ເຊ - ຊີ - ຄອບ - ເຕ້ອ)	ເກົ່າງບິນຫຼັນກົກໜຶນ
ເອຫາ	ເສີຍທີ່ແສກສາວ່າມີຄວາມສຸກສູນານ
ໂອ	ເສີຍຮ້ອງໄ້





ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ขึ้น กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้วอนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ 25 เมษายน 2522

C - ๘๙

(นายสมาน แสงมลิ)

รองปลัดกระทรวง รักษาราชการแทน

ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ



๔๔๔ : ๒๒ — ๒๓

พิมพ์โดยพิมพ์กรุงเทพลดพริ้ง^{จำกัด}
นายกานต์ สารกุล ผู้จัดบริษัทฯ

๑๐ กันยายน ๒๕๒๒

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๒๒

เลขที่

1777866

